

L'ESCOLARITZACIÓ COMPARTIDA I EL TREBALL EN XARXA: UN RECURS QUE POSSIBILITA LA INCLUSIÓ?

Treball de Final de Grau en Psicologia

Aina Maria LLULL i SUREDA

Tutora: Mila Naranjo

Correu: ainamaria.llull@uvic.cat

4t curs de Grau en Psicologia

Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya

Vic, Maig del 2016

A n'en Joan, per ensenyar-me a celebrar la diversitat.

“Aprendre junts alumnes diferents és just, és necessari i és possible”.

(Pere Pujolàs)

Agraïments

En primer lloc, m'agradaria agrair a una persona que ha estat al meu costat durant tot el grau, des del principi fins al final, incondicionalment. Per ser-hi sempre i per ser un model a seguir perfecte. Gràcies Mila, per crear situacions de reflexió i aprenentatge, els quals han generat un enriquiment tan a nivell personal com professional molt potent. Ha estat un regal que m'hagis acompanyat en aquest procés. Gràcies per confiar sempre en mi, en aquesta pàgina no hi caben tots els motius pels quals estic agraïda.

També, m'agradaria molt agrair a la família del cas amb el qual m'he basat per fer aquest treball. Per aportar tota la seva confiança en mi i per la seva implicació durant tot el procés. Gràcies per compartir amb mi la vostra experiència.

D'altra banda, donar les gràcies a les escoles per la seva ajuda, per no dubtar ni un moment, per la seva sinceritat, per la seva implicació, per a posar-ho tot més fàcil. També, agrair al professional de l'EAP per a la seva predisposició i gran ajuda.

M'agradaria agrair el suport i confiança de "la família que es tria", en especial a Cata, Sònia, Ammia, Ester i Marina. Gràcies per ser el motor que ha fet que em senti capaç de portar-ho a terme amb seguretat i professionalitat valorant el meu esforç i recolzant-me dia a dia.

Finalment, agrair a la meva família, els que sempre hi ha estat i hi són (tot i la distància), els que tenen gran culpa de que aconsegueixi moltes de les coses que em proposo. "*L'aigua forada la roca no per la seva força, sinó per la seva constància*". Gràcies per animar-me a seguir endavant en tot moment.

A tots, moltíssimes gràcies.

Resum

El present treball tracta d'estudiar, des d'una perspectiva inclusiva, si l'escolarització compartida i el treball en xarxa possibiliten que aquest tipus d'escolarització sigui un recurs per a la inclusió. Per a trobar resposta es plantegen dos objectius: analitzar el procés de presa de decisions d'escolarització compartida i conèixer l'enfocament i tipus de treball en xarxa per a saber si és un recurs que reforça la inclusió.

Per a això, s'ha fet un estudi de cas únic d'escolarització compartida plantejant entrevistes semiestructurades a les tutores de l'alumne d'ambdós centres, al psicopedagog de l'EAP referent del cas i a la família. També, a partir de registres de les coordinacions es podrà extreure més informació sobre el treball en xarxa. Els resultats mostren que en aquest cas, l'escolarització compartida i el treball en xarxa no possibilita un recurs per a la inclusió degut al tipus de creences, de pràctiques educatives i del tipus de treball en xarxa entre professionals i família.

Paraules clau: educació inclusiva, treball en xarxa, escolarització compartida.

Abstract

The present work is studied from an inclusive perspective, if the shared education and networking that allow this type of education is a resource for inclusion. To find answers raised two objectives: to analyze the decision-making process and make shared school approach and type of networking to know if it is a resource that strengthens inclusion.

For this, there has been a single case study of shared education semistructured interviews considering the tutors of the students of both schools, the educational psychologist EAP regarding the case and the family. Also, based on records of coordination can get more information about networking. The results show that in this case, schooling and work on shared network resource allows for inclusion due to the types of beliefs, educational practices and the type of networking between professionals and family.

Key words: inclusive education, joint work, shared education.

Índex

1. Introducció	6
3. Fonamentació teòrica	8
3.1. Educació inclusiva	8
3.1.1. Definició	8
3.1.2. Pràctiques inclusives	10
3.1.3. Índex per a la inclusió	11
3.1.4. Ús del llenguatge dels professionals de l'educació	11
3.2. Treball en xarxa.....	13
3.2.1. Què és el treball en xarxa?	13
3.2.2. Models del treball en xarxa	13
3.2.3. Condicions que possibiliten el treball en xarxa	15
3.2.4. Objectius del treball en xarxa	15
3.3. Escolarització compartida.....	16
3.3.1. Definició	16
3.3.2. Criteris d'escolarització i Objectius.....	16
3.3.3. Procediment per a l'escolarització compartida	17
3.3.5. Condicions per una experiència exitosa	18
3.4. Treball en xarxa en l'escolarització compartida	19
4. Disseny de la investigació	20
4.1. Pregunta d'investigació	20
4.2. Objectius	20
4.3. Metodologia.....	21
4.3.1. Paradigma	21
4.3.2. Tipus d'estudi.....	21
4.3.3. Participants	22
4.3.4. Instruments i procediments de recollida de dades.....	23
4.3.5. Instruments i procediments d'anàlisi de dades	24
5. Resultats	28
5.1. Escolarització compartida.....	29
5.2. Característiques de l'alumne	35
5.3. Treball en xarxa.....	38
6. Discussió de resultats	42
6.1. Escolarització compartida.....	42
6.2. Característiques de l'alumne	48

6.3. Treball en xarxa.....	49
6.4. Ús del llenguatge dels professionals	52
7. Conclusions	53
7.1. Conclusions.....	54
7.2. Limitacions i possibilitats	55
8. Bibliografia i Webgrafia.....	56

1. Introducció

En la societat actual un dels reptes més importants és avançar en els temes d'igualtat de drets i oportunitats de totes les persones, independentment de les seves característiques. Aquest fet ha generat molts de canvis a nivell social i, evidentment, també a nivell educatiu amb la finalitat de disminuir les barreres en l'aprenentatge i la participació i, així, promoure el creixement personal i social de tots i totes. D'aquesta manera, es generen una sèrie de transformacions en el terreny educatiu a partir de la progressiva conscienciació per a la normalització de totes les persones. Per tant, cada cop més s'estan introduint mesures inclusives en l'àmbit educatiu abarçant, així també, els sistemes d'escolarització. (Aprendre junts per viure junts, 2007-2010)

A partir d'aquestes aportacions, sabent que l'escolarització compartida va ser creada com un recurs més per a la inclusió i que, el treball en xarxa és un punt clau en el procés, em genera curiositat saber com es gestiona tot aquest tema en els contextos educatius. D'aquesta manera, es planteja l'estudi d'un cas únic amb aquestes característiques, fent una anàlisi de la proposta educativa, donant èmfasi també al què suposa a nivell personal, familiar, social i educatiu. Cal dir que una part molt personal ha incidit en gran mesura en la tria del tema del treball, es pot resumir en dues paraules: curiositat i vocació. Neix a partir del primer curs del grau amb el contacte de la primera assignatura d'educació, situació que va fer-me conscient que tot aquell temari era molt més que un temari, era contingut d'ensenyament i aprenentatge que em movia per dintre. També, el fet d'haver fet pràctiques al terreny educatiu i que sigui un àmbit que m'apassiona, se'm generen ganes de saber més, de conèixer més i aprendre més. Per tant, penso que ha estat la clau en la decisió de portar a terme aquesta investigació.

Durant els últims anys són molts els estudis i pràctiques que s'han generat al voltant d'un tema molt rellevant: la inclusió. La inclusió, en aquest cas, s'entén com un procés que potencia i garanteix la participació i l'aprenentatge de tots i totes (Booth i Ainscow (2015) continuant sent membre de la classe ordinària tenint en compte que malgrat tots som diferents no té perquè haver de generar-se una desigualtat (Gimeno, 2006). En aquest cas es tractarà de fer una anàlisi de cas únic d'escolarització compartida, és a dir, que rebi educació en una escola especial i en una escola ordinària, a la vegada. També, s'analitzarà com el treball en xarxa incideix en la possibilitat de generar pràctiques inclusives. L'objectiu del cas únic no és poder extreure generalitzacions, sinó aprofundir en l'estudi dels processos.

Així, són generades dues preguntes d'investigació: La primera es basa en conèixer quins processos es porten a terme per a presa de decisions en relació a l'escolarització

compartida i, la segona, saber si el treball en xarxa en casos d'escolarització compartida és realment un procés inclusiu.

El treball es divideix en una sèrie d'apartats, el primer dels quals és la fonamentació teòrica on hi apareixen els aspectes més rellevants de l'educació inclusiva, del treball en xarxa i l'escolarització compartida. A partir d'aquí, es plantegen dues preguntes d'investigació diferenciant i desgranant els diferents objectius i sub-objectius de l'estudi plantejat, que apareix com un segon apartat. Seguidament, ja amb les preguntes d'investigació i amb els objectius que fonamenten aquestes, es planteja una metodologia idònia per a l'estudi. En aquest cas es basa en fer un estudi qualitatiu mitjançant els instruments i el procés de recollida de dades a partir d'entrevistes semiestructurades als tutors d'ambdós centres, al professional de l'EAP, a la família; també, s'utilitza l'observació de registres de les coordinacions entre professionals per a poder tenir informació de com aquest treball en xarxa incideix en les possibles pràctiques inclusives en aquest tipus d'escolarització.

A continuació, apareix un següent apartat en el qual hi conté l'instrument i procés d'anàlisi de dades. Per a això, s'ha triat l'instrument més adequat per a la recollida de la informació. En aquest cas, és el quadre de categories on es pot fer una anàlisi qualitatiu de les dimensions i categories d'allà on es pot treure el màxim d'informació, tenint en compte els objectius plantejats. Després, es realitza una discussió de resultats en la qual es fa una anàlisi més exhaustiu de la informació recollida a partir de la reflexió i relació amb el marc teòric de referència. I, finalment, apareixen les conclusions on es troben els principals aspectes extrets de la recerca, les possibilitats i les limitacions i, per acabar, una valoració de la pregunta inicial de l'estudi.

Per qüestions ètiques, cal esmentar que tots els noms que apareixen al document són pseudònims ja que s'ha cregut important no perdre el caràcter personal de l'estudi, sense deixar de banda els aspectes de confidencialitat i tractament de dades.

3. Fonamentació teòrica

3.1. Educació inclusiva

3.1.1. Definició

L'educació inclusiva es basa en donar resposta a la diversitat que presenten tots els alumnes i així, eliminar les barreres per aprendre, socialitzar-se i participar en l'entorn educatiu. (Macarulla i Saiz, 2009). Per tant, es proposa una escola sense exclusions tenint en compte que no hi ha diferents categories d'alumnes els quals requereixin diferents categories de centres educatius, per això és suficient un tipus d'escola per acollir a tots els alumnes (Pujolàs, 2006). Així, la inclusió és una oportunitat: oportunitat per donar respostes educatives diverses per a obtenir resultats més bons (Macarulla i Saiz, 2009), oportunitat per a continuar sent membre de la classe ordinària i d'aprendre dels i amb els seus companys, dins la mateixa aula (Stainback, 2001).

Tony Booth i Mel Ainscow (2011) proposen una definició més ampla, amb una visió més global de la inclusió:

- *Posar els valors inclusius en acció.*
- *Mirar cada vida i cada mort amb igual valor.*
- *Recolzar el sentiment de pertinença en tots.*
- *Incrementar la participació dels estudiants en les activitats d'ensenyament i aprenentatge, així com els relacions amb les comunitats locals.*
- *Reduir l'exclusió, la discriminació i les barreres per a l'aprenentatge i la participació.*
- *Reestructurar les cultures, les polítiques i les pràctiques per a respondre a la diversitat d'alumnes que aprenen d'una manera que es valorin a tots per igual.*
- *Vincular l'educació a realitats locals i globals.*
- *Aprendre la manera que s'han reduït les barreres per a l'aprenentatge i la participació amb alguns estudiants per a que aquest coneixement beneficiï a tots els estudiants.*
- *Mirar les diferències entre estudiants i entre adults com recursos per l'aprenentatge.*
- *Reconèixer el dret dels estudiants a una educació de qualitat en la seva localitat.*
- *Millorar els centres de desenvolupament i millora de les comunitats escolars i els seus valors, tan com els seus èxits.*
- *Fomentar relacions mútuament enriquidores entre els centres escolars i les comunitats de l'entorn.*

- *Reconèixer que la inclusió en l'educació és un aspecte de la inclusió en la societat.*

Gimeno (2006), proposa una ideal fonamental en la inclusió proposant que malgrat tots som diferents, aquesta diferència no ha d'esdevenir desigualtat. Seguint amb aquesta idea, una educació inclusiva ha de ser possible, necessària i justa, per tant, ja no només s'ha de donar la inclusió degut a aspectes psicopedagògics, sinó també per aspectes de justícia. (Pujolàs, 2003):

- **Aprendre junts alumnes diferents és just**

Una escola oberta per a tothom és una exigència de la justícia, tots els alumnes haurien d'estar escolaritzats allà on van els seus germans, amics, veïns,... Per tant, no és necessari fer una selecció dels estudiants, sinó que tots han d'estar inclosos a l'escola del seu barri o del seu poble, en el seu entorn. Els alumnes tenen dret a ser atesos en la diversitat i això promou que aquestes diferències no esdevinguin desigualtats.

- **Aprendre junts alumnes diferents és necessari**

La inclusió és necessària per a tothom, però sobretot per a tres motius bàsics. El primer és perquè aquells alumnes amb necessitats educatives denominades "especials" es sentin integrades i part d'un grup, del seu grup, siguin quines siguin les característiques. Aquesta interacció, relació i contacte constant amb els seus iguals estimulen un bon aprenentatge i desenvolupament. També, és necessari per als alumnes que estan a les escoles ordinàries, els més "freqüents", perquè l'heterogeneïtat comporta uns aprenentatges els quals fan créixer les possibilitats de cada alumne en la diversitat, d'ajuda mútua. Finalment, és necessari per tota la societat entesa com la comunitat en la qual tots els ciutadans (amb les seves diferències i no desigualtats) conviuen junts. El fet de que alumnes diferents aprenguin junts no només promou el seu aprenentatge curricular, sinó també, l'aprenentatge de que poden aprendre junts alumnes diferents (poden viure, conviure, estar junts a l'escola) malgrat les seves diferències.

- **Aprendre junts alumnes diferents és possible**

Si aprendre junts alumnes diferents és just i és necessari, ha de ser possible. El fet de que sigui possible no vol dir que sigui fàcil, es pot entendre com un repte en el qual s'ha de fer un èmfasi en la manera de gestionar l'heterogeneïtat de l'aula i com poden aprendre junts de la millor manera, malgrat les seves diferències. I, en aquesta societat, en la nostra, no es pot dir que sigui un tema impossible.

3.1.2. Pràctiques inclusives

Porter (1995) defensa que un programa per a la inclusió exigeix un servei basat en la col·laboració entre els professionals i la família per a, així, deixar de banda el model tradicional que segueix el procés de: avaluació → prescripció → educació especial. Per tant, proposa que els professionals de l'educació siguin conscients que els alumnes amb més barreres per a la participació i l'aprenentatge pertanyen a l'educació ordinària i haurien de creure que són capaços d'aprendre en aquesta situació d'ensenyament i aprenentatge. A la següent taula es mostren les diferències entre ambdós enfocaments:

Enfocament tradicional	Enfocament d'integració
Centrat en l'alumne	Centrat en la classe
Alumne avaluat per especialistes	Anàlisi dels factors d'ensenyament/aprenentatge
Resultat diagnòstic/prescriptiu	Solució de problemes mitjançant col·laboració
Programa per a l'alumne	Estratègies pel docent
Assignació en un programa apropiat	Ambient d'adaptació i de suport a l'aula ordinària

Font: Porter, 1995, 333

Pujolàs i Lago (2009) proposen una idea d'aprendre junts no tan sols a un mateix centre sinó també en una mateixa aula amb la participació de tots els membres del grup en les activitats d'ensenyament i aprenentatge, les quals són les mateixes i comunes per a tots els alumnes (encara que es portin a terme adaptacions atenent-se a la diversitat del grup). Així, seguint amb aquesta línia les pràctiques educatives han d'anar encaminades cap a la diversitat de l'aula, del centre educatiu i de la societat. Per tant, totes les accions educatives han de tenir en compte que la diversitat existeix, que tots som diferents, però és en aquesta diferència allà on ens hem d'enriquir aportant pràctiques educatives pensades i adequades per a tal diversitat. Per tant, la idea clau és pensar què es pot fer perquè tots els alumnes puguin aprendre al màxim i no pas tant el que es pot fer amb aquells alumnes que són "diversos" perquè puguin aprendre. Finalment, s'ha de donar molta importància al valor afegit, és a dir, valorar el progrés dels alumnes, no pas tant si "triomfen o no", sinó el que arriben a aconseguir gràcies als processos d'ensenyament i aprenentatge inclusius.

Gordon Porter (2014) considera que per a que les escoles siguin inclusives necessiten d'equipaments necessaris per a donar resposta a les necessitats i característiques dels

alumnes, les quals són diferents. El professor necessita formació i també, d'una persona de suport davant les dificultats que es pot trobar com a professor. Per tant, un professor ha d'estar preparat per a atendre tot l'alumnat, no hi hauria d'haver professors ordinaris i professors especialitzats, sinó professors formats globalment en educació inclusiva. Per tant, conseqüentment és necessari modificacions en les metodologies d'ensenyament actuals, les quals van encaminades a la flexibilitat de currículum: procurar que cada alumne doni el millor d'ell mateix, lo qual vol dir que no tots els alumnes assoliran els mateixos objectius.

3.1.3. Índex per a la inclusió

L'Índex per a la inclusió va ser creat per Tony Booth i Mel Ainscow (2015) amb la finalitat de facilitar la creació d'un pla formal de centre per així assegurar-se de la seva incisió. El procés en si mateix és inclusiu perquè es basa en fer una avaluació i reflexió conjunta de tots els membres de la comunitat educatiu al voltant de conceptes com: barreres per a l'aprenentatge i la participació, recursos per donar suport a l'aprenentatge i, finalment, la participació i el suport per a la diversitat. Aquesta reflexió i avaluació compartida s'ha de fer en tres plans o dimensions fonamentals en la vida de qualsevol centre educatiu: les cultures, les polítiques i les pràctiques. Cada dimensió es divideix en dues seccions, lo qual estructura el pla de millora generant així uns indicadors que ajuden a concentrar-se en les àrees que es volen canviar. Les dimensions i seccions de l'Índex per a la Inclusió són les següents:

Dimensió A: Creant cultures inclusives

Secció A1: Construint comunitat

Secció A2: Establint valors inclusius

Dimensió B: Establint polítiques inclusives

Secció B1: Desenvolupament un centre escolar per a tots

Secció B2: Organitzant el suport a la diversitat

Dimensió C: Desenvolupant pràctiques inclusives

Secció C1: Construint un currículum per a tots

Secció C3: Orquestrant l'aprenentatge

Font: Ainscow i Both, 2015, p. 18-19

3.1.4. Ús del llenguatge dels professionals de l'educació

Un altre aspecte rellevant a tenir en compte alhora de portar a terme pràctiques educatives inclusives és la concepció que tenen els professionals de l'educació de les diferències individuals. Aquests últims, com a professionals tenen una idea atribuïda a l'origen de les dificultats que es poden trobar els alumnes en el seu procés d'ensenyament i aprenentatge. Com a conseqüència, la pràctica educativa que porten a terme es guia a partir d'aquesta concepció sobre la naturalesa de les diferències individuals dels alumnes. Coll i Miras (2001), a partir dels seus estudis, proposen tres maneres de concebre les diferències individuals:

- **Concepció estàtica:** Les diferències individuals són inherents a les persones i, per tant estables en el temps i en les diferents situacions. D'aquesta manera, les característiques que posseeixen els alumnes determinen el procés d'ensenyament i aprenentatge.
- **Concepció situacional:** Les diferències individuals depenen únicament de factors ambientals o situacionals que es pot trobar l'alumne en el seu procés d'ensenyament i aprenentatge.
- **Concepció interaccionista:** Les diferències individuals s'entenen a partir de la interacció entre les característiques dels alumnes i la situació educativa per així, poder comprendre i explicar el procés d'ensenyament i aprenentatge.

Aquestes concepcions marquen unes creences que es poden traduir en pràctiques educatives, les quals aniran més encaminades cap a pràctiques més individuals o pràctiques més contextuais o educatives, entenent que les diferències individuals són fruit de la interacció entre les característiques individuals i les situacions educatives.

Així, sembla coherent, seguint amb la proposta de Vigotsky (1998) de que el pensament i el llenguatge està fortament relacionats, que l'ús del llenguatge que en fan els professionals de l'educació estructura el pensament envers les diferències individuals. D'aquesta manera, les creences sobre les diferències individuals són estructurades per l'ús del llenguatge que se'n fa, aspecte que determinarà el tipus de pràctica educativa com a professional.

3.2. Treball en xarxa

3.2.1. Què és el treball en xarxa?

Per a parlar de treball en xarxa, cal explicitar prèviament diferències en l'ús que en fem, tant en el món anglosaxó com el francòfon, de dos termes els quals poden generar confusió: treball en xarxa i coordinació.

Per una banda, es parla de coordinació quan ens referim als acords de col·laboració establerts entre serveis i/o institucions sobre la base de programes d'actuació. D'altra banda, el treball en xarxa s'entén com el treball de col·laboració que dos o més professionals estableixen partint de l'atenció d'un cas comú (Urieta, 2007).

El treball en xarxa es resumeix en tenir present una sèrie de premisses (Collet, 2009):

- A problemes complexos, respostes complexes: ajustades a la situació.
- La construcció i l'assoliment d'un projecte educatiu compartit entre els diferents professionals que tenen incidència a l'escola.
- Objectiu d'igualtat, però amb respostes diverses, sempre atenent-nos a les necessitats dels alumnes, amb la seva totalitat.
- Respostes contextualitzades, és a dir, tenint en compte que "sense context no hi ha text".
- Respostes educatives integrals, interdisciplinàries i per tant, objectius i projectes compartits.

3.2.2. Models del treball en xarxa

Actualment, la majoria de serveis i professionals treballen en xarxa considerant-ho com un requisit per a les constitucions de tal serveis. Però a partir d'aquí ens podem qüestionar el tipus de model de treball en xarxa que s'està portant a terme entre els serveis. Per això, és interessant fer una diferenciació entre dos models de treball en xarxa, els quals hi són presents entre els serveis i els professionals del nostre entorn (Urieta, 2007).

D'una banda, el treball en xarxa es pot enfocar com un circuit on el subjecte circula amb la perspectiva de la màxima rendibilitat i optimització màxima de recursos. És a dir el vincle que s'estableix entre els serveis i professionals és la derivació d'un lloc de la xarxa a un altre partint de protocols prèviament definits i establerts. Continuar amb l'estratificació i fragmentació dels serveis amb l'objectiu d'una més gran especialització, genera nous perfils professionals que no són inclosos en la xarxa amb *ple dret* suplint, així, les carències dels *titulars* (Urieta, 2007).

D'altra banda, i així com defensa Urieta (2007), existeix una altre opció de treball en xarxa la qual està encaminada en la direcció d'entendre i organitzar el treball en xarxa a partir del lloc central de cas i els interrogants que generen als diversos professionals. Aquesta elecció de treball en xarxa possibilita la perspectiva d'anàlisi global del cas (social, familiar, personal) en la qual està definida la particularitat de cada situació. El vincle entre els professionals, d'aquesta manera, està centrat en la permanent conversa tenint en compte la situació i els seus interrogants els quals són el vector que guia el treball conjunt. Collet (2009) proposa una sèrie de principis a l'hora de treballar en xarxa:

- Projecte educatiu compartit, fet que implica coresponsabilitat i compromís compartit.
- Participació i cooperació entre els diferents agents, estructures i nivells: entorn, família, docent, alumnes,...
- Pluralitat d'agents per una unitat de projecte compartit.
- Proactivitat i estratègia.
- Proximitat al territori i a la comunitat: que sigui sostenible.
- Confiança i capital social.
- Interdependència: en educació "tothom és necessari alhora que necessitat".

En format resum, podem observar les diferències entre ambdós models (Collet, 2009):

	Polítiques educatives tradicionals	Treball en xarxa
Focus d'atenció	Individual	Context – Comunitari
Finalitat	Assistencialista / Compensatòria	Transformadora – educativa
Posició davant de la situació a millorar	Reactiva – visió	Estratègica – preventiva
Forma d'intervenció	Sectorial	Transversal – global
Subjecte de les polítiques	Monocèntric (escola)	Policèntric (escola, família, comunitat,...)

Font: Collet, 2009, p.9

3.2.3. Condicions que possibiliten el treball en xarxa

Perquè el treball en xarxa sigui eficaç, seguint amb el model de treball en xarxa central amb el cas (Urieta, 2007) són necessaris una sèrie de requisits. En primer lloc, és necessari un pacte previ entre els implicats sobre la necessitat de triar aquest model, fet que implica temps per a convergir expectatives i interessos de grup (Urieta, 2007) i per a garantir les condicions i pactar que la flexibilitat és una premissa clara (Collet, 2009), per que s'entengui que el treball en xarxa sota aquestes perspectiva està molt allunyada del que entenem per coordinacions (Urieta, 2007).

En segon lloc, és molt important el compromís de les diferents parts en el procés (Urieta, 2007). Per tant, des d'aquesta posició ètica envers les dificultats, és molt important la formació dels implicats (Collet, 2009) perquè la magnitud de les dificultats i les implicacions personals moltes vegades comporten un nivell d'angoixa que pot resultar ser paralitzant o generar la segregació de l'alumne (Urieta, 2007). Per això és tan important la col·laboració entre els professionals perquè es construeix una manera de fer compartida que dóna seguretat als diferents implicats i facilita la gestió dels conflictes d'una manera cooperativa (Huguet, 2006).

Finalment, és molt important que aquest treball en xarxa formi part del projecte global del centre perquè així el compromís d'abordar les barreres per a la participació i l'aprenentatge no només sigui per part dels professionals, sinó que sigui un compromís institucional (Collet, 2009). És molt important generar un pla de treball en xarxa, ja que és la millor forma per a garantir la seva sostenibilitat (Urieta, 2007). Així, aquest model organitzatiu proporciona referències clares i compartides i, funciona com un element de regulació i mediació entre els serveis fent, així, que els espais d'intercanvi i de conversa entre serveis siguin generats per tal de que hi hagi un treball de col·laboració i no pas de coordinació (Collet, 2009).

3.2.4. Objectius del treball en xarxa

Els objectius del treball en xarxa, els quals donen sentit a totes les accions dutes a terme són els següents (Collet, 2009):

- Reconeixement dels diferents actors interns i externs del context.
- Obrir els espais propis a l'entorn (extraescolars, escola estiu, centre cívic,...).
- Coordinació: trobada dels diferents agents per posar en comú pràctiques i estratègies.
- Cooperació i participació mútua en les activitats, pràctiques, quotidianitat,...
- Projecte educatiu compartit i corresponsabilitat en objectius, processos i resultats.

- Projecte educatiu compartit: aprenentatge en xarxa.

3.3. Escolarització compartida

3.3.1. Definició

Un determinat col·lectiu d'alumnes que durant molt temps han estat directament exclosos del sistema educatiu ordinari són els alumnes amb necessitats educatives especials (Echeita, 2006). Amb la finalitat d'incloure'ls a les escoles ordinàries, als anys noranta es van començar a portar a terme experiències d'escolarització compartida, però no es va contemplar legalment fins a l'aparició del Decret 147/2002 pel que s'estableix l'ordenació de l'atenció educativa als alumnes amb necessitats educatives especials associades a les seves capacitats personals (García, 2006).

L'escolarització compartida es pot definir com un tipus d'escolarització transitòria i excepcional (Resolució del 25 de Març del Principat d'Astúries, 2014) i com un model integrador d'escolarització (Maldonado, 2006) que es sol plantejar a les etapes d'infantil i primària. Aquest tipus d'escolarització implica que l'alumne amb necessitats educatives especials estigui escolaritzat de forma simultània a un centre d'educació especial i un centre d'educació ordinària (Resolució del 25 de Març del Principat d'Astúries, 2014), fent possible, així, l'assistència a classe uns dies o hores a un centre i, uns altres dies i hores a l'altre centre. Aquesta temporalitat i horari pot ser modificant atenent-se als canvis i les necessitats i característiques de l'alumne en cada moment. (García, 2006).

3.3.2. Criteris d'escolarització i Objectius

Actualment, els alumnes amb necessitats educatives especials poden seguir tres tipus d'escolarització: escolarització a un centre d'educació ordinària, escolarització a un centre d'educació especial o escolarització compartida entre un centre d'educació especial i un centre d'educació ordinària. Per a fer la proposta d'escolarització compartida es té en compte les característiques de l'alumne i els recursos de la zona (Aprendre junts per viure junts, 2007).

Segons la resolució de 24 de Març del Principat d'Astúries (2004) sobre les directrius per a l'escolarització en la modalitat compartida, els destinataris directes d'aquest tipus d'escolarització són alumnes amb necessitats educatives especials que presenten alteracions qualitatives en la comunicació i relacions socials, així com activitats restringides i estereotipades que dificulten la seva participació a temps complert a l'escola ordinària i requereixen mitjans tècnics i suports especialitzats. De totes formes, cal dir que l'especialització i els recursos que pot donar l'escola d'educació especial no

tenen en compte aspectes d'inclusió educativa i social de l'alumne, fent d'aquesta manera, que l'alumne es senti exclòs (García, 2006).

Els objectius de l'escolarització compartida poden ser diversos, però normalment es proposa per la socialització i l'aprenentatge per imitació de models "normalitzats" (García, 2006). En relació a la socialització es pretén que l'alumne participi en activitats de gran grup en un ambient normalitzat i, així, compartir sensacions i experiències amb els seus iguals. Quant a l'aprenentatge per imitació de models "normalitzats", l'autora es refereix al llenguatge, als hàbits d'autonomia i autocora, a conductes socials,... I, així garantir l'accés a entorns tan normalitzats com sigui possible (Maldonado, 2006). D'altra banda, també es proposa per a proporcionar als alumnes amb necessitats educatives especials entorns i experiències més apropiades per a aconseguir el màxim de desenvolupament de les seves capacitats (Maldonado, 2006).

A part dels objectius que es plantegen a priori, se'n aconsegueixen d'altres com l'aprenentatge que fan els alumnes del grup classe de l'escola d'educació ordinària. La presència d'aquests alumnes és una oportunitat per aprendre coses tan importants com el respecte mutu, la tolerància, el coneixement de les diferències personals, l'autoconeixement de les pròpies limitacions i possibilitats,... (García, 2006).

3.3.3. Procediment per a l'escolarització compartida

En el context català, generalment la persona que fa la proposta d'escolarització compartida és el psicopedagog de l'EAP (García, 2006), encara que ho pot plantejar un altre persona. S'ha d'explicar molt bé a totes les parts la finalitat de la modalitat d'escolarització compartida i estar molt atent a interessos, motivacions i sentiments que poden generar perquè necessita un procés d'adaptació. Per a que aquesta adaptació no es faci més difícil, per això es sol plantejar a les etapes d'infantil i primària, sempre i quan hi hagin les condicions per a fer el plantejament (Maldonado, 2006). Un cop s'exposa a ambdós centres educatius i el dictamen d'escolarització és realitzada per part de l'EAP, a la família de l'alumne i als serveis d'inspecció de la zona i tots les parts hi estan d'acord, es realitzen reunions entre els tutors dels centres educatius per a traspassar-se la informació rellevant i fer la construcció compartida del moment en el qual està a partir del coneixement dels professionals (García, 2006). A partir d'aquí, es crea una comissió de coordinació i seguiment on hi ha formen part ambdós tutors dels centres educatius i el psicopedagog de l'EAP com a elements clau (Resolució de 24 de Març del Principat d'Astúries, 2004). També hi poden participar altres professionals que formen part del dia a dia educatiu de l'alumne, sobretot al principi és molt important implicar a ambdós claustres de professionals que treballaran amb l'alumne per a treure

el màxim profit de cada situació (Maldonado, 2006). En aquesta comissió s'han de prendre una sèrie de decisions al voltant de:

- Pla individualitzat: Es prioritzen les àrees que s'han de treballar i quines adaptacions s'han de fer en les dues escoles per a que pugui accedir al currículum. El PI és coordinat per la comissió (Cruz, 2009) i ha de ser aprovat pel director de centre on està matriculat (Resolució de 24 de Març del Principat d'Astúries, 2004).
- Horaris: S'intenta programar que els dies que van al centre ordinari s'imparteixin àrees on hi hagi més probabilitats d'interacció social (educació física, educació plàstica i musical, coneixement del medi) i inclús s'adapten els dies d'activitats complementàries (Excursions, teatres, festes) perquè aquest alumne hi pugui assistir (García, 2006).
- Suports necessaris: Clarificar quins suport físics i humans necessitarà l'alumne atenent-nos a les seves necessitats i característiques (Maldonado, 2006).
- Seguiment i avaluació: Determinar els criteris que es seguiran per a fer l'avaluació de l'alumne. En el seguiment és molt important promoure un treball conjunt entre els professionals d'ambdós centres per elaborar estratègies de col·laboració encaminades cap a la inclusió i l'atenció a la diversitat ajustades a l'alumne (Maldonado, 2006).

3.3.5. Condicions per una experiència exitosa

Segons García (2006), els condicionants per a que l'experiència d'escolarització compartida tingui èxit són els següents:

Primer de tot, dóna molta importància a la formació del professorat: professionals que sàpiguen i vulguin assumir els reptes de tenir diversitat a l'aula buscant així ajudes i solucions a les dificultats que es van presentant. La formació del professorat en atenció a la diversitat hauria de ser bàsic en tots els professors i no només exclusiu del professorat d'educació especial. És molt important que el professorat compti amb coneixements sobre els següents temes:

- Programes específics.
- Adaptacions curriculars.
- Metodologia.
- Organització de classe.
- Treball en col·laboració del professorat.
- Aprenentatge cooperatiu.

Seguidament, proposa la importància de que hi hagi una actitud favorable del centre ordinari i del professorat, actitud encaminada a: la integració, la presència de tot l'alumnat a l'aula, el convenciment de que tots els alumnes tenen dret a formar part d'entorns normalitzats i la capacitat de progressar de tots els alumnes malgrat el seu punt de partida. Si els professors tenen en compte això, hi ha poques probabilitats de que no es trobi una solució inclusiva i integradora.

Finalment, és important el coneixement mutu entre els centres educatius, sobretot que el centre d'educació ordinària conegui el centre d'educació especial perquè a vegades es sol tenir una visió idealitzada o distorsionada del que és en realitat. I no només és important conèixer les instal·lacions i els materials, sinó també la seva forma de treballar i el que fan diàriament.

3.4. Treball en xarxa en l'escolarització compartida

Segons Cruz (2009), quan s'inicia l'escolarització compartida requereix que, abans de l'inici de curs, hi hagi una coordinació entre els professionals dels centres que atendran l'alumne conjuntament amb el professional de l'EAP per a garantir la coherència i la complementarietat de les actuacions. En aquesta coordinació es concreta l'atenció que rebrà l'alumne a partir d'un pla individualitzat i una modificació d'horaris ajustant-se així a les característiques de l'alumne.

En relació al seguiment de l'alumne, es crea la comissió integrada, almenys, pel tutor de cada centre educatiu i el professional de l'EAP referent del cas i així, es pot anar avaluant l'evolució de l'alumne i, així, modificar l'atenció educativa rebuda. Cal dir que per a que la informació de cas que es dona a la comissió integrada arribi als equips directius de cada centre educatiu, es fa per mitjà del professorat que atén a la nena corresponent de cada centre educatiu. (Cruz, 2009)

Cal reconèixer que l'escola com a organització contempla la diversitat, és a dir, hi ha diferència de lògica, d'interessos, de poders, de mirades, de sabers, d'hàbits,... entre els diferents actors escolars. Entendre, reconèixer i acceptar que entre docents, famílies i alumnat no hi ha homogeneïtat, és un bon punt de partida per construir bons vincles amb l'objectiu únic de contribuir l'èxit educatiu de tot l'alumnat i una bona interacció entre els actors (Collet, Besalú, Feu, Tort; 2014) per a així, promoure col·laboració entre els implicats.

4. Disseny de la investigació

4.1. Pregunta d'investigació

Tenint en compte el marc teòric exposat en el punt anterior es generen dues preguntes clau en aquest procés d'investigació, les quals seran l'epicentre d'aquest estudi. Aquestes preguntes s'exposen a continuació:

- *Quins processos es porten a terme per a la presa de decisió en relació a l'escolarització compartida?*
- *El treball en xarxa en casos d'escolarització compartida possibilita un procés que garanteixi la inclusió?*

4.2. Objectius

Així, per a trobar respostes a aquestes preguntes es plantegen dos objectius generals i deu objectius específics, els quals són els següents:

1. Identificar els diferents processos de presa de decisions en relació a l'escolarització compartida:

- 1.1. Identificar com, quan i qui porta a terme tot el procés de presa de decisions d'escolarització compartida.
- 1.2. Identificar quins són els condicionants per a proposar una escolarització compartida d'un alumne.
- 1.3. Conèixer quins són els diferents serveis i professionals que fan el seguiment del cas.
- 1.4. Conèixer com es determinen les adaptacions i el pla d'actuació d'ambdós centres.
- 1.5. Identificar el paper i la vivència de la família i l'alumne en el procés d'escolarització compartida i en recorregut previ.
- 1.6. Conèixer les expectatives de futur envers el cas i l'opinió respecte l'escolarització compartida.

2. Analitzar les implicacions de l'escolarització compartida a nivell de xarxa

- 2.1. Conèixer l'opinió dels diferents agents a partir de les seves reflexions.
- 2.2. Conèixer la implicació dels diferents serveis.
- 2.3. Identificar el nivell d'eficàcia del treball en xarxa.
- 2.4. Conèixer si el treball en xarxa és positiu i enriquidor per als casos tenint en compte les accions posteriors.

4.3. Metodologia

4.3.1. Paradigma

Degut a la manera d'interpretar la naturalesa de la realitat, la qual és considerada dinàmica, múltiple, holística, construïda i divergent; es treballarà a partir d'un paradigma interpretatiu (Mariane Krause, 1995). Així, la finalitat de l'estudi és interpretar i comprendre fenòmens que passen a la realitat sense deixar de banda uns valors propis de l'estudi, els quals estan explícits en la recerca.

4.3.2. Tipus d'estudi

Per a portar a terme aquest estudi, s'ha fet ús d'una eina d'investigació àmpliament utilitzada en ciències socials, de l'educació i de la salut: l'estudi de cas, més concretament, l'estudi de cas únic.

Stake (2005) planteja l'existència de tres tipus d'estudi de cas els quals difereixen a partir de la seva finalitat:

Estudi de cas intrínsec	Estudi de cas instrumental	Estudi de cas col·lectiu
Casos amb especificitats pròpies i que tenen un valor en si mateixes. Pretenen arribar a una millor comprensió del cas. No es tria el cas perquè sigui representatiu d'altres casos, sinó perquè en cas en sí es d'interès. Quant a a la terminologia, Yin (1989) ho denomina disseny de cas únic.	Casos que es pretenen generalitzar a partir de situacions específiques. El cas juga un paper secundari perquè el que es pretén és profunditzar en un tema en concret i poder arribar a la formulació d'afirmacions (a partir del cas). En relació amb la terminologia, Yin (1989) ho denomina disseny de cas múltiple.	Casos que són rellevants a partir d'un fenomen, població o condició general, lo quan és el focus d'interès de la investigació.

En aquest cas, s'ha portat a terme un estudi de cas únic l'objectiu del qual, segons Orfelio G. León & Ignacio Montero (2003), és d'estudiar a fons un únic cas perquè serveixi d'il·lustració prototípica d'un determinat problema el qual no podria ser estudiat d'una altra manera amb tanta profunditat. En aquesta investigació es realitza l'estudi d'un cas únic d'educació primària que fa escolarització compartida.

4.3.3. Participants

Els participants d'aquest estudi són la família de la Laura, ambdues tutores de cada centre educatiu i per acabar, el psicopedagog de l'EAP de referència. Cada participant té un rol diferent envers el cas el qual dóna informació rellevant i possibilita la realització de la investigació. En quan al context que envolta el cas, cal esmentar algunes dades a nivell sociodemogràfic, segons l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) actualitzades el 2015, es poden exposar les següents dades:

L'escola d'educació especial s'ubica a una ciutat que pertany a la comarca d'Osona, com ja s'ha dit anteriorment, la qual té 42.498 d'habitants (dels quals 21.146 són homes i 21.352 són dones) i una densitat de població de 1.389'7 d'hab/km². Cal dir que és l'única escola d'educació especial de la zona i que, per tant, acull a alumnes de tots els municipis de la comarca.

L'escola d'educació ordinària s'ubica a un poble que pertany a la comarca d'Osona, com ja s'ha dit anteriorment, la qual té 2.285 habitants (dels quals 1.156 són homes i 1.129 són dones) i una densitat de població de 218'2 d'hab/km². Cal dir que és l'única escola d'educació infantil i primària del poble.

Per a accedir als participants d'aquest estudi es va seguir un procés el qual es inicià amb l'acollida de l'escola especial. A l'escola, la persona encarregada de portar aquests temes em va oferir tota la seva ajuda oferint-me un cas que s'ajustava a la meua demanda. Des de l'escola em van fer tota la gestió per a poder fer les entrevistes amb els diferents agents: la tutora de l'escola especial, la tutora de l'escola ordinària i la família. Cal dir que això sempre es va gestionar tenint en compte els aspectes ètics, és a dir, a partir de l'autorització de la família i l'escola especial (la qual és la que em va facilitar la gestió de tot l'estudi).

Per a accedir al professional de l'EAP responsable del cas, em vaig posar en contacte amb una professional de l'EAP B-10 d'Osona i em va facilitar el contacte de la persona en qüestió (persona de la qual ja sabia el seu nom gràcies a la tutora de l'escola especial). Amb això vull dir que no es va desvetllar la identitat del cas, és a dir, es van tenir en compte qüestions de confidencialitat i privacitat de dades.

4.3.3.1. Aspectes ètics

En la realització d'aquesta investigació s'han tingut en compte una sèrie de regles i articles amb la finalitat de tenir en compte un aspecte molt important: l'ètica. D'una banda, s'han tingut en compte les regles de la psicoètica els quals són: regla de la confidencialitat, regla de la veracitat i consentiment i, regla de fidelitat dels acords.

També, les actuacions dutes a terme segueixen les propostes del codi deontològic del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya (2011). En relació amb aquest document s'han tingut en compte els següents articles, en relació a la investigació:

- Article 29: El psicòleg ha de contribuir, en l'exercici de la seva professió, al progrés de la psicologia, investigant d'acord amb les exigències del seu treball científic i donant-ne conèixer els resultats.
- Article 30: La participació en qualsevol investigació haurà de ser autoritzada explícitament per les persones sobre les quals es realitza, o bé pels seus representants legals, que hauran de ser informats dels possibles efectes de la investigació.
- Article 33: El tot cas, el psicòleg rebutjarà produir a les persones danys permanents, irreversibles o innecessaris per evitar-ne altres de majors.

A l'apartat d'annexos apareixen els documents d'autorització i consentiment de dades (utilitzats en la investigació) per part d'ambdós centres educatius i de la família.

4.3.4. Instruments i procediments de recollida de dades

Per a la recollida de dades de la següent investigació s'han utilitzat determinats instruments de recerca, els quals es consideren oportuns en relació al tipus d'estudi i els objectius del mateix: l'entrevista i documents registrats d'informació del cas.

L'entrevista és, segons Carles-Enric Riba Campos (2007), una forma d'observació participant centrada en l'obtenció d'informació verbal d'un subjecte o i, per tant, l'entrevistador pot utilitzar elements de persuasió per a motivar als entrevistats que responguin el màxim d'informació esperada. Per tant, es porta a terme una relació interpersonal entre entrevistat o entrevistats i entrevistador la qual implica pregunta-resposta. Aquesta dinàmica interactiva, es pacta o s'acorda entre ambdues parts perquè l'entrevista es porti a terme en la direcció que l'entrevistador planteja. En relació al grau de planificació o rigidesa del guió de l'entrevista, s'ha utilitzat l'entrevista semiestructurada la qual no té la planificació rígida pròpia de les entrevistes estructurades ni el caràcter improvisat de les entrevistes no estructurades. És a dir, es comptava amb un guió preparat anticipadament amb els aspectes més rellevants, però el caràcter de les respostes eren obertes. En aquest cas, s'han utilitzat diferents guions (els quals es poden trobar als annexos) per a cada persona entrevistada: família, psicopedagog de l'EAP, tutora de l'escola d'educació especial i tutora de l'escola d'educació ordinària; però, s'han seguit els mateixos criteris de recollida d'informació per a posteriorment ser analitzades a partir de dimensions i categories. L'instrument de

recerca utilitzat està encarat a conèixer el procés de presa de decisions del cas d'escolarització compartida i el treball en xarxa portat a terme.

També s'ha recollit informació a partir de documents que reflecteixen informació rellevant per la investigació. Seguint amb la perspectiva de Riba (2007), un document és un text compost per un subjecte, col·lectiu o institució el qual és l'autor i que conté material analitzable a partir de l'anàlisi de contingut. En aquest cas, no ha estat estudiat independentment ja que ha estat analitzat amb associació d'altres dades de camp, que en aquest cas és la informació extreta de les entrevistes. A partir de tots els registres de les coordinacions entre ambdues escoles i el psicopedagog de l'EAP que s'han realitzat fins al moment, es pot extreure informació rellevant i objectiva del treball en xarxa portat a terme en el cas, la qual es pot combinar amb la informació del treball en xarxa extreta de les entrevistes.

A partir de l'autorització de la família i dels directors d'ambdós centres educatius obre portes a l'inici del procediment per a la recollida de dades. D'una banda, per a la realització de les entrevistes es va assistir personalment als diferents centres educatius per a l'entrevista d'ambdues tutores, fent també al context de l'escola d'educació especial l'entrevista a la família. Per a entrevistar al psicopedagog de l'EAP referent del cas es va utilitzar un dels laboratoris de Psicologia de la Universitat de Vic. Aquestes són registrades amb una gravadora per a la facilitació de la posterior transcripció per així poder fer l'anàlisi de dades.

D'altra banda, per a recollir la informació del treball en xarxa, a causa de no poder fer una observació d'una de les coordinacions entre ambdues tutores de les escoles i el professional de l'EAP referent del cas, la tutora de l'escola d'educació especial facilita els registres de totes les coordinacions fetes fins al moment d'aquest caràcter.

4.3.5. Instruments i procediments d'anàlisi de dades

Les dades extretes a partir de la recollida de dades, mitjançant les transcripcions de les entrevistes i els documents de registre, són analitzades amb un quadre de categories seleccionant, així, els elements més importants de les dades per, d'aquesta manera, donar lloc a les dimensions i les categories adients a la informació pertinent.

L'instrument en concret per a l'anàlisi de dades d'aquesta investigació és el següent:

Dimensió	Categories		Definició
		Subcategories	
Escolarització compartida	Preses de decisió	Evolució prèvia	Conjunt de comportaments, pràctiques educatives, experiències abans de la presa de decisió.
		Condicionants per la proposta	Conjunt de situacions, conductes, actituds, pràctiques que faciliten la proposta.
		Proposta	Com, qui i quan es fa la proposta d'escolarització compartida.
		Vivència de la família	Com viu la família la proposta d'escolarització compartida.
	Pla d'actuació	Objectius de l'escola ordinària	Objectius que es marca a l'escola d'educació ordinària amb el plantejament de l'escolarització ordinària.
		Objectius de l'escola especial	Objectius que es marca a l'escola d'educació especial amb el plantejament de l'escolarització ordinària.
		Objectius conjunts	Objectius que s'acorden conjuntament per abordar de forma col·laboradora.
		Aportacions	Beneficis de l'escolarització compartida per l'alumne.
		Horari	Com es gestiona l'horari de l'alumne en relació amb l'escolarització compartida i les àrees de cada centre en específic.
	Suports i adaptacions	Adaptacions	Tota una sèrie d'ajustaments per a que la nena accedeixi als objectius proposats i al currículum en qüestió tenint en compte les seves característiques i necessitats.

		Gestió del PI	Plantejament, seguiment i revisió del PI en les dues escoles, així com conèixer la relació entre ambdós PI.
		Vetllador	Clarificar les hores que està amb l'alumne i el seu treball amb ella.
	Millora de recursos	Recursos humans	Valorar com els professionals, els alumnes, les famílies (englobant també les seves característiques i pràctiques educatives) podrien millorar.
		Recursos materials	Edificis, instal·lacions, llibres, noves tecnologies,... Que podrien millorar per donar una millor resposta a l'alumna.
		Recursos funcionals	Diners, temps, formació,... Que podrien millorar per a una millor atenció a l'alumna.
	Opinió	Millores	Canvis cap a positiu que es podrien portar a terme per, així, millorar l'escolarització compartida en general.
		Plantejament positiu	Valoració positiva de l'escolarització compartida en general.
		Vivència de la tutora de l'escola ordinària	Gestió com a professional davant del repte de l'escolarització compartida per part de la tutora de l'escola ordinària
		Valoració negativa	Plantejament negatiu de l'escolarització compartida en aquest cas en concret.
	Característiques de l'alumne	Procés d'adaptació i vivència	Manera d'encarar el procés d'escolarització compartida de l'alumne.
Millora		Conjunt d'àrees en què l'alumne ha millorat des de que fa escolarització compartida, tenint en compte els objectius plantejats.	

	Expectatives de futur		Conjunt de pensaments i reflexions al voltant de la millora de la nena i el camí educatiu que podria seguir.
	Comportament i relació	Diferents ambients	Manera d'actuar i relacionar-se davant l'escolarització compartida en diferents àmbits: a les diferents escoles i a casa.
		Coherència entre escoles i casa	Saber si els comportaments i relacions que s'estableixen als àmbits escolars tenen coherència amb els que es generen a casa.
Treball en xarxa	Relació família i escoles		Conjunt d'actituds, afinitats i col·laboració envers la millora de l'alumne.
	Relació ambdues escoles		Conjunt d'actituds, afinitat i col·laboració envers la millora de l'alumne.
	Coordinacions	Temporalitat	Coneixement de quan es fan coordinacions de la comissió (tutors d'ambdós centres i EAP) i amb la família i els centres educatius.
		Pautes de treball	Conjunt d'objectius que es plantegen conjuntament per assolir al llarg de tot el curs acadèmic.
		Acords	Presca de decisions conjunta de les pràctiques educatives que es portaran a terme.
		Informacions transmeses	Conjunt de dades i informació rellevant que cada centre li comunica a l'altra escola amb la finalitat d'estar informats de l'evolució de l'alumna.
	Importància		Rellevància que es dona al treball en xarxa entre escoles i família per a la millora de l'alumna.
	Eficàcia		Conjunt d'activitats al voltant del treball en xarxa per aconseguir els objectius proposats.
Millores		Conjunt d'activitats i pràctiques en relació del treball en xarxa per, així, millorar en l'aprenentatge de l'alumna.	

5. Resultats

A partir de l'anàlisi de dades mitjançant l'instrument de quadre de categories, podem extreure uns resultats, els qual apareixen a les següents taules. Els resultats es classifiquen segons les dimensions estudiades generant d'aquesta manera una taula per a cada dimensió. En cada taula apareixen les categories i subcategories, així com els diferents agents per a recollida d'informació (de l'entrevista: tutors d'ambdós centres, psicopedagog de l'EAP i la família; i dels fulls de registre de totes les coordinacions que s'han fet fins al moment entre ambdues escoles i el psicopedagog de l'EAP). Cal tenir en compte per evitar la confusió la següent informació respecte les següents taules de resultat:

	Categories
	Subcategories

5.1. Dimensió 1: Escolarització compartida

Presca de decisions				
	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Evolució prèvia	No disposen d'informació.	No disposen d'informació.	Durant infantil vas veient l'evolució i els canvis que fan. Vas veient la dificultat que comporta planificar i estructurar situacions d'aprenentatge que siguin útils per ella en funció dels recursos que té l'escola, de l'actitud del professorat i de les expectatives del professorat.	A P3 la nena era el "monstruito" que crida i dóna voltes. Als dos cursos anteriors hi havia molt bon clima d'aula, estava molt acollida, la mestra li adaptava tot i feien activitats compartides, va conscienciar als nens de la diversitat. "Si totes fóssim Clàudies segurament no s'hagués fet la proposta d'escolarització compartida".

Condicionants per la proposta	Al no tenir llenguatge ho dificultava més. Tenia vetlladora, ho necessita molt pel diagnòstic que té.		Mai va en funció d'un diagnòstic, sinó de les necessitats. Arriba un moment que veus que l'estructura de l'escola, que tal i com la nena va desenvolupant tots els seus processos, que tal com va millorant, t'adones que pot ser faltaria una millora en aquestes situacions d'ensenyament i aprenentatge, amb una necessitats de suports molt més alta. Així obtenim el millor d'ambdues escoles: la socialització i l'atenció personalitzada.	A l'escola mai havien tingut alumnes amb autisme. Per la línia de l'escola, per les possibilitats i necessitats de la Laura, era convenient una atenció més personalitzada. Em van dir que això mai ho tindrien a l'ordinària.
Proposta	No sé ben bé com va anar, però potser que fos l'escola que ho demanés a l'EAP al finalitzar P5 i l'EAP al veure les dificultats de la nena, va fer un estudi a la nena i una entrevista amb els pares. La família segur que no.	L'EAP sempre li han fet un seguiment, quan jo la vaig tenir la estava decidit tot això però em sembla que ja s'anava madurant a infantil, però a P5 es quan es va decidir.	Nosaltres som normalment els qui ho proposem, però encara se li dóna dret als pares (encara que no sigui sobre papers). Al finalitzar P5 es fa la proposta, es parla amb l'escola i amb els pares (tan bé com es pot).	Al finalitzar l'etapa d'infantil ens ho va recomanar el psicopedagog de l'EAP, però la mestra d'infantil hi estava d'acord. Per la personalitat de la nena i així com estava acollida en classe.

Vivència de la família			Als pares els hi va costar, però al final es va tirar endavant.	M'ho vaig agafar fatal, no volia que perdés la socialització i relació amb els seus amics i la vaig portar a l'escola especial molt reàcia. Em deien "Sigues realista" "Potser no és el seu lloc aquest", i jo no podia sentir que em diguessin que no es podia fer res enlloc de mirar lo positiu perquè els alumnes de la mateixa aula reben un aprenentatge molt gran també. Acabes pensant que si no es fa ara, quan es farà? Llavors veus lo positiu: la nena aquí està més tranquil·la i compresa.
-------------------------------	--	--	---	--

Pla d'actuació				
	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Objectius de l'escola ordinària	La socialització.	L'objectiu que van plantejar des de l'EAP és que no perdés els referents que actuen "amb normalitat".	Socialització, interacció personal i social. Quan es socialitza també treballa el llenguatge perquè sent als altres parlar. També té objectius d'hàbits i motricitat.	Seguir fent el que feia.

Objectius de l'escola especial	Millora del desenvolupament i aprenentatges.	Atenció individualitzada.	Treball personalitzat per a l'aprenentatge de les àrees d'ensenyament i aprenentatge.	Un treball més especialitzat i treballar més la comunicació.
Objectius conjunts	Aquí fem un treball més acadèmic, però allà ho reforcen.	L'altre centre marca les pautes per avançar i dir-nos el que podem anar fent, sobretot la part del llenguatge.		
Aportacions	Allà pot accedir a la interacció amb els nens i aprendre a relacionar-se, pot fer excursions que aquí no pot fer i fer una vida normalitzada. Aquí hi dediquem temps per a ella.	La interacció amb iguals no té preu. <i>"Fins i tot és que és molt positiu pels altres nens eh, aquesta diferència i com la valoren, i com estan". "Ells hi estaven tan adaptats, que no hi sentien pas, es que aquest so ja formava part de la seva vida escolar".</i>	L'ordinària li dóna hores de normalitat, interacció i integració al poble, consegüentment millora el llenguatge i, a la vegada, el pensament. L'escola especial li aporta grups reduïts, mestres especialitzats, programes específics, experiència,...	L'escola ordinària li aporta els nens, la imitació, el poder compartir estones de joc, rialles, abraçades, relació, als altres nens els hi agrada molt estar amb ella. L'escola especial li dóna tranquil·litat perquè està més entesa, hi ha mestres més formats.
Horari		Al primer any la nena no tenia les àrees artístiques, com s'havia acordat.	Lo habitual és fer tots els matins a l'escola especial i tots els matins a l'escola ordinària. La mare va considerar que tot el Divendres havia d'estar a l'escola ordinària i així es va decidir.	Matins a l'especial i tardes a l'ordinària. Vam considerar que tot el Divendres havia d'estar aquí. En una reunió es va acordar que a l'ordinària faria les àrees més artístiques i no va ser així.

Suports i Adaptacions				
	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Adaptacions	A l'escola ordinària ho fan a través de la tutora em truca o demana ajuda a l'EAP. Amb el pla del dia ens comuniquem del que treballem. A l'escola especial es fa entre tots els professionals que treballen amb la nena.	Només pots adaptar una mica el tema. Les fem conjuntament amb la mestra d'educació especial i el vetllador. L'escola especial ens guia <i>"Aquí la lectoescriptura és un tema molt important, va bé que aquelles hores ella no hi fos perquè amb ella no ho podríem fer"</i> . <i>"Estàvem acostumats als nens típics amb les adaptacions típiques del PI de llengua o mates"</i> .	A l'escola especial està tot adaptat. A l'escola ordinària es fan adaptacions i la responsable és la tutora, però la mestra d'educació especial treballa al seu costat. L'escola com a institució té la responsabilitat de que tots els alumnes accedeixin al currículum.	A l'escola ordinària li adapten tot. D'àrea com a tal només fa medi. Lo altre són maneres de treballar hàbits i comunicació. Suposo que fan servir les mateixes imatges de comunicació. Fa el que fan els altres de forma adaptada a les seves necessitats.
Gestió del PI	Fa una avaluació continuada. Es fa una revisió a mitjà curs per a saber si s'ha de fer una rectificació, però en aquest cas es va fer una bona previsió.	L'any passat es feia l'informe a partir del PI posant els canvis, ara fem més un escrit i a final de curs fem una valoració més general cada trimestre, perquè tampoc canvien tant.	El PI més important és el de l'escola especial, però ens trobem dos cops a l'any per casar ambdós PI. Els objectius no solen ser els mateixos en ambdós PI.	A l'escola ordinària hi ha un PI socialitzat gestionat per la tutora i l'EAP amb ajuda de la mestra d'educació especial i l'escola especial. Cada any es modifiquen els objectius, però aquest any encara no l'he vist. A l'escola especial es fa revisió cada trimestre.
Vetllador	A l'escola ordinària té vetllador.	Totes les hores té el mateix vetllador, l'any passat a les tardes anaven canviant la persona. Hauria de formar també, de totes formes ho fa molt bé i la té ben guanyada.	A l'escola ordinària té vetllador totes les hores, garanteix la participació de l'alumne, sense que el mestre se'n desentengui.	Molta comunicació amb el vetllador, fa molt bona feina. No es basa en només vetllar, sinó que potencia les capacitats.

Recursos				
	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Recursos humans	Està bastant coberta en aquests moments, quan sigui gran no t'ho sabria dir.	La podria atendre una psicòloga. <i>“Per avançar amb el llenguatge si pogués ser una persona que està per ella, i que la mestra tutora només hagués de vetllar allò: la interacció entre ells, el treball dels altres (que la valorin, que la respectin, que vetllin per ella quan està sola,...)”</i> .	Jo crec que està rebent el que necessita (intensitat de suports i bona interacció), però sempre en demanaríem més. Va a un centre privat i a la piscina. <i>“El món dels nanos amb necessitats educatives especials és molt complex i les respostes que es donen a vegades són adequades, però són poques, hi ha pocs recursos”</i> .	Manca de logopeda, de mestra d'educació especial, d'empatia, de ganes de fer, de posar-se les piles,... Et trobes amb persones que són docents, que haurien d'estar fóra de l'educació, que no veuen res positiu dels alumnes. Hi ha pares que t'ajuden i d'altres que no perquè es pensen que els seus fills aprendran menys perquè hi hagi la Laura a l'aula. <i>“Ojalà n'hi hagués una de Laura a cada classe!”</i> .
Recursos materials				
Recursos funcionals		Més diners.		

Opinió				
	Escola educació especial	Escola educació ordinària	EAP	Família
Millores	Tant de bo hi poguessin accedir tots els nens. L'educació ha de canviar una mica més.	S'hauria de fer una inversió molt gran per a que aquests nens puguin estar tot un dia a una escola ordinària. Més formació als vetlladors.	No és lo desitjable a nivell educatiu, però és un recurs positiu dintre del que tenim.	
Plantejament positiu	La meva opinió és bona, tant per ells com per nosaltres.	És la millor solució, perquè cada centre li aporta lo millor. Aquesta socialització no l'ha de perdre mai.	És molt més inclusiva que l'escola d'educació especial al 100%. Permet mantenir un cert grau d'inclusió i aprofitar-te de tota l'especificitat de l'altre centre. Bon nivell d'escoles i EAP i bona acceptació de les NEE.	El meu home ho tenia clar, pensa que la nena a l'escola ordinària pateix i que la lia.
Vivència tutora educació ordinària		Ho vaig viure com si m'exigissin molt. <i>"Com ho puc fer? 21 nens de primer, que m'acaben d'arribar, que hem de llegir i escriure", perquè una cosa és quan estan a parvulari, però quan estàs amb una classe de nens que ja tots treballen amb silenci</i> ". Semblava que la mare no m'entenia.		

Plantejament negatiu				A mi em va costar molt acceptar-ho. Te'n adones encara més que no va pel mateix camí que els altres nens.
-----------------------------	--	--	--	---

5.2. Dimensió 2: Característiques de l'alumne

	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Procés d'adaptació i vivència	Al principi li va costar separar-se dels pares, va ser un canvi molt gran de tot. Qualsevol cosa nova per ella és un esforç, però ara està totalment adaptada i contenta. Fa i ha fet un procés normal.	Al principi li costava. L'any passat quan alguna hora no tenia vetllador es veia que la nena es sentia desatesa. A les tardes com que estava tan cansada, ja era molt que estigues tranquil·la asseguda, es va anar augmentant l'estona d'estar tranquil·la. Quan la veus tranquil·la i sense patir, llavors és quan va tornar a fer tot allò que feia amb la mestra que dels dos anys anteriors. Ja no cal una preparació i avançament, ja ha agafat la rutina.	Aquest nanos el que volen són rutines, pocs canvis. L'ansietat els fa exagerar conductes inadequades i els hi fa estar malament i angoixats perquè no poden fer atribucions a aquest patiment. Adaptació força bona i força ràpida. En el moment que s'adapta a totes aquestes situacions i entra dins una nova rutina és quan està tranquil·la i bé.	M'agradaria saber el que pensa, però no ho sé, crec que és molt valenta. Al moment d'adaptar-se estava més neguitosa perquè no estava bé. Està tranquil·la i feliç, sobretot busques que sigui feliç.

	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Millora	Hi ha hagut millores de coses molt bàsiques, però són molt necessàries: millora en atenció i comunicació (abans no feia gestos ni assenyalava), ha après a imitar, va començar a demanar als adults, mostra interès, mira molt més. Els objectius s'estan aconseguint. A la revisió del Febrer, s'ha vist que en l'àrea d'educació plàstica va més avançada i tot.	L'evolució no és lineal, però ha millorat molt, encara que sigui de manera lenta. Ha millorat en: la parla (en la reproducció de sons), l'alimentació, l'arrossegament del seu nom. La mare va fer un treball dels colors, abans només es podia fer els Divendres al matí i ara a les tardes.	Estic convençut que hi ha hagut una millora, però ha crescut també. Ha millorat la comunicació, la socialització, la relació més personal amb el seu entorn i l'alimentació. S'estan aconseguint els objectius proposats, però s'ha d'anar fent un seguiment i replantejant la situació constantment.	Ha millorat, però també ha crescut. Ha millorat amb l'alimentació, amb l'autonomia, amb els hàbits, amb saber anar, de creure les ordres,... Estem ben encaminats, a poc a poc es va fent.

	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Expectatives de futur	Esperem que arribi bé als objectius proposats. Si continua com fins ara i nosaltres sabem fer-ho bé hi ha d'haver millora. Inclús hi ha hagut millora de menjar, que semblava impossible. Jo crec que anirà millorant.	No sé que passarà quan sigui més gran eh, perquè clar, ells ja tenen prou feina amb ells mateixos eh. Jo crec que millorarà, però clar, sempre esperes més.	Si no surt res que ens faci prendre decisions molt diferents, és probable que pugui estar fent escolarització compartida durant tota la primària. El matí és un factor que pot variar. La secundària està difícil que ho valorem convenient, però encara queden 4 anys i els instituts cada cop van millorant més quant a la inclusió.	Depèn dels horaris de l'altre escola, del tutor que toqui i del què ens proposen, però farà compartida fins acabar la primària (els horaris podrien modificar). Sé que a l'escola especial sempre avançarà, però no vull que perdi els "petits nens" com li dic jo, que són importants per ella. No vull que la nena perdi el temps, vull que es faci un treball amb ella, no va a passar l'estona.

Comportament i relació				
	Escola especial d'educació	Escola ordinària d'educació	EAP	Família
Diferents ambients	Quan arriba saluda donant la mà. No busca relacionar-se amb els iguals, però va a buscar la mestra quan vol alguna cosa.	Hi ha dies que està més concentrada, però en general participa en les activitats de grup, té molt bona relació i molta estimació amb els companys. Té un grup d'incondicionals. No té gaire relació amb els professors. Les excursions i el temps del pati és molt positiu per mantenir i no trencar mai en lligam amb una escola així.	Està molt més tranquil·la, més sociable amb els companys.	Estones necessita tranquil·litat, té com el seu recó personal. La relació amb la família és boníssima, sempre abraça a la gent, li agrada molt la gent de pell morena i cabell.
Coherència entre les escoles i casa	L'única diferència és que a casa fa més rabietes.	Ens falta temps per saber això.	Es treballa cap a una mateixa direcció, suposo que sí.	Hi ha coherència entre el comportament a casa i a les escoles.

5.3. Dimensió 3: Treball en xarxa

	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Relació família-escoles	Relació de col·laboració, són una família molt col·laboradora, cada dia venen a buscar la nena i hi ha molta comunicació.	Al principi era de desconfiança perquè l'escola va fallar amb l'horari acordat. A mig curs de l'any passat hi va haver un tomb i hi ha molta col·laboració per part de la mare (preparació de material al principi). Ens fa falta temps per parlar. La mare prefereix que li expliqui com està la nena, que no pas tant el contingut que ha treballat.	L'EAP contribueix en la implicació de la família en tot el procés educatiu. La intervenció directa la fan els mestres, però sí que s'han fet reunions llargues amb la família.	Amb l'escola especial és molt bona. Amb l'escola ordinària és bona però hi ha un equip directiu una mica insensible i molt quadrat. Relació al principi caòtica a causa de l'adaptació i no canvi d'horari de la nena.

	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Relació ambdues escoles		A principi de curs a la primera coordinació em vaig posar a plorar perquè em sentia perduda i la vàrem fer massa tard. Sentia com si només em donessin feina. Després vaig veure que era pel bé de la nena.		

Coordinacions					
	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família	Registres
Temporalització	Amb les escoles fem una coordinació a principi de curs i l'altra al final. Amb la família és més continuat.	Dues coordinacions per any, però si entremig hi ha alguna cosa ens ho diem. A partir de la llibreta ens comuniquen dos o tres cops per setmana, tan amb la família com amb l'escola.	Les reunions amb la família es solen fer dues o tres vegades per any de dues hores. Les coordinacions amb les escoles es solen fer un parell a l'any. Una reunió es fa a l'escola especial i l'altra a l'escola ordinària per donar la mateixa importància.	Sempre estem oberts a reunions. En fem una a principi de curs i l'altre per fer el tancament, però abans en fan una entre les escoles. Si hi ha alguna cosa es fa per correu o pel pla del dia.	
Pautes de treball					Es pot observar com no van variant així com va passant el temps i les coordinacions. Es basa en proposar conjuntament una sèrie d'objectius de procés per a treballar a l'escola d'educació ordinària.

Acords					Són a partir del que es treballa a l'escola d'educació especial, aspectes a millorar de l'escola ordinària o els documents que s'han d'enviar per a estar comunicats i anar a la una (materials).
Informacions transmeses					Es basen en comentar cada escola com veu la situació. L'escola d'educació ordinària comenta les sortides que l'alumna farà, així com s'ha adaptat a la situació, el comportament que té, relació amb els companys i professors i la gestió de l'horari. L'escola d'educació especial a part de comentar com és el seu comportament, adaptació i relació a l'escola, comenten els aprenentatges.

	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Importància	És molt important tan per nosaltres com per ells perquè ens donem informació important.	Si treballem per separat no té cap sentit. Ens ajuda molt aquesta part més específica que ens donen des de l'escola especial.	És molt positiu perquè donen coherència a tot el fet educatiu. A la tutora de l'escola ordinària li va molt bé perquè veu la realitat d'aquestes escoles i que no és fàcil tampoc per ells, i a la tutora de l'escola especial per no perdre els referents.	Per no estar dins la bombolla d'un poble meravellós amb uns nens molt guapos i que aprenen tots iguals. Canvi de la tutora de l'escola ordinària quan van fer la coordinació a l'escola d'educació especial.

	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Eficàcia	Jo penso que sí, sinó no hi hauria un avenç. Al principi va costar una mica amb l'escola però ara ja tot molt bé, accepten i agraeixen les nostres recomanacions.	A partir de la llibreta, ens avancem com està la nena. A partir de la mare, a partir d'unes quantes coses que tu t'has format, de l'escola d'educació especial, de l'EAP, de tot plegat anem fent.	La relació és de col·laboració total i absoluta.	Hi ha molta col·laboració entre la tutora, la mestra d'educació especial i el vetllador. Al principi caòtic: l'escola especial no coneixia la nena, l'escola ordinària no tenia pautes de treball i la nena s'havia d'adaptar. Amb les dues escoles és de col·laboració.

	Escola d'educació especial	Escola d'educació ordinària	EAP	Família
Millores		És veritat que ens hauríem de veure més sovint.		L'equip directiu de l'escola ordinària té unes creences molt quadrades, es genera una barrera.

6. Discussió de resultats

Seguint l'estructura de l'instrument d'anàlisi, la discussió de resultats es divideix en els tres eixos més importants, els quals guien la investigació: escolarització compartida, característiques individuals de l'alumne i treball en xarxa. Dintre de cada dimensió s'expliciten les categories estudiades, així com les subcategories que s'han considerat a partir de la informació extreta, tenint en compte els objectius i sub-objectius proposats al plantejament de l'estudi. Malgrat la discussió de resultats d'aquestes tres dimensions, en elles s'hi ha trobat un tema transversal a tractar molt rellevant: l'estètica dels professionals de l'educació en l'ús del llenguatge.

6.1. Escolarització compartida

En aquest primer punt es té en compte tot el procés de presa de decisions destacant, així, l'evolució prèvia, els condicionants per la proposta, la proposta en sí i la vivència de la família. També, un altre categoria rellevant és el pla d'actuació tenint en compte els objectius de cada escola, els objectius conjunts, les aportacions de cada escola i l'horari. Un altre punt clau són els suports i les adaptacions aprofundint amb les adaptacions, la gestió del PI i el vetllador, sense deixar de banda les millores quant a als recursos per atendre la Laura. Finalment, es té en compte l'opinió al respecte de l'escolarització compartida destacant les millores proposades, si ho valoren positiu o negativament i la vivència de la tutora de l'escola ordinària.

- Presa de decisions

Quant a l'evolució prèvia, es comenta que a P3 la nena està exclosa del grup classe, però que a P4 i P5 la nena està molt acollida a l'aula amb situacions d'ensenyament i aprenentatge adaptades a les seves necessitats i característiques. Durant tota l'etapa d'infantil el professional de l'EAP observa la dificultat que comporta planificar i estructurar situacions d'aprenentatge ajustades a l'alumna en funció dels recursos de l'escola, l'actitud del professorat i les expectatives del professorat. Els condicionants per la proposta d'escolarització compartida doncs, no es va donar en funció del diagnòstic, sinó de les necessitats de la nena i, a més a més, el fet de no tenir llenguatge ho dificultava més. El psicopedagog de l'EAP se'n va adonar que era necessari millorar situacions d'ensenyament i aprenentatge amb una necessitat de suports més alta a causa de l'estructura de l'escola, el desenvolupament i la millora de l'alumna. Així, es pensa que el tema interpersonal i relacional ho obtindrà de l'escola ordinària i tota l'especialització a l'escola especial. L'actitud de l'equip directiu de l'escola no ho facilitava ja que pensaven que això mai ho tindrien a l'ordinària.

Per contrastar-ho amb el marc teòric, segons la resolució de 24 de Març del Principat d'Astúries (2004), els destinataris directes d'aquest tipus d'escolarització són alumnes amb necessitats educatives especials que presenten alteracions qualitatives en la comunicació i relacions socials, així com activitats restringides i estereotipades que dificulten la seva participació a temps complert a l'escola ordinària i requereixen mitjans tècnics i suports especialitzats. De totes formes, cal dir que l'especialització i els recursos que pot donar l'escola d'educació especial no tenen en compte aspectes d'inclusió educativa i social de l'alumne, fent d'aquesta manera, que l'alumne es senti exclòs (García, 2006). Així, d'aquesta manera, es pot afirmar que els condicionants no només s'han donat per alteracions de la comunicació i relació social, sinó que hi intervé una variable molt important en el procés educatiu dels alumnes: l'escola. Per tant, es deixa de banda la inclusió de l'alumne només centrant-se en la necessitat de més suports i especialització a una escola d'educació especial, perquè l'estructura de l'escola, l'actitud del professorat i les expectatives que els professors han dipositat en l'alumna no són favorables per a segueixi a l'escola d'educació ordinària a temps complert. Per tant, així com proposa l'Índex per a la inclusió (Aiscow i Booth, 2015) es pot observar com les polítiques i cultures de centre no han facilitat pràctiques educatives inclusives, aspecte que és clau en les escoles que volen avançar en la inclusió. En termes d'inclusió, la definició que proposa Pujolàs (2006) d'una escola sense exclusions tenint en compte que no hi ha diferents categories d'alumnes els quals requereixen diferents categories de centres educatius, per això és suficient un tipus d'escola per acollir a tots els alumnes. En aquest cas no es té en compte perquè es fa una exclusió de l'alumna del centre ordinari perquè es segueix un model tradicional centrat en l'alumne, el qual ha de ser avaluat per especialistes fruit d'una prescripció assignant-li així el programa més adequat. (Porter, 1995).

La proposta d'escolarització compartida la va fer el psicopedagog de l'EAP al finalitzar l'etapa d'infantil a la família i a l'escola de la millor manera que es va poder. L'EAP ho proposa, però se li dóna dret als pares, encara que no sigui sobre papers, a tenir la decisió final. D'aquesta manera podem dir que la teoria plantejada anteriorment es dóna en aquest cas: Generalment la persona que fa la proposta d'escolarització compartida és el psicopedagog de l'EAP (García, 2006), encara que ho pot plantejar un altre persona. S'ha d'explicar molt bé a totes les parts la finalitat de la modalitat d'escolarització compartida i estar molt atent a interessos, motivacions i sentiments que poden generar perquè necessita un procés d'adaptació. Per a que aquesta adaptació no es faci més difícil, per això es sol plantejar a les etapes d'infantil i primària, sempre i quan hi hagin les condicions per a fer el plantejament (Maldonado, 2006).

Quant a la vivència de la família, aquesta ho va viure d'una manera molt negativa, sobretot la mare, perquè no volien que perdés la socialització i la relació amb els seus amics. Al final es va tirar endavant perquè els pares pensaven que era el moment de fer actuacions al respecte, que no s'havia de deixar passar el temps, però no estaven d'acord amb l'escola d'educació ordinària quan deien que no podien fer res més i no veïessin la part positiva de tenir un alumne amb aquestes necessitats a una aula d'una escola d'educació ordinària. Per tant, la visió de la família envers el tema coincideix amb la proposta de Porter (1995) quan diu que els professionals de l'educació haurien de ser conscients que els alumnes amb necessitats educatives especials pertanyen a l'educació ordinària i haurien de creure que són capaços d'aprendre en aquesta situació d'ensenyament i aprenentatge.

- **Pla d'actuació**

El plantejament d'objectius de l'escola d'educació ordinària són, bàsicament de socialització, és a dir, que no perdés els referents que actuen "amb normalitat" i d'aquesta manera també treballar el llenguatge pel fet d'escolar als altres parlar (així com també proposa García (2006)). També, es plantegen objectius d'hàbits i motricitat. La família ho planteja com el que havia estat fent fins ara: socialitzar-se. D'altra banda, els objectius de l'escola d'educació especial estaven focalitzats en millorar el desenvolupament i el procés d'aprenentatge en àrees d'ensenyament i aprenentatge a partir d'una atenció individualitzada i especialitzada. El fet de plantejar-ho així era perquè es tenien en compte les aportacions que cada centre li podia oferir a l'alumna. Per una banda, l'escola d'educació especial li aporta una atenció personalitzada oferint-li així temps per ella, grups reduïts, mestres especialitzats, programes específics, experiència, tranquil·litat i comprensió (així com planteja Maldonado (2006)). D'altra banda, l'escola d'educació ordinària li dóna hores de "normalitat" pel fet de poder interactuar i relacionar-se amb els seus amics i compartir amb ells situacions de joc, de rialles, d'abraçades, d'excursions... D'aquesta manera, es pot portar a terme una imitació dels seus iguals i genera una integració al poble, aspecte que fa que millori el llenguatge i a la vegada el pensament, coincidint així amb la proposta de García (2006) i Maldonado (2006).

Quant als objectius conjunts, únicament es planteja que l'escola d'educació especial és la que marca les pautes per avançar i que és l'escola d'educació ordinària la que reforça el treball de l'escola d'educació especial. Llavors, així com Porter (1995) proposa que els professionals de l'educació han de ser conscients que els alumnes amb necessitats educatives especials pertanyen a l'educació ordinària i haurien de creure que són capaços d'aprendre en aquesta situació d'ensenyament i aprenentatge; es pot observar

com en aquest cas el que guia és l'escola d'educació especial perquè es pensa que és el lloc més idoni pels aprenentatges de la nena i, l'escola d'educació ordinària, el que fa es reforçar algunes de les pràctiques educatives de l'escola d'educació especial.

L'horari que es va plantejar inicialment va ser de tots els matins a l'escola d'educació especial i totes les tardes a l'escola d'educació ordinària perquè és lo habitual, però la mare va considerar molt important que tot el Divendres pogués estar a l'escola d'educació ordinària, i així es va decidir. A l'escola d'educació ordinària havia de fer les àrees més artístiques per a la facilitació de l'objectiu plantejat, que era la socialització, però a l'hora de la veritat no va ser així. Per tant, es pot observar que l'escola d'educació ordinària el primer curs acadèmic no programa l'horari de l'alumna per a que hi hagi més probabilitats d'interacció social (educació física, educació plàstica i musical, coneixement del medi) així com proposa García (2006).

- **Suports i adaptacions**

Les adaptacions que es porten a terme a l'escola d'educació especial són fruit de l'actuació conjunta de tots els professionals que intervenen amb l'alumna. Totes les adaptacions estan ajustades a les necessitats i característiques de la nena rebent també suport de logopèdia. D'altra banda, les adaptacions que es porten a terme a l'escola d'educació ordinària són realitzades conjuntament per la tutora, el vetllador i la mestra d'educació especial. També, tenen una gran ajuda dels professionals de l'escola d'educació especial i el psicopedagog de l'EAP. La tutora de l'escola d'educació ordinària considera que no es pot adaptar tot, que es pot adaptar una mica el tema, però que fins un cert punt. Temes com el llenguatge, a l'escola d'educació ordinària no ho treballa malgrat els seus companys ho treballen al matí quan ella no hi és. De totes formes, la seva tutora de l'escola d'educació ordinària considera que amb ella no es podria fer i que està bé que en aquelles hores no hi sigui. Aquesta última considera que a l'escola estaven acostumats a les típiques adaptacions del PI de llengua o mates.

La gestió del PI és diferent depenent de cada escola. Així i tot al principi es prioritzen les àrees que s'han de treballar i quines adaptacions s'han de fer en les dues escoles per a que pugui accedir al currículum (Cruz, 2009). Per una banda, el PI de l'escola d'educació especial ho consideren com és el més important en el qual conté uns objectius que sempre s'han d'anar treballant perquè es fa una avaluació continuada per part dels professionals que intervenen amb l'alumna fent, així, una revisió cada mig curs per anar veient si s'han de fer rectificacions, però en el cas de la Laura es va fer una bona previsió. D'altra banda, al PI de l'escola d'educació ordinària hi contenen objectius de socialització i hàbits i es fa una revisió cada trimestre per part de la tutora, l'EAP i la

mestra d'educació especial, fent així modificacions dels objectius, encara que aquest any la família encara no l'hagi vist. L'escola d'educació ordinària fan un informe amb valoracions generals a partir del PI enlloc de valorar el PI directament, perquè consideren que aquests alumnes no canvien tant. Malgrat els objectius no són els mateixos, es troben per intentar cohesionar ambdós PI d'acord amb els objectius plantejats (així com planteja Cruz (2009)). En la Resolució de 24 de Març del Principat d'Astúries (2004) hi consta que el PI ha de ser aprovat pel director de centre on està matriculat, en aquest cas la família comenta que aquest any encara no han vist el PI de l'escola d'educació ordinària, lo qual podria ser a causa de la freda i distant relació que hi ha entre la família i l'equip directiu.

A l'escola d'educació especial té vetllador, però el primer any mai era la mateixa persona, però aquest any l'alumna té el mateix vetllador durant totes les hores que l'alumna està a l'escola, fet que garanteix la participació de l'alumne sense que la mestra se'n desentengui. El vetllador no es basa en només vetllar, sinó en potenciar les capacitats de la Laura, té molta comunicació amb la família, amb la tutora i la mestra d'educació especial. Maldonado (2006) planteja que és molt important al principi clarificar quins són els suports necessaris ajustats a les característiques i necessitats de l'alumna, tan físics com humans, per que pugui participar en situacions d'ensenyament i aprenentatge a l'escola d'educació ordinària. Es pot observar lo positiu que resulta ser per a la tutora de l'escola d'educació ordinària per a poder atendre a tots els alumnes. El fet de continuar amb l'estratificació i fragmentació dels serveis amb l'objectiu d'una més gran especialització, genera nous perfils professionals que no són inclosos en la xarxa amb *ple dret* suplint, així, les carències dels *titulars* (Urieta, 2007).

- **Recursos**

Malgrat té una intensitat de suports, socialització, centre privat i piscina, sempre en demanem més de recursos, els quals podrien ser els següents. La tutora de l'escola d'educació ordinària considera que la podria atendre una psicòloga des del principi i que hi podria haver una persona que pogués estar amb la nena per avançar amb el llenguatge i que la tutora només hagués de vetllar la interacció entre ells, el treball dels altres, que valorin i respectin a la nena i que no la deixin sola. El professional de l'EAP considera que: *"El món dels nanos amb necessitats educatives especials és molt complex i les respostes que es donen a vegades són adequades, però són poques, hi ha pocs recursos"*. Finalment, la família considera que el que més falta és l'empatia i la mirada positiva per part dels professionals i pares cap als alumnes amb necessitats així i l'aprenentatge que es pot construir en una aula atenent la diversitat. La perspectiva de

la família coincideix amb el plantejament de García (2006), el qual afirma que no només s'aconsegueixen els objectius plantejats a priori, sinó que se'n generen d'altres molt importants com l'aprenentatge que fan els alumnes del grup classe de l'escola d'educació ordinària. La presència d'aquests alumnes és una oportunitat per aprendre coses tan importants com el respecte mutu, la tolerància, el coneixement de les diferències personals, l'autoconeixement de les pròpies limitacions i possibilitats,...

- **Opinió**

Les millores que es podrien donar en relació amb l'escolarització compartida són les següents: que més alumnes amb necessitats educatives especials poguessin tenir l'oportunitat d'accedir en aquest tipus d'escolarització i que ja es sap que no és lo desitjable a nivell educatiu, però s'hauria de fer una inversió molt gran per a que aquests alumnes poguessin fer únicament escolarització ordinària, encara que, dintre del que hi ha, és un recurs positiu.

La majoria d'agents implicats (tutores, psicopedagog de l'EAP i pare) plantegen l'escolarització compartida de forma positiva perquè es considera que cada centre li pot aportar a l'alumne lo millor: socialització i especificitat. L'escolarització compartida és planteja com a molt més inclusiva que únicament l'escolarització d'educació especial afegint l'aportació del bon treball de les escoles d'Osona al respecte dels alumnes amb NEE i de l'EAP B-10 d'Osona. En canvi, la mare ho planteja d'una manera negativa perquè potencia encara més la diferenciació del camí que segueix la Laura del camí que segueix la resta dels seus companys de l'escola d'educació ordinària. Per tant, seguint amb el plantejament de la família i la proposta de Pere Pujolàs (2003), es pot afirmar que quan fan la valoració positiva de l'escolarització compartida deien de banda tres conceptes fonamentals: aprendre junts alumnes diferents és just, és necessari i és possible. Per tant, caure en l'error de pensar que no hi ha recursos o que, dintre del que hi ha és positiu genera pràctiques que s'allunyen molt de la inclusió pensant que per a accedir a l'aprenentatge s'ha de fer una derivació de centre educatiu més especialitzat.

La tutora d'educació especial, malgrat el seu plantejament de l'escolarització compartida és positiu, la seva vivència als inicis com a tutora és totalment negativa. Ho va viure com si li exigissin molt a la vegada que es sentia perduda i amb 21 nens de primer que han de llegir i escriure. S'ha d'afegir també que va interpretar com si la mare no l'entengués i es sentia una mica sola i perduda. Gordon Porter (2014) considera que per a que les escoles siguin inclusives necessiten d'equipaments necessaris per a donar resposta a les necessitats i característiques dels alumnes, les quals són diferents. El professor necessita formació i també, d'una persona de suport davant les dificultats que es pot

trobar com a professor. Per tant, un professor ha d'estar preparat per a atendre tot l'alumnat, no hi hauria d'haver professors ordinaris i professors especialitzats, sinó professors formats globalment en educació inclusiva, aspecte que no apareix en aquest cas.

6.2. Característiques individuals de l'alumne

En aquest següent punt es tractaran temes basats amb l'alumne coneixent així el procés d'adaptació i vivència, el comportament i relació en els diferents entorns i ambients, la millora que ha tingut i les expectatives de futur que tenen vers l'alumne.

- Procés d'adaptació i vivència

Al principi li va costar adaptar-se, perquè va coincidir que s'havia d'adaptar a moltes coses de cop. Aquests alumnes el que volen són rutines i quan no és així es mostren angoixats perquè no atribueixen un motiu a aquest patiment. Al principi a l'escola d'educació ordinària si no hi havia vetllador, es veia que es sentia desatesa. Malgrat els inicis, ha fet una adaptació força bona i ràpida i ara es mostra molt tranquil·la i feliç perquè ja ha entrat en la dinàmica i la rutina. A la mare li agradaria saber el que pensa, però considera que és molt valenta.

- Millora

Des de que es va iniciar l'escolarització compartida l'alumna ha millorat, però cal tenir en compte que també ha crescut. L'evolució i la millora no és ni lineal ni ràpida, però va millorant en coses molt bàsiques, però molt necessàries a la vegada. Les millores són bàsicament: atenció i comunicació (ja assenyala i fa gestos), imitació, mirada, interès (reclama ajuda dels adults), alimentació, estones de tranquil·litat, relació personal amb el seu entorn i autonomia. Els objectius s'estan aconseguint, però s'ha d'anar fent un seguiment i replantejant la situació constantment. En l'última revisió del PI de l'escola d'educació especial s'ha vist que en l'àrea d'educació plàstica va més avançada del que s'havia plantejat als inicis.

- Expectatives de futur

En general, s'espera que l'alumna vagi millorant, sempre i quan els professionals s'ajustin bé a les necessitats de la nena. Si no hi ha canvis molt dràstics que generin una presa de decisió molt diferent a la situació actual, és probable que acabi fent escolarització compartida tota la primària, tenint en compte que un factor que sí que pot

canviar és l'horari. A secundària ja és una altra història, però l'EAP no ho considera convenient tal i com està plantejat, però cada cop van millorant més i falta molt de temps.

- **Comportament i relació**

A l'escola d'educació especial quan arriba saluda donant la mà, però no busca la relació amb els seus companys, malgrat sí que busqui a la mestra quan vol alguna cosa. A l'escola d'educació ordinària en general participa en les activitats de grup i té molt bona relació i estimació amb els companys, entre els quals té un grup d'incondicionals. Amb els professors no hi té gaire relació. A casa algunes estones necessita tranquil·litat i té el seu recó personal, però la relació amb la família és boníssima: sempre abraça a la gent i li agrada molt la gent amb la pell i cabell moreno.

En relació amb la coherència entre els comportaments dels diferents ambients, en general es comenta que sí perquè es treballa cap una mateixa direcció. L'única diferència que es comenta per part de la tutora de l'escola d'educació especial és que a casa fa més rabietes. La tutora de l'escola d'educació ordinària comenta que els hi falta temps per saber això, encara que la família afirma que sí que hi ha coherència.

6.3. Treball en xarxa

En aquest última dimensió s'estudia quin tipus de relació hi ha entre la família i les escoles, entre ambdues escoles, de quina manera es fan les coordinacions (temporalització, pautes de treball, acords, informacions transmeses), la importància que li donen al treball en xarxa, l'eficàcia d'aquest treball i les millores que hi podria haver envers el treball en xarxa refent al cas.

- **Relació famílies-escoles**

La relació de l'escola d'educació especial amb la família és de col·laboració i hi ha molta comunicació perquè cada dia van a buscar a la Laura. La relació de l'escola d'educació ordinària amb la família és bona i de col·laboració però els inicis varen ser difícils a causa de l'adaptació i el no compliment de l'horari acordat. A mig curs la mare va preparar material per la nena, però la tutora de l'escola d'educació ordinària afirma que li falta temps per parlar amb la família malgrat la comunicació continuada a partir de la llibreta. La família comenta que la relació és molt bona però que hi ha un equip directiu molt insensible.

- **Relació ambdues escoles**

Al principi la relació entre ambdues escoles no era gaire bona perquè era necessari el procés d'adaptació i sobretot la tutora de l'escola d'educació ordinària no ho va viure bé. Llavors, quan va entendre que aquest temps era necessari i que era pel bé de la Laura, tot ja va canviar i ja les ajudes són ben enviades i rebudes per ambdues escoles.

Quant a la relació entre els diferents agents, tan la relació entre les escoles i la família com la relació entre ambdues escoles, no es va reconèixer que l'escola com a organització contempla la diversitat i, per tant, hi ha diferència de lògica, d'interessos, de poders, de mirades, de sabers, d'hàbits,... entre els diferents actors escolars. Entendre, reconèixer i acceptar que entre docents, famílies i alumnat no hi ha homogeneïtat, és un bon punt de partida per construir bons vincles amb l'objectiu únic de contribuir l'èxit educatiu de tot l'alumnat i una bona interacció entre els actors (Collet, Besalú, Feu, Tort; 2014) per a així, promoure col·laboració entre els implicats, cosa que no es va fer en el cas en concret.

- **Coordinacions**

Quant a la temporalitat, es fan dues coordinacions, una a principi de curs i l'altra a final. Abans es fa una reunió entre les ambdues escoles i el psicopedagog referent de l'EAP, després se'n fa una amb la família. De totes formes, si hi ha alguna cosa entremig es comunica a partir de la llibreta o per una altra via. La família es mostren molt predisposats a fer reunions quan calgui. En relació amb les pautes de treball, es pot observar com no van variant així com va passant el temps i les coordinacions. Es basa en proposar conjuntament una sèrie d'objectius de procés per a treballar a l'escola d'educació ordinària. D'altra banda, els acords que es generen són a partir del que es treballa a l'escola d'educació especial, aspectes a millorar de l'escola d'educació ordinària o els documents que s'han d'enviar per a estar comunicats i anar a la una quant als materials utilitzats. Finalment, les informacions transmeses es basen en comentar cada escola com veu la situació. L'escola d'educació ordinària comenta les sortides que l'alumna farà, així com la Laura s'ha adaptat a la situació, el comportament que té a l'escola, relació amb els companys i professors i la gestió de l'horari. En canvi, l'escola d'educació especial va més enllà perquè a part de comentar com és el seu comportament, adaptació i relació a l'escola, comenten els aprenentatges de l'alumna de cada àrea.

Es pot observar en les accions que es posen en joc durant les coordinacions, que el treball en xarxa s'enfoca com un circuit on el subjecte circula amb la perspectiva de la màxima rendibilitat i optimització màxima de recursos deixant de banda el treball en

xarxa a partir del lloc central de cas i els interrogants que generen als diversos professionals. Aquesta elecció de treball en xarxa possibilita la perspectiva d'anàlisi global del cas (social, familiar, personal) en la qual està definida la particularitat de cada situació. El vincle entre els professionals, d'aquesta manera, està centrat en la permanent conversa tenint en compte la situació i els seus interrogants els quals són el vector que guia el treball conjunt (Urieta, 2007).

Es pot observar que el focus d'atenció és totalment individual i no en el context en el qual es troba la Laura. A més, la finalitat és assistencialista per part de l'escola d'educació especial al ser la guia del procés educatiu de la nena de l'escola d'educació ordinària i, per tant, també té una finalitat compensatòria perquè l'escola d'educació especial dóna resposta a les necessitats de l'alumna que no ha donat l'escola d'educació ordinària. La posició davant de la situació a millorar és totalment reactiva i no pas preventiva i estratègica perquè aborden el tema a partir de les situacions a millorar que es presenten i no pas per evitar-ne d'altres. Les pràctiques i polítiques educatives són monocèntriques de l'escola i no pas policèntric, abastant així l'escola, la família i la comunitat com un sistema (Collet, 2009)

- **Importància**

Totes les parts li donen molta importància al treball en xarxa perquè dóna coherència al procés educatiu de la Laura: a la tutora de l'escola d'educació ordinària veu la realitat d'aquestes escoles i la tutora de l'escola d'educació especial no per els referents. A més, es donen informacions molt rellevants de l'alumna que si es treballés per separat no té cap sentit. Després de la primera coordinació la tutora de l'escola d'educació ordinària va fer un canvi molt més gran i va entendre molt millor la vivència de la família. S'ha de tenir en compte, però que donen importància a un treball en xarxa que no es porta a terme, és a dir, defensen un model de treball en xarxa de caire comunitari i col·laborador, però la seva pràctica té una perspectiva molt tradicional del treball en xarxa.

- **Eficàcia**

Al principi el treball en xarxa va costar una mica: l'escola d'educació especial no coneixia la nena, l'escola d'educació ordinària no tenia pautes de treball i la Laura s'hi havia d'adaptar. Actualment, és una relació de col·laboració i a partir de la llibreta es van comunicant cada dia per anar tots a la una. La resposta que donen els diferents agents envers l'eficàcia del treball en xarxa no contempla la perspectiva dels autors especialitzats en treball en xarxa i educació inclusiva. Aquest últims, pel fet de defensa el model de treball en xarxa central (Urieta, 2007) amb el cas són necessaris tres

requisits: 1) És necessari un pacte previ entre els implicats sobre la necessitat de triar aquest model, fet que implica temps per a convergir expectatives i interessos de grup (Urieta, 2007) i per a garantir les condicions i pactar que la flexibilitat és una premissa clara (Collet, 2009), per que s'entengui que el treball en xarxa sota aquestes perspectiva està molt allunyada del que entenem per coordinacions (Urieta, 2007). 2) És molt important el compromís de les diferents parts en el procés (Urieta, 2007). Per tant, des d'aquesta posició ètica envers les dificultats, és molt important la formació dels implicats (Collet, 2009) perquè la magnitud de les dificultats i les implicacions personals moltes vegades comporten un nivell d'angoixa que pot resultar ser paralitzant o generar la segregació de l'alumne (Urieta, 2007). Per això és tan important la col·laboració entre els professionals perquè es construeix una manera de fer compartida que dona seguretat als diferents implicats i facilita la gestió dels conflictes d'una manera cooperativa (Huguet, 2006). 3) És molt important que aquest treball en xarxa formi part del projecte global del centre perquè així el compromís d'abordar les barreres per a la participació i l'aprenentatge no només sigui per part dels professionals, sinó que sigui un compromís institucional (Collet, 2009). És molt important generar un pla de treball en xarxa, ja que és la millor forma per a garantir la seva sostenibilitat (Urieta, 2007). Així, aquest model organitzatiu proporciona referències clares i compartides i funciona com un element de regulació i mediació entre els serveis fent, així, que els espais d'intercanvi i de conversa entre serveis siguin generats per tal de que hi hagi un treball de col·laboració i no pas de coordinació (Collet, 2009).

- **Milliores**

La tutora de l'escola d'educació ordinària afirma que seria convenient que es veiessin més sovint amb l'altra escola i la família. La família comenta com a millora que l'equip directiu de l'escola ordinària al tenir unes creences tan marcades fa que es generin barreres coincidint amb la visió de García (2006) quan proposa la importància de que hi hagi una actitud favorable del centre ordinari i del professorat, actitud encaminada a: la integració, la presència de tot l'alumnat a l'aula, el convenciment de que tots els alumnes tenen dret a formar part d'entorns normalitzats i la capacitat de progressar de tots els alumnes malgrat el seu punt de partida. Si els professors tenen en compte això, hi ha poques probabilitats de que no es trobi una solució inclusiva i integradora.

6.4. Ús del llenguatge dels professionals

Durant l'anàlisi de les tres dimensions d'aquest estudi, s'ha pogut anar observant de manera transversal l'ús de llenguatge que en fan els professionals i la família alhora de fer atribucions i interpretacions d'algunes situacions del cas. Per una banda, es pot observar com ambdues tutores i el professional de l'EAP utilitzen un llenguatge molt estàtic envers les diferències individuals i l'aprenentatge de l'alumna. Reflexions com *"Aquí la lectoescriptura és un tema molt important, va bé que aquelles hores ella no hi fos perquè amb ella no ho podríem fer"* reflecteix el pensament i creences envers l'educació inclusiva. Per tant, aquestes creences es poden traduir en pràctiques educatives més individuals, més personalitzades, que no pas contextuals o educatives entenes, així, que la construcció d'aprenentatges són fruit de la interacció entre les característiques individuals i les situacions educatives. La família proposa altres reflexions com, per exemple, *"Tan de bo n'hi hagués una de Laura a cada classe"*. Proposa una concepció interaccionista de les diferències individuals (Coll i Miras, 2001) i es pot observar com es defenses pràctiques educatives inclusives en les quals la Laura estigui a una aula on aculli tots i totes les alumnes siguin quines siguin les característiques i necessitats.

Per últim, destacar com el llenguatge que utilitzen alguns professionals com, per exemple: *"Sigues realista"*, *"Pot ser això no és el seu lloc"*, *"Això mai ho tindrem a l'escola ordinària"*, pot generar dubtes a la família envers l'escolarització de l'alumne, perquè aquestes creences i reflexions es transformen a una pràctica educativa d'acord amb el pensament. Per tant, la família acaba acceptant la proposta d'escolarització compartida perquè les pràctiques educatives que es portaran a terme (veient el llenguatge que utilitzen envers la Laura i el seu procés d'ensenyament i aprenentatge a l'escola) no estaran ajustades a les necessitats de l'alumna.

7. Conclusions

En aquest darrer apartat es portarà a terme a mode de conclusió una sèrie de reflexions al voltant dels principals resultats de l'estudi (tenint en compte les preguntes d'investigació i els objectius corresponents) i la valoració d'aquestes idees clau i, també, al voltant de les limitacions que té aquest estudi i les propostes de millora que es podrien fer.

7.1. Conclusions

A partir de les preguntes d'estudi, les quals són: "Quins processos es porten a terme per a la presa de decisió en relació a l'escolarització compartida?" "El treball en xarxa en casos d'escolarització compartida possibilita un procés que garanteixi la inclusió?", es poden respondre a partir de les següents idees més rellevants extretes de l'anàlisi de dades:

- Quant a l'evolució prèvia, ambdues tutores de la Laura no disposen d'informació prèvia, aspecte rellevant que mostra que la proposta d'escolarització ha estat poc compartida. Per tant, el treball en xarxa, d'alguna manera no ha estat el més adequat als seus inicis entenent-lo en termes d'inclusió. Seguint amb aquest tema, es pot observar que els acords que es prenen conjuntament són dirigits per l'escola d'educació especial i que, l'escola d'educació ordinària bàsicament reforça algunes coses que consideren més importants. Proposant, així, la idea de que l'alumna té més possibilitats d'aprendre a partir d'un treball personalitzat a l'escola d'educació especial, que no pas en l'aula ordinària amb tots i totes les seves companyes. Les adaptacions curriculars i el PI són diferents per a cada centre ja que es considera que cada escola li pot aportar un tipus d'ensenyament diferent a la Laura.
- Els condicionants per a fer la proposta venen donats perquè el professional de l'EAP percep dificultats per generar situacions d'aprenentatge on la Laura estigui inclosa. També, les concepcions i expectatives negatives del professorat envers l'aprenentatge de l'alumna en l'escola d'educació ordinària afectava negativament el seu procés educatiu en l'escola d'educació ordinària. L'equip directiu té un paper clau en la proposta d'escolarització perquè si no es construeix un enfocament inclusiu en termes institucionals, creant així polítiques inclusives, és molt difícil que es desenvolupin cultures inclusives les quals seran la base de les posteriors pràctiques inclusives. Llavors, davant d'aquesta situació, l'EAP pren una actitud passiva envers la seva incidència per afavorir canvis per a que la Laura pugui seguir aprenent i participant a l'aula ordinària i, així, disminuir barreres.
- Es dóna molt d'èmfasi a la doble funció de l'escola proposant que en l'escola d'educació especial es dóna el desenvolupament individual o personal i, en l'escola d'educació ordinària es dóna el desenvolupament social. Llavors, l'escolarització compartida està plantejada com un recurs segmentat on el desenvolupament i els aprenentatges de l'alumna són diferents depenent de l'escola en la qual estigui.

- Els recursos i suports en aquest cas són molt necessaris i sempre se'n demanen més. Llavors, perquè els recursos i els suports estiguin al servei de la inclusió, no és tan important la quantitat de recursos que hi ha per atendre els alumnes, sinó dels usos que se'n fan.
- L'ús que se'n fa del llenguatge per part dels professionals visibilitza que, en general, les pràctiques educatives que porten a terme no estan al servei de la inclusió i que, per tant, les creences i concepcions que tenen de les diferències individuals estan molt lluny de la perspectiva interaccionista de l'educació.

7.2. Limitacions i possibilitats

En referència als objectius proposats, es pot dir que s'ha trobat resposta i que, per tant, la metodologia utilitzada ha estat adequada. Malgrat l'estudi hagi possibilitat trobar respostes a les preguntes plantejades inicialment, s'han donat una sèrie de limitacions les quals es descriuran a continuació. Concretament, quan es planteja si el treball en xarxa possibilita un procés que garanteixi la inclusió, es creu convenient fer una observació d'una coordinació entre ambdues escoles i professional referent de l'EAP, una observació documental a partir de registres de totes les coordinacions fetes fins al moment i unes preguntes en les entrevistes. Per falta de temps, no s'ha pogut realitzar l'observació de la coordinació, aspecte que hagués donat més informació sobre el treball en xarxa i la presa de decisions que conjuntament es prenen al voltant dels processos d'ensenyament i aprenentatge de l'alumna. També, alguns entrebancs han fet que la recollida d'informació s'hagi hagut de posposar uns cops, fet que ha endarrerit el procés d'aquest estudi. Cal esmentar, però, que a finals del curs acadèmic anterior ja estava acordat amb la família i les escoles que es portaria terme aquesta investigació.

En termes de generalització, cal dir que els resultats extrets no es poden generalitzar en tots els casos d'escolarització compartida, però, a partir de pràctiques acadèmiques a un EAP i l'entrevista al psicopedagog de l'EAP, en general es segueix aquest camí. També, s'hauria de tenir en compte que en les entrevistes, pot ser, no s'ha estat del tot precís en relació amb les pràctiques que es porten a terme i el procés seguit, però penso que en general m'han aportat molta informació i molta sinceritat, des de el meu parer.

A partir d'aquest estudi se'm genera curiositat conèixer més casos d'escolarització compartida donant èmfasi en quines pràctiques educatives es posen en joc en casos d'escolarització compartida (malgrat en aquest estudi no es planteja un objectiu així) i aprofundir en l'ús de llenguatge que en fan els professionals i a la incidència d'aquest ús en futures pràctiques com a professional de l'educació.

8. Bibliografia i Webgrafia

- Albert Gayà, L.; Juan Linares, E.; Lladó i Contijoch, N.; Romero Rodríguez, J.; Sánchez Vidal, A.; Valiente Barros, L.; Ventura Farré, S.; Chamarro Lusa, A. (Coord.). (2007). *Ètica del psicòleg*. Barcelona: Ed. UOC
- Álvarez Álvarez, C.; San Fabián Maroto, J.L. (2012). La elección del estudio de caso en investigación educativa. *Gazeta de Antropología*, 28 (1), 14. Consultat 1 Abril 2016, des de <http://hdl.handle.net/10481/20644>
- Booth, T.; Ainscow, M. (2015). Guía para la evaluación y mejora de la educación inclusiva: desarrollando el aprendizaje y la participación en las escuelas. Madrid: Consorcio Universitarios para la Educación Inclusiva.
- Circular de 25 de marzo de 2014 de la Dirección general de formación profesional, desarrollo curricular e innovación educativa: *Directices para la escolarización del alumno o alumna que presenta necesidades educativas especiales en la modalidad de escolarización combinada*.
- Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya (2015). *Codi deontològic*. Consultat 3 Abril 2016, des de <http://www.copc.cat/Paginas/Ficha.aspx?IdMenu=6C2054E4-2957-4491-A156-F55E0AB73BFD&Idioma=ca-ES>
- Collet-Sabé, J. (2009). *El treball educatiu en xarxa: una breu proposta de marc conceptual*. Consultat 20 Març 2016, des de https://www.academia.edu/7050025/El_treball_educatiu_en_xarxa_una_breu_proposta_de_marc_conceptual
- Collet-Sabé, J. (2009). Educació eficaç o educació intel·ligent?: El treball en xarxa com a nova cultura educativa. *Guix*, 356-357, 71-81. Consultat 20 Març 2016, des de https://www.academia.edu/4432671/Educaci%C3%B3_efica%C3%A7_o_educaci%C3%B3_intel_ligent_El_treball_educatiu_en_xarxa_com_a_nova_cultura_educativa

- Collet-Sabé, J.; Besalú, X.; Feu, J.; Tort, A. (2014). *Escuelas, familiars y resultados académicos. Un nuevo modelo de análisis de las relaciones entre docentes y progenitores para el éxito de todo el alumnado*. Profesorado: Revista de currículum y formación del profesorado, 18 (2), 7-33. Consultat 15 Març 2016, des de <http://www.ugr.es/local/recfpro/rev182ART1.pdf>

- Cruz, J. M. (2009). Alumnat amb escolarització compartida. Consultat 10 Març 2016, des de http://www.xtec.cat/~jcruz/orientador_educatiu/orientador_educatiu/escolaritzacio_compartida.htm

- Departament d'educació, Generalitat de Catalunya. *Aprendre junts per viure junts. Pla d'acció 2007-2010*.

- Echeita, G. (2006). Educación para la inclusión o educación sin exclusiones. Madrid: Narcea.

- García Romero, C. (2006). Escolarización combinada: una apuesta para paliar las deficiencias del sistema? *Tavira*, 21, 97-110. Consultat 10 Desembre 2016, des de <http://hdl.handle.net/10498/7787>

- Huguet, T. (2006). *Aprendre junts a l'aula. Una proposta inclusiva*. Barcelona: Graó.

- *Institut d'Estadística de Catalunya* (2015). Consultat 3 Abril 2016, des de <http://www.idescat.cat/emex/?id=082981&lang=es#t192>

- *Institut d'Estadística de Catalunya* (2015). Consultat 3 Abril 2016, des de <http://www.idescat.cat/emex/?id=080832&lang=es#t192>

- Mariane Krause (1995). La investigación cualitativa: Un campo de posibilidades y desafíos. *Revista temas de educación*, 7, 19-39.

- León, O.G.; Montero, I. (2003). *Métodos de Investigación en Psicología y Educación (3ª ed.)*. Madrid: Ed. Mc Graw Hill.

- Macarulla, I.; Saiz, M. (coord) (2009). *Bones pràctiques d'escola inclusiva: la inclusió d'alumnat amb discapacitat: un repte, una necessitat*. Barcelona: Graó.
- Maldonado, B. (2006). Escolaridad compartida, una herramienta para la integración. *Res: Revista de educación social*, 5. Consultat 10 Desembre 2016, des de <http://www.eduso.net/res/?b=8&c=66&n=186>
- Martínez Carazo, P.C. (2006). El método de estudio de caso: estrategia metodológica de la investigación científica. *Pensamiento & Gestión*. 20,164-193. Consultat 3 Abril 2016, des de <http://www.redalyc.org/articulo.oa?id=64602005ER>
- Ministerio de Educación, Cultura y Deporte. Instituto Nacional de Tecnologías Educativas y de Formación del Profesorado (2012). *Educación inclusiva. Iguales en la diversidad*. Consultat 3 Maig, des de http://www.ite.educacion.es/formacion/materiales/126/cd/unidad_2/mo2_concepciones_a_superar.htm
- Porter, G. (2014). *Agafeu els recursos de l'escola especial i poseu-los al servei de la inclusió*. Diari de l'educació. Consultat 15 Desembre 2016, des de <http://diarieducacio.cat/gordon-porter-agafeu-els-recursos-de-lescola-especial-i-poseu-los-al-servei-de-la-inclusio/>
- Porter, G. (1995). Organizar la escolarización: Acceso y calidad a través de la integración. *Perspectivas: Necesidades educativas especiales*, XXV (2),329-340.
- Pujolàs, P. (Ed.); Lago, J. R.; Riera, G.; Pedregosa, O.; Soldevila, J. (Coords.). (2009). *Cap a una educació inclusiva: Crònica d'unes experiències*. Barcelona: Eumo Editorial.
- Pujolàs, P. (2003). *Aprendre junts alumnes diferents*. Vic: Eumo.
- Riba Campos, C.E. (2007). *La metodologia qualitativa en l'estudi del comportament*. Barcelona: Ed. UOC
- Stainback, S.B. (2001). Components crítics en el desenvolupament de l'educació inclusiva. *Suports: Revista catalana d'Educació especial i Atenció a la Diversitat*,

- 5 (1), 26-31. Consultat 10 Març 2016, des de <http://www.raco.cat/index.php/Suports/article/view/102023>
- Ubieta, J.R. (2007). Models de treball en xarxa. *Educació social. Revista d'intervenció socioeducativa* [en línia], 36, 26-39. Consultat 1 Abril 2016, des de <http://www.raco.cat/index.php/EducacioSocial/article/view/165566>

 - Vigotsky, L.S. (1998). *Pensament i llenguatge*. Barcelona: EUMO.

L'ESCOLARITZACIÓ COMPARTIDA I EL TREBALL EN XARXA: UN RECURS QUE POSSIBILITA LA INCLUSIÓ?

Annexos

Aina Maria LLULL i SUREDA

Tutora: Mila Naranjo

Correu: ainamaria.llull@uvic.cat

4t curs de Grau en Psicologia

Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya

Vic, Maig del 2016

Índex

Annex I: Autoritzacions	2
Annex II: Entrevistes	5
Guió entrevista família	5
Guió entrevista psicopedagog de l'EAP.....	6
Guió entrevista tutora de l'escola d'educació especial i tutora de l'escola d'educació ordinària	7
Annex III: Registres de les coordinacions	9
Annex IV: Quadre de categories	12
Dimensió 1: Escolarització compartida	12
Dimensió 2: Característiques de l'alumne	67
Dimensió 3: Treball en xarxa	87

Annex I: Autoritzacions

UVIC Universitat de Vic
Facultat d'Educació,
Traducció i Ciències Humanes

AUTORITZACIÓ

En/ Na MONTSERRAT [redacted] com director/a o responsable del centre/ entitat ESCOLA [redacted] autoritza que es pugui realitzar la següent activitat:

"Anàlisi de la proposta d'escolarització compartida" amb la finalitat exclusiva de recollir dades per a la realització d'un Treball de Final de Grau de l'estudiant Aina Maria Llull Sureda de la Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes de la Universitat de Vic.

Per la seva part, l'estudiant s'ha compromès a: "respectar els drets fonamentals de les persones, siguin infants o persones adultes; demanar el consentiment de les persones que col·laborin o participin en el treball; respectar l'esfera privada de totes les persones, grups o institucions que participin o estiguin relacionades amb el treball; utilitzar la informació obtinguda només amb finalitats científiques i donar compte dels resultats del treball a les persones, grups o institucions col·laboradores".

MONTSE [redacted]
Signatura

[redacted]

[redacted] 20 de abril de 2016

AUTORITZACIÓ

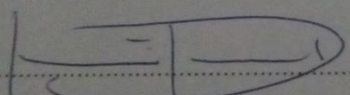
En/ Na JOSEP [redacted] com director/a o responsable del centre/ entitat C.P.T. [redacted] autoritza que es pugui realitzar

la següent activitat:

ANÀLISI DE LA PROPOSTA EDUCATIVA D'ESCOLARITZACIÓ COMPARTIDA

amb la finalitat exclusiva de recollir dades per a la realització d'un Treball de Final de Grau de l'estudiant AINA LULL SUREDA de la Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes de la Universitat de Vic.

Per la seva part, l'estudiant s'ha compromès a: "respectar els drets fonamentals de les persones, siguin infants o persones adultes; demanar el consentiment de les persones que col·laborin o participin en el treball; respectar l'esfera privada de totes les persones, grups o institucions que participin o estiguin relacionades amb el treball; utilitzar la informació obtinguda només amb finalitats científiques i donar compte dels resultats del treball a les persones, grups o institucions col·laboradores".

Signatura

[redacted] de FEBRES de 2016

AUTORITZACIÓ

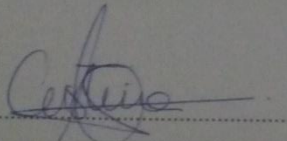
En/ Na Cristina [redacted] com a pare/
mare/ tutor/a de autoritza que es

pugui realitzar la següent activitat:

Anàlisi de la proposta educativa d'escolautzació
compartida

amb la finalitat exclusiva de realitzar el Treball de Final de Grau de l'estudiant
..... de la Facultat d'Educació, Traducció i Ciències
Humanes de la Universitat de Vic.

Per la seva part, l'estudiant s'ha compromès a: "respectar els drets fonamentals de les
persones, siguin infants o persones adultes; demanar el consentiment de les persones
que col·laborin o participin en el treball; respectar l'esfera privada de totes les
persones, grups o institucions que participin o estiguin relacionades amb el treball;
utilitzar la informació obtinguda només amb finalitats científiques i donar compte dels
resultats del treball a les persones, grups o institucions col·laboradores".

Signatura

[redacted] , 17 de Febrer de 2016

Annex II: Entrevistes

Guió entrevista família

1. Com es detecta que és necessari fer un plantejament d'una modificació d'escolarització? Qui ho fa i perquè?
2. Abans d'aquesta proposta d'escolarització compartida, quins recursos s'utilitzen? I quins professionals hi intervenen?
3. En quines necessitats educatives es basen per fer la proposta d'escolarització compartida?
4. Fins en aquell moment quina és la relació que hi teniu amb el centre? És una relació de col·laboració?
5. Fins al moment es creu que l'escola actual té una manca de recursos per atendre la nena?
6. De quina manera es planteja aquesta escolarització? Quins recursos són els que s'ofereixen a la nena des de ambdós centres?
7. Què ofereixen les escoles en concret?
8. Quines adaptacions se li ofereix des de l'escola atenent-se a les seues necessitats? Té algun suport específic?
9. De quina manera es fan aquestes adaptacions? Qui les decideix i vetlla perquè es compleixin o estiguin adaptades a les necessitats específiques de la nena en cada moment?
10. Hi ha una revisió i una actualització del PI de la nena? Com es gestiona aquest tema?
11. Quin és el comportament de la nena a casa? Quina relació té amb vosaltres? Quina relació té amb els altres familiars?
12. Hi ha concordança entre el comportament de la nena a casa i el de l'escola (pel que expliquen els professors)?
13. Què creu que li aporta el centre ordinari que manca a l'escola d'educació especial? Què creu que li manca al centre ordinari que li pot aportar el centre d'educació especial?
14. Cada quin temps es fan reunions amb serveis externs, centre educatiu,...? Aquesta relació amb els altres serveis és bona i col·laboradora?
15. Creu que és necessari aquestes reunions per fer el seguiment del cas? I les coordinacions que fan entre els serveis?
16. Pensa que el treball en xarxa entre serveis i família és efectiva? El treball és conjunt i tots van a la una o és més bé una exposició del que cada part fa per separat?

17. Creu que hi ha hagut una millora des de que la nena fa escolarització compartida?
18. Creu que s'haurien de fer algunes altres pràctiques educatives, sanitàries, socials per a que hi hagués una millora més gran?
19. Com creu que la seva filla ha viscut i viu el procés?
20. Els objectius proposats a l'inici s'estan aconseguint?
21. Quines expectatives teniu envers la millora de la seva filla?
22. Quina opinió teniu respecte l'escolarització compartida?

Guió entrevista psicopedagog de l'EAP

1. Com es detecta que és necessari fer un plantejament d'una modificació d'escolarització? Qui ho fa i perquè?
2. Abans d'aquesta proposta d'escolarització compartida, quins recursos s'utilitzen? I quins professionals hi intervenen?
3. Com es decideix el PI de l'alumne? Abans a l'escola ordinària ja hi tenia un PI? Si és així, de quina manera es modifica?
4. Fins en aquell moment quina és la relació de la família amb el centre? És una relació de col·laboració?
5. En quines necessitats es basen per fer la proposta d'escolarització compartida?
6. Fins al moment es creu que l'escola actual té una manca de recursos per atendre la nena?
7. De quina manera es planteja aquesta escolarització? Quins recursos són els que s'ofereixen a la nena des de ambdós centres? Amb quins objectius es planteja?
8. Quantes hores està a cada centre? Qui ho valora i ho decideix? Fins al moment s'ha modificat? Es pensa fer?
9. Té vetlladora a l'escola ordinària? Quantes hores?
10. Quines adaptacions se li ofereix a cada escola atenent-se a les seues necessitats? Té algun suport específic?
11. De quina manera es fan aquestes adaptacions? Qui les decideix i vetlla perquè es compleixin o estiguin adaptades a les necessitats específiques de la nena en cada moment?
12. Hi ha una revisió i una actualització del PI de la nena? Com es gestiona aquest tema?
13. Què creu que li aporta aquest centre que manca en l'altre? Què creu que li manca en aquest centre que li pot aportar l'altre centre escolar?

14. Cada quin temps es fa coordinació amb el centre d'aquest cas? I coordinació amb l'altre centre educatiu? Aquesta relació amb els altres serveis és bona i col·laboradora?
15. Creu que és necessari aquestes coordinacions per fer el seguiment del cas?
16. Pensa que el treball en xarxa entre serveis i família és efectiva? El treball és conjunt i tots van a la una o és més bé una exposició del que cada part fa per separat?
17. Creu que hi ha hagut una millora des de que la nena fa escolarització compartida?
18. Creu que s'haurien de fer algunes altres pràctiques educatives, sanitàries, socials per a que hi hagués una millora més gran?
19. Com creu que l'alumne ha viscut i viu el procés?
20. Els objectius proposats s'estan aconseguint?
21. Quines expectatives té envers la millora de la nena?
22. Quina opinió té respecte l'escolarització compartida?

Guió entrevista tutora de l'escola d'educació especial i tutora de l'escola d'educació ordinària

1. Com es detecta que és necessari fer un plantejament d'una modificació d'escolarització? Qui ho fa i perquè?
2. Abans d'aquesta proposta d'escolarització compartida, quins recursos s'utilitzen a l'escola ordinària? I quins professionals hi intervenen?
3. Fins en aquest moment quina és la relació de la família amb el centre? És una relació de col·laboració?
4. En quines necessitats es basen per fer la proposta d'escolarització compartida?
5. Fins al moment es creu que l'escola d'educació ordinària té una manca de recursos per atendre la nena?
6. De quina manera es planteja aquesta escolarització? Quins recursos, en termes generals, són els que s'ofereixen a la nena des de ambdós centres?
7. Què ofereix l'escola en concret?
8. Té vetlladora a l'escola d'educació ordinària?
9. Quines adaptacions se li ofereix des de l'escola atenent-se a les seues necessitats? Té algun suport específic?
10. De quina manera es fan aquestes adaptacions? Qui les decideix i vetlla perquè es compleixin o estiguin adaptades a les necessitats específiques de la nena en cada moment?

11. Hi ha una revisió i una actualització del PI de la nena? Com es gestiona aquest tema?
12. Quin és el comportament de la nena a l'escola? La seva adaptació és bona?
13. Quina relació té amb els companys? Està ben integrada en el grup classe?
14. Quina relació té amb els professors?
15. Hi ha concordança entre el comportament de la nena a casa (pel que expliquen els pares) a l'escola?
16. Què creu que li aporta aquest centre que manca en l'altre? Què creu que li manca en aquest centre que li pot aportar l'altre centre escolar?
17. Cada quin temps es fa coordinació amb l'altre centre educatiu? Aquesta relació amb els altres serveis és bona i col·laboradora?
18. Creu que és necessari aquestes coordinacions per fer el seguiment del cas?
19. Pensa que el treball en xarxa entre serveis i família és efectiva? El treball és conjunt i tots van a la una o és més bé una exposició del que cada part fa per separat?
20. Creu que hi ha hagut una millora des de que la nena fa escolarització compartida?
21. Creu que s'haurien de fer algunes altres pràctiques educatives, sanitàries, socials per a que hi hagués una millora més gran?
22. Com creu que l'alumne ha viscut i viu el procés?
23. Els objectius proposats s'estan aconseguint?
24. Quines expectatives té envers la millora de la nena?
25. Quina opinió té respecte l'escolarització compartida?

Annex III: Registres de les coordinacions

12-11-14

Reunió amb l'escola [redacted] i l'EAP

Assistents: - [redacted]
-
-
-

Horari de la tarda: C.Medi / C.Medi/ Tutoria/ Visual Plàstica

Excursions: Palau de la Música

Colònies:

PI de [redacted]

Pla del dia i Plafó de demandes

Pautes de treball:

- Reforçar els objectius acadèmics del matí (aparellaments, classificacions, colors, formes...)
- Treballar la motricitat fina, bàsicament el llapis
- Potenciar l'atenció (contes personalitzats, objectes preferents, activitats que sap fer)
- Mirar la persona que li parla; aprendre a assenyalar
- Reforçar la comunicació- **Plafó de demandes, Pla del dia**
- Potenciar la relació amb els iguals
- Rutines d'entrada, de sortida i de treball

Acords:

- El vetllador (en [redacted]) ha de ser a la classe a l'hora
- Utilitzar el Pla del dia. Em faran arribar les fotos de l'horari i a l'Estel muntarem el Pla de tot el dia.
- Iniciar el programa de descordar i cordar botons.
- Utilitzar un plafó de demandes amb objectes preferents.

Propera reunió pel gener-febter

Assistents: -

- Bona adaptació a la classe, a les mestres i a l'escola en general.
- Arriba contenta al matí; quan la saludem, ens mira i dóna la mà en resposta a la mà de la mestra.
- És molt bona nena, tranquil·la, simpàtica, obediència.
- Es nota la feina que s'ha fet amb la nena fins ara: està receptiva, en bona disposició de treballar, té adquirits uns hàbits mínims de treball (seure, seguir ordres)

Acords de principi de curs:

- Reforçar els objectius acadèmics del matí (aparellaments, classificacions, colors, formes...)
- Treballar la motricitat fina, bàsicament el llapis
- Potenciar l'atenció (contes personalitzats, objectes preferents, activitats que sap fer)
- Mirar la persona que li parla; aprendre a assenyalar
- Reforçar la comunicació- **Plafó de demandes, Pla del dia**
- Potenciar la relació amb els iguals
- Rutines d'entrada, de sortida i de treball

A

- Comunicació: identifica alguns objectes d'ús quotidià, escolta les informacions que se li donen, mira i escolta l'horari amb el Pla del dia, utilitza el plafó per fer demandes de manera espontània, assenyala amb el dit les imatges del plafó, imita gestos relacionats amb les activitats, imita moviments amplis del cos, mira contes i escolta les explicacions que se li donen....
- Visual Plàstica: fa encaixos de 6 o 8 peces, enfileu peces planes en un cordó de cuir, posa i treu pius grossos, posa gomets sobre d'una línia...
- Matemàtiques: iguala i aparella dibuixos sobre paper assenyalant amb el dit, identifica blau i vermell amb material de treball, assenyala d'esquerra a dreta tres objectes mentre la mestra els compta, identifica 1,2 3
- Ha iniciat algun objectiu de **Lectura emergent**: seguir la lletra escrita d'un conte personalitzat mentre la mestra el llegeix i contestar preguntes sobre el conte, assenyalant una imatge d'entre dues. S'han fet dos contes amb fotografies de la nena i de la família
- Socialització: ha millorat l'atenció per la feina que fa i mira més als ulls quan se li parla; ha millorat en la rutina d'entrada i els hàbits de treball; s'entreté sola fent alguna tasca apresada
- Menjador: està tranquil·la, seu tota l'estona de l'àpat, utilitza la forquilla per punxar, està més disposada a provar aliments i menja tots els aliments que se li donen.
- Piscina, s'ho ha passat molt bé. Hi ha hagut molt bona entesa amb el monitor a l'aigua.

- li ha costat l'adaptació - molts canvis -
 - li ha veus que la busquem per jugar
 - no hem notat millora comunicativa
 - respon al "no"

Informe final, cursar-lo al setembre

[Redacted]

Reunió amb l'escola

[Redacted]

i l'IEAP

13-1-16

Assistents:

[Redacted]

Informacions de l'escola

[Redacted]

- [Redacted] està adaptada al grup i als professionals. Està tranquil·la i contenta.
- Interactua més amb els companys. Els nens la cuiden i la respecten.
- Seu molt més a la cadira i treballa per un temps de tres quarts d'hora.
- L'horari no s'ha pogut arreglar del tot perquè li sigui més profitós. El divendres al matí fan música. A l'hora d'anglès fan activitats amb la pissarra digital i amb música. De Medi, bàsicament aprofita les sortides que fan pel poble i per l'entorn proper (jardins, fonts, camins...). També treballen el vocabulari bàsic dels temes.
- Té un grup de companys amb els que s'hi troba a gust i els busca per jugar

De colònies van a Comarruga els dies 26 i 27 d'abril

Propostes i acords amb l'escola

[Redacted]

- Reforçar els objectius acadèmics del matí
- Treballar la motricitat fina, bàsicament el llapis
- Potenciar l'atenció (contes personalitzats, objectes preferents, activitats que sap fer)
- Mirar la persona que li parla i escoltar el que se li diu
- Reforçar la comunicació- **Plafó de demandes, Pla del dia, Imitació de gestos i de paraules**
- Potenciar la relació amb els iguals
- Rutines d'entrada, de sortida i de treball

- Els farem arribar els gestos que sap fer i els pictogrames que s'han anat introduint

Annex IV: Quadre de categories

Dimensió 1: Escolarització compartida

	Transcripció	Idees principals	Categories
Escola especial	<p>A veure.. jo no sé ben bé com va anar perquè quan va començar a l'escola ja estava tot decidit. El que sé es que es degué proposar a P5, a finalitzar P5 suposo. El cas és que... pot ser que l'escola mateix ho demanés a l'EAP, l'EAP li devia fer una entrevista als pares o/i un estudi a la nena i després, es va fer el dictamen. Normalment es fa així això... però no sé com va anar, com que la mare es mestre pot ser... Ella no crec que ho demanés eh, perquè ella no volia que vingués aquí, la mare no volia, t'ho devia dir.</p> <p>Jo crec que l'escola clar, al veure les dificultats que té la nena, ho devien dir a l'EAP i clar, l'EAP la devien anar a veure i després es devia proposar que vengués aquí. Jo crec que devia anar així eh, ja et dic, perquè des de la família segur que no.</p> <p>Ella tenia una vetlladora, havien demanat una vetlladora per la nena i tenien una vetlladora que és l'únic recurs que jo sé que van utilitzar. Ella té característiques de TEA, no sé.. és una nena que ho necessita molt tenint aquest diagnòstic. Clar, clar, no té llenguatge i ho dificulta més.</p> <p>Si, allà està tot el tema de relacionar-se, de fer activitats que clar, aquí té més acotades, clar, es fan excursions més... Clar, aquí hi ha nens que no parlen, que també per les seves característiques tenen</p>	<p>1.2.a. Al no tenir llenguatge ho dificultava més.</p> <p>1.2.b. Tenia vetlladora, ho necessita molt pel diagnòstic que té.</p> <p>1.3.a. No sé ben bé com va anar, però potser que fos l'escola que ho demanés a l'EAP.</p> <p>1.3.b. Jo crec que l'escola ho va comentar a l'EAP al veure les dificultats de la nena, l'EAP va fer un estudi a la nena i una entrevista amb els pares, la família segur que no.</p> <p>1.3.c. Al finalitzar P5.</p> <p>2.1.a. L'objectiu de l'ordinària és la socialització.</p>	<p>1. Presa de decisió</p> <p>1.2. Condicionants per la proposta</p> <p>1.3. Proposta</p> <p>2. Pla d'actuació i plantejament de recursos.</p> <p>2.1. Objectius de l'escola ordinària</p> <p>2.2. Objectius de l'escola especial</p> <p>2.3. Objectius conjunts</p> <p>2.4. Aportacions</p>

	<p>una relació molt limitada, és clar que li és molt bo poder anar-hi... Bàsicament, l'objectiu de l'ordinària és la socialització que, a més, ells reforcen el que fem aquí. Aquí fem el que diem àrees acadèmiques, com les matemàtiques, comencem a fer lectura, llenguatge, logopèdia eh.. aquestes són les nostres... tal i com ho tenim repartit.</p> <p>Si, el que passa és que ells també reforcen el que treballem aquí. Per un dir, amb ella ara hem començat a treballar el seu nom, hem començat aquí, llavors ells ho saben i allà també li fan fer. O ha començat a imitar sons, tan sols ella sigui capaç de dir, nosaltres li diem "hola" i ella sigui capaç de contestar amb un so, llavors ells ja ho saben i ho treballaran, li demanaran que s'esforci... No dirà hola perquè encara no ho diu, però sí que farà algun so, que ja és molt, però ells reforcen els aprenentatges que fem aquí. Tot lo acadèmic ho fem aquí i ells ho reforcen a més de lo que és la relació amb els altres nens, sabem que té un grupet d'amics que la fan jugar al pati... no, és clar, aquí no ho té, no ho té perquè cada nen va al seu aire.</p> <p>Un treball més concret i específic per a la millora de la nena en quan a aprenentatges, com ja t'he explicat.</p> <p>Home.. aquí lo que és molt bo per ella és que sigui un treball només pensat per ella, que puguis estar per ella, que puguis dedicar-hi temps, que a l'altre escola es fa impossible per tots els</p>	<p>2.2.a. L'objectiu de l'escola especial és de millora del desenvolupament i aprenentatges.</p> <p>2.3.a Aquí fem un treball més acadèmic, però allà ho reforcen.</p> <p>2.4.a. Allà pot accedir a la interacció amb els nens i aprendre a relacionar-se.</p> <p>2.4.b. A l'escola ordinària pot fer excursions que aquí no pot fer i fer una vida normalitzada.</p> <p>2.4.c. Aquí hi dediquem temps per a ella.</p> <p>3.1.a. A l'escola ordinària ho fan a través de la tutora em truca o demana ajuda a l'EAP.</p> <p>3.1.b. Amb el pla del dia ja ens comuniquem també del que treballem.</p>	<p>3. Suports i adaptacions</p> <p>3.1. Adaptacions</p> <p>3.2. Gestió del PI</p> <p>3.3. Vetllador</p> <p>4. Recursos</p> <p>4.1. Recursos humans</p> <p>4.2. Recursos materials</p> <p>4.3. Recursos funcionals</p> <p>5. Opinió</p> <p>5.1. Millores</p> <p>5.2. Plantejament positiu</p>
--	--	---	--

	<p>aprenentatges. I, està clar que allà lo bo que té és que ella es pot relacionar amb els altres nens, que la van a buscar, que d'alguna manera li ensenyen a relacionar-se, no? I ella respon bé eh, no, no, o sigui, quan la van a buscar ella no diu pas que no, però ella anar-hi no. El que té de bo l'escola especial és que és un treball molt concret per ella, molt específic per com és ella, per les seves necessitats, eh.. hi ha una relació molt estreta amb la família també... És clar, això l'escola ordinària no pot.</p> <p>Si, lo bo d'allà és que ella pot tenir accés, doncs, a fer fins i tot excursions que aquí no li podem oferir perquè clar, les excursions que aquí es poden fer... Clar, penses amb les característiques dels nens i, clar, depèn de quins puestos no pots anar perquè saps que no en disfrutaran. A vegades, si està allà doncs ella hi pot anar. I la relació, això que diem, fer una vida més normalitzada.</p> <p>A l'escola ordinària, a través de la tutora, o bé m'escrivi o em truca, o a través de l'EAP saps? En Pere estava a punt de jubilar-se, però bueno, la persona de l'EAP és la que llavors diu: "Necessitaríem fer això...". Doncs, o bé la persona de l'EAP o la tutora, si el vetllador té alguna necessitat ho demana, si ells no saben com ens ho demanen a nosaltres de quina manera... De totes maneres, quan hi ha una cosa nova, com que ella té un pla del dia, nosaltres hi escrivim en el pla del dia per veure pel que passa la nena i saber el que està fent. I si necessita alguna cosa de més a més, llavors ho diem expressament.</p>	<p>3.1.c. A l'escola especial es fa entre tots els professionals que treballen amb la nena.</p> <p>3.2.a. Ella fa una avaluació continuada.</p> <p>3.2.b. Els objectius sempre s'han d'anar treballant, no és qüestió de si està assolit o no.</p> <p>3.2.c. Es fa una revisió a mitjà curs per a saber si s'ha de fer una rectificació.</p> <p>3.2.d. En el cas de la Laura no ha estat el cas, es va fer una bona previsió.</p> <p>3.3. A l'escola ordinària sí que té vetllador.</p> <p>4. Està bastant coberta en aquests moments, quan sigui gran no t'ho sabria dir.</p>	
--	--	--	--

	<p>A l'escola especial, ho fem entre tots eh.. Jo i els especialistes: les logopedes... depèn i depèn de qui la tingui, perquè clar, no totes les àrees les treballa jo, llavors clar, una li fa lectura, l'altre li fa llenguatge, l'altre li fa matemàtiques, però de tota manera quan hi ha d'haver alguna cosa extra ho parlem entre totes, quan sigui una cosa que sigui molt especial, perquè clar, nosaltres programes individualitzats en tenim molts. Clar que cada nen treballa sol, vull dir que de material en tenim molt, però si necessitem una cosa molt específica per ella llavors en parlem. Quan hi ha coses molt específiques ens posem d'acord tots els professionals que treballem amb la nena. Això ho fem per ella i per tots eh.</p> <p>Ella fa una avaluació continuada, és a dir, els seus objectius, per la seva manera de treballar, no es pot dir: "Ho té assolit i ja està". Ho anem treballant encara que ho hagi assolit, és anar-ho treballant, anar-ho treballant i llavors es fa una revisió a mig curs, al Febrer o així i mirem el que ha assolit i per on passa ella del PI preveiem que podrà acabar el que té programat llavors es fa una rectificació, tan si és per augmentar objectius com per treure'n. En el seu cas no n'hem hagut d'augmentar ni treure cap, això vol dir que es va fer una bona previsió i que a final de curs haguem pogut treballar tot el que ens vam proposar. No, no, això cadascú fa l'àrea que treballa i, després, si hi ha d'haver un canvi sí que m'ho diuen, pel fet de que jo sóc la seva tutora. I llavors, ho mirem, però no ha estat el cas d'ella eh. Però si hi ha d'haver algun canvi ho fem entre tots, llavors en parlem les persones que la tenim.</p>	<p>5.1.a. Tant de bo hi poguessin accedir tots els nens.</p> <p>5.1.b. L'educació ha de canviar una mica més.</p> <p>5.2.a. La meva opinió és bona, tan per ells com per nosaltres.</p>	
--	--	---	--

	<p>Si, si. Allà si que té vetllador.</p> <p>Jo crec que ho té molt cobert eh la nena, penso que no, en aquest moment no, més endavant no t'ho sabria dir, quan sigui més gran, però de moment ho té bastant cobert eh.</p> <p>No, no, no. O sigui, ella continua tenint un vetllador i llavors, la persona de l'EAP, la persona que té assignada de l'EAP també està molt al cas i saben que sempre poden comptar amb nosaltres, és a dir, hi ha una bona comunicació eh, per qualsevol cosa, a vegades que ens hem trobat doncs els hem orientat com ho havien de fer, de quina manera l'han de tractar, quines activitats s'han de fer amb la nena. I... per lo del llenguatge està clar, també han vist ells que hi ha hagut una mica de millora. O sigui, és una nena que de seguida va començar a fer gestos...</p> <p>Home, jo penso que tant de bo ho poguessin fer més nens no? Que hi poguessin accedir altres nens també, no només... Això, aquest... Vull dir, a veure, els nens que també tenim a la classe que fan compartida, és clar, són nens que són més autònoms per caminar, que sembla que tinguin més disponibilitat per relacionar-se, que... Però, ojalà, tots poguessin accedir a la compartida, seria bo, però clar, si no hi ha recursos. L'educació ha de canviar una mica més. La meva opinió és bona, tan per ells com per nosaltres eh, que també n'aprenem molt nosaltres.</p>		
--	---	--	--

<p>Escola ordinària</p>	<p>Mmm, jo no la tenia però em sembla que ja s'anava madurant aquesta idea a infantil. I a P5 ja es va decidir que per fer el pas a primària, es necessitaria ajuda de l'escola especial.</p> <p>A l'EAP sempre li han fet un seguiment, de l'escola... És a dir, que jo quan la vaig tenir ja estava decidit ja tot això. Vull dir, la història no la sé, però diria que ja s'anava preparant al llarg de l'escolarització d'infantil.</p> <p>A mi bàsicament em van plantejar que l'objectiu, des de l'EAP, era que la nena no perdés aquests referents d'aquests nens, aquests nens que actuen amb normalitat entre cometes... Perquè allà sí que són molt pocs en un grup i la poden atendre molt individualment, però sí que cada nen va una mica a la seva pel que tinc entès, i li faltaria molt aquest part.</p> <p>I aquesta és la part que li podem oferir nosaltres, per això sempre he vetllat jo eh. El que no veia al principi "Com li puc adaptar tot això?", saps? I ella també, pobreta, s'hi havia d'adaptar al principi. Ara la podem fer estar durant una sessió bastant tranquil·la, però al principi només volia voltar. I nosaltres al principi pensàvem que havíem aconseguit molt, i quan la mestra d'educació especial es va tornar a incorporar va dir: "Això ja ho feia a P3 i a P4". Vull que dir que també fan alts i baixos i quan la nena va estar tranquil·la, ja més adaptada, tots més tranquils, ella ja va recuperar coses que no li havíem vist a fer, però la gent que sap la història deien: "Això ja fa?". Al principi ni aparellava ni res eh, a l'ordinador sí, sempre molt eh, coses de la tablet o a l'ordinador, això sempre l'ha atret molt, però</p>	<p>1.1.a. Jo no la tenia.</p> <p>1.2.a. Ja s'anava madurant aquesta idea a infantil.</p> <p>1.3.a. L'EAP sempre li han fet un seguiment.</p> <p>1.3.b. No sé com va anar perquè quan jo la vaig tenir la estava decidit tot això.</p> <p>1.3.c. Em sembla que ja s'anava madurant aquesta idea a infantil, però a P5 es quan es va decidir.</p> <p>2.1.a L'objectiu que van plantejar des de l'EAP és que no perdés els referents que actuen "amb normalitat".</p> <p>2.2.a. Allà la poden atendre individualment.</p> <p>2.3.a. L'altre centre marca les pautes per avançar i dir-nos a nosaltres el que podem anar fent, sobretot la part del llenguatge.</p>	<p>1. Presa de decisió</p> <p>1.1.Evolució prèvia</p> <p>1.2.Condicionants per la proposta</p> <p>1.3. Proposta</p> <p>1.4. Vivència de la família</p> <p>2. Pla d'actuació i plantejament de recursos.</p> <p>2.1. Objectius de l'escola ordinària</p> <p>2.2. Objectius de l'escola especial</p> <p>2.3. Objectius conjunts</p> <p>2.4. Aportacions</p> <p>2.5. Horari</p>
--------------------------------	--	---	--

	<p>amb lo altre no. I aquest any hem començat a fer algunes ratlles, algun traç així en horitzontal,... L'any passat ens platejàvem... Amb el pinzell alguna cosa i amb la pissarra algun adaptador encara, però amb un full, agafar un full...</p> <p>Li van dir que li mantindrien l'horari de la tarda les assignatures d'educació musical i educació física i quan va ser l'hora no hi va haver-hi manera. No hi va haver manera, que després t'ho expliquen i ho entens, perquè és clar, és que diuen: "És que no podem canviar tot el funcionament de cicle superior, que fan una taller, perquè la nena pugui fer música". I, bueno, vam mirar d'adaptar-ho i aquest any ja s'ha pogut arreglar, almenys la part de música, que li va molt bé, i l'educació física fins l'any que ve, pel muntatge de l'escola no anava bé, no anava bé fer les tardes perquè a les tardes la necessiten per... Com que és una hora i mitja els grans, fan més estona que els de primer i segon que només en fan una hora, doncs les tardes fan una hora i mitja els cicles de grau mitjà i superior... I bueno. L'any que ve ja farà tercer i ja cap problema, cap problema. Sempre intentàvem compensar-ho eh, perquè nosaltres com que el divendres fem roda jocs i hi ha un grup que sempre va al gimnàs, ella en comptes d'esperar d'anar amb el seu grup el dia que li toqui cada tres o quatre setmana, ella ja hi anava cada divendres va al gimnàs. Que no és la classe d'educació física eh, però allà pot fer servir el material i moure's per aquell espai amb nens de la seva edat de la classe. Perquè deien: "Que faci educació física quan hi vagin els de tercer", no, no, clar, no té sentit perquè ella ha</p>	<p>2.4.a. La interacció amb iguals no té preu.</p> <p>2.4.b. <i>"Fins i tot és que és molt positiu pels altres nens eh, aquesta diferència i com la valoren, i com estan"</i>.</p> <p>2.4.c. <i>Ells hi estaven tan adaptats, que no hi sentien pas, es que aquest so ja formava part de la seva vida escolar.</i></p> <p>2.5.a. La mare estava molt enfadada perquè la nena no tenia les àrees artístiques com s'havia acordat.</p> <p>3.1.a. Jo pensava que podríem adaptar el que fèiem aquí.</p> <p>3.1.b. Arriba un punt que només pots adaptar una mica el tema, algunes coses sí però d'altres no.</p> <p>3.1.c. A medi aparella o classifica les parts del cos quan fem el cos humà.</p>	<p>3. Suports i adaptacions</p> <p>3.1. Adaptacions</p> <p>3.2. Gestió del PI</p> <p>3.3. Vetllador</p> <p>4. Recursos</p> <p>4.1. Recursos humans</p> <p>4.2. Recursos materials</p> <p>4.3. Recursos funcionals</p> <p>5. Opinió</p> <p>5.1. Millores</p> <p>5.2. Plantejament positiu</p>
--	--	--	--

	<p>d'interactuar amb els nens de la seva classe, els que coneix, que se l'estimen i ella coneix.</p> <p>Jo diria que tota aquesta part de la relació, de la socialització, de interactuar amb altres iguals que no siguin gent gran. Amb la gent gran ja se sap, els pares, que ho fan molt bé suposo (pel que parlen i el que he vist), els mestres,... Però la interacció amb iguals no té preu, no té preu... Perquè a més a més la gent no la coneix o que no està molt al cas quan veu els nens l'afecte que li tenen i el cas que li fan diuen: "Fins i tot és que és molt positiu pels altres nens eh, aquesta diferència i com la valoren, i com estan". I a més a més que a vegades fa fresses i moviments i coses que als altres... Ens va passar molt al principi, hi havia sons que em despistaven molt perquè sentia: "Mmmmm, mmmmm" o alguna cosa així. I saps, d'allò que dius: "Agafem aire", perquè ells? Ells hi estaven tan adaptats, que no hi sentien pas, es que aquest so ja formava part de la seva vida escolar. Estaven tan tranquils i era jo la que m'hi havia d'adaptar. Doncs ara jo em trobo que jo hi estic adaptada i quan ve un professor nou li sobta, clar, no estan acostumats a tenir un rerefons. És adaptar-t'hi.</p> <p>L'altre centre, jo diria, que marca les pautes una mica per avançar i dir-nos a nosaltres el que podem anar fent, sobretot la part del llenguatge. El llenguatge avançar dintre de les possibilitats de la nena, la logopèdia, els signes i les coses aquestes que els hi fan, aquesta atenció per fer un treball més específic... Sobretot de la comunicació, de com ens hem de comunicar amb ella, aquesta part és la que trobo que li va molt bé allà, molt, molt.</p>	<p>3.1.d. Estàvem tranquils perquè pensàvem que això ho treballen allà la part del llenguatge, la part del llenguatge. I aquí com que no fa moltes hores, com et pots imaginar, a cicle inicial aquí la lectoescriptura que és un tema molt important, va bé que aquelles hores que nosaltres ho treballeu, ella no hi fos perquè amb ella no ho podríem fer.</p> <p>3.1.e. Les fem conjuntament amb la mestra d'educació especial i el vetllador.</p> <p>3.1.f. L'escola especial ens dóna fitxes i ens guia.</p> <p>3.1.g. Tenim molta sort de tenir l'ajuda de l'escola especial perquè ens van guiant i intentem treballar alhora (dintre de les àrees que podem). Llenguatge per exemple aquí no ho treballeu.</p> <p>3.1.h. El que passa és que estàvem acostumats als nens típics i amb les adaptacions típiques del PI de llengua o mates,</p>	<p>5.3. Vivència de la tutora de l'escola especial</p>
--	--	--	--

	<p>Nosaltres la socialització, com passa per tot, tu ja ho saps, que havies de venir al principi i mira, per coses que no depenen de tu... Al principi et plantejes que et veuràs més, que et comunicaràs més i després va passant el curs que no te'n enteres... Sí que hi és la de principi de curs i la del final per saber com ha anat, per fer un balanç. Fem una vegada... Ells venen aquí i l'altre vegada anem nosaltres allà, que també em va agradar molt anar-hi, no hi havia estat mai en aquest centre. Em va agradar molt veure-ho. I potser sí que en necessitaríem més, però bueno...</p> <p>També hi ha la de l'EAP, que hi ha també, que ja n'hem tingut, hem tingut dues entrevistes. Ara perquè s'ha jubilat, amb aquesta nova encara no hi ha hagut ocasió... La mestra d'educació especial com que només ve una horeta a la tarda per anar veient les necessitats també marca una mica el camí.</p> <p>El que passa és que adaptar el que jo pensava que podíem adaptar el que fèiem aquí, arriba un punt que... Què pots adaptar? Una mica el tema, sí, per exemple medi, perquè justament li ensopegava medi a les tardes. Fèiem el cos humà i, evidentment, li adaptaves les parts de la cara, del cos... I mentre li feies aparellar o classificar ni anaves dient la paraula: "Ulls" o "Cara", si... Alguna cosa sí, però n'hi ha d'altres que no, que nosaltres estàvem tranquils perquè pensàvem que això ho treballen allà la part del llenguatge, la part del llenguatge. I aquí com que no fa moltes hores, com et pots imaginar, a cicle inicial aquí la lectoescriptura que és un tema molt</p>	<p>però que la resta ja van seguint, poc o molt, com que hi ha llenguatge, van seguint. Estava acostumada així</p> <p>3.2.a. Es fa una revisió cada trimestre.</p> <p>3.2.b. L'any passat es feia l'informe a partir del PI posant els canvis.</p> <p>3.2.c. Ara diem: "No, perquè sembla que sempre donem el mateix, tampoc canvien tant aquests nens amb dos o tres mesos". I ara fem més un escrit i a final de curs fent una valoració més general.</p> <p>3.3.a. Està amb la nena totes les hores que està al centre el mateix vetllador</p> <p>3.3.b. L'any passat a les tardes anaven canviant la persona.</p> <p>3.3.c. El vetllador hauria de formar, no només vetllar, de totes formes el vetllador ho fa molt bé i la té ben guanyada a la nena.</p>	
--	---	---	--

	<p>important, va bé que aquelles hores que nosaltres ho treballem, ella no hi fos perquè amb ella no ho podríem fer.</p> <p>Les fem conjuntament amb la mestra d'educació especial i el vetllador si està també.</p> <p>Si, si, cada trimestre, sí. L'any passat fèiem l'informe bastant a partir del PI posant els canvis que hi veiem. Ara diem: "No, perquè sembla que sempre donem el mateix, tampoc canvien tant aquests nens amb dos o tres mesos". I ara fem més un escrit i a final de curs sí que fem una valoració més en general i, a partir del PI, anem posant...</p> <p>Aquí està cada tarda i tot el Divendres. El que passava l'any passat és que al matí sí, però a la tarda a vegades em venia altra gent i ara no, ara és ell eh, ara sempre, vull dir que aquest any molt bé.</p> <p>Mira, jo trobo que no. Jo trobo que aquí en comptes d'haver un vetllador, hi hauria d'haver una persona que no vetllés, sinó que la formés també. Perquè és clar, el vetllador vetlla: el nom ho diu, el sou ho diu, tot ho diu. Ell farà el que tu li diguis i si tu saps com es fa doncs ho farà i sinó no ho farà. I com que vam començar tots inexperts, pff... Jo si li deia: "Fés això", doncs molt bé, però la iniciativa seva de dir... Doncs no, perquè tampoc era la seva feina. De tan en tan li recordes i li dius: "Escolta, ho feu allò de practicar</p>	<p>3.4.a. Si hi hagués diners la podria atendre una psicòloga des del principi.</p> <p>3.4.b. Per avançar amb el llenguatge si pogués ser una persona que li muntés, que està per ella i que li anés veient, fantàstic seria. I que la mestra tutora només hagués de vetllar allò: la interacció entre ells, el treball dels altres (que la valorin, que la respectin, que vetllin per ella quan està sola,...).</p> <p>4. Els recursos estan coberts de l'any passat, però va coincidir que tots ens havíem d'adaptar.</p> <p>5.1.a. S'hauria de fer una inversió molt gran per a potenciar els recursos per a que aquests nens puguin estar tot un dia a una escola ordinària.</p> <p>5.1.b. Més formació als vetlladors.</p>	
--	---	---	--

	<p>allò de sota i sobre, allò que tenim en el PI, perquè això a vegades sembla que ho tenim una mica oblidat”, “Ah, sí, ho farem” i després ho fa. Però si tu no marques o la mestra d’educació especial la pauta ells vetllen i, per tant... Home, si hi pogués haver una psicòloga com tu des del principi si hi haguessin diners i en aquests nens els atengués una psicòloga, suposo que millor.</p> <p>Per demanar, és això, vull dir, l’escola fa tot el que pot. Jo és que al principi semblava que amb la mare no m’entenia i fins i tot aquell dia que em vaig posar a plorar, que van venir la primera vegada, jo pensava: “Tens uns nens de primer que tela marinera, que.. Si jo fos la vetlladora, sí, però jo he d’estar pels altres 21”, que de totes formes ho supervises i demanes si ha anat bé i si ho va fent tot, però hi ha estones que m’absorbeixen tan els altres que ni la veig a ella, ni la veig. I llavors li dic al vetllador i ell ja m’explica el que ha fet i el que farà. Ell controla molt bé el temps,... Ella al vetllador li fa molt cas, clar se l’ha ben guanyada perquè el clima humà el té. Però allò que dius de treure-li el suc al màxim, de fent-li activitats que penses que aprendrà molt, pff, aquí fem el que podem. L’educació especial ens passa material i ens diu cap a on hem d’anar. Si ella té fitxes fem les seves, sinó jo en faig unes de semblants. També, formar al vetllador, que no només vetlli sinó que també el formin una mica, clar.</p> <p>El que passa és que estàvem acostumats als nens típics i amb les adaptacions típiques del PI de llengua o mates, però que la resta ja van seguint, poc o molt, com que hi ha llenguatge, van seguint. Estava acostumada així. I el cas de la nena.. és que... I la mare m’ho deia eh al principi: “La nena t’entén eh, encara que no t’ho</p>	<p>5.2.a. És la millor solució.</p> <p>5.2.b. Cada centre li aporta lo millor.</p> <p>5.2.c. Aquesta socialització no l’ha de perdre mai.</p> <p>5.3.a. <i>Al principi semblava que m’exigien molt en aquest aspecte, jo pensava: “Com ho puc fer? 21 nens de primer, que m’acaben d’arribar, que hem de llegir i escriure”, perquè una cosa és quan estan a parvulari, no a P5 (perquè deu nidó), però sí que a P3 i P4, com que és més qüestió d’hàbits i no tan els continguts, és més secundari. Doncs clar, et relaxes, estàs amb ella, t’enfiles, pugues i baixes, però quan estàs amb una classe de nens que ja tots treballen amb silenci, jo deia: “Com ho faré? Com ho faré?”.</i></p> <p>5.3.b. Semblava que la mare no m’entenia.</p>	
--	--	---	--

	<p>semblí”, però realment penses: “M’entén?”, com que sempre estava al seu món, no mirava. Ara aquest any ja centra més la mirada, però al principi costava allò de captar-li la mirada... És l’adaptació, és dura, i l’any passat més perquè s’havia d’adaptar a una nova escola i la mare d’entrada enfadada perquè la nena no tenia música i educació física i també perquè ella patia molt perquè era un canvi molt dràstic i no es devia fiar ni d’uns ni dels altres al principi fins que va veure que tots dos llocs li podem oferir coses bones per la nena: allà pel llenguatge i aquí per la socialització</p> <p>. Ara, per avançar amb el llenguatge, per avançar amb... Jo tinc els altres 21 que m’empenyen i fem el que podem, i bueno... I si pogués ser una persona que li muntés, que està per ella i que li anés veient, fantàstic seria. I que la mestra tutora només hagués de vetllar allò: la interacció entre ells, el treball dels altres (que la valorin, que la respectin, que vetllin per ella quan està sola,...).</p> <p>És que justament va coincidir així eh, va coincidir que tots ens havíem d’adaptar. Jo havia llegit algunes coses, però, ostres, quan perds la gent que en pots refiar més... Bueno, vaig tenir la mestra de l’any passat que en vaig tenir sort amb ella, la que l’havia tingut a P4 i a P5, jo li anava demanant coses eh, si. Bé, ja et busques la vida, no et quedes així dient ah...</p> <p>Aquests recursos per la nena ja estan coberts de l’any passat, l’únic que passava és que hi havia algunes hores que... Bàsicament teníem el vetllador... I aquí sempre la prioritat va ser molt la nena eh, com que veiem que era el cas que més atenció necessitava... Però clar, també teníem un nen amb trastorn de l’espectre autista igual, que farà l’any primer i s’està plantejant la idea d’escolarització</p>		
--	--	--	--

	<p>compartida, i bueno, per això alguna vegada alguna hora de la tarda em venia una altre persona. Que va coincidir tot junt al setembre: el vetllador de baixa, la mestra d'educació especial de baixa i jo: "Com ho faig?" perquè sense llenguatge... Perquè la mare em deia: "Entén molt més del que et penses eh" i després parlant amb la mestra... El que passa és que adaptar el que jo pensava que podíem adaptar el que fèiem aquí, arriba un punt que...</p> <p>A veure, amb el que coincidim és si, per exemple ens diuen que han introduït el 3, nosaltres preparem coses, a partir de jocs per exemple, per a treballar el concepte de 3, que sigui molt visual i manipulatiu.</p> <p>Ara la part de llengua és el que menys, jo gens. La part de llengua... El llenguatge, la comunicació, ara ens diuen que ha d'aprendre a assenyalar perquè ella serà una manera de comunicar-se més endavant. I tu vas i dius: "Va, fem-ho així", si és la seva manera de fer-ho, clar... En això tenim molta sort de tenir-los a ells, que ho sabem d'ells perquè sinó no ho sabem. Aquesta part de llenguatge jo em sembla que hem de tenir la confiança que el treball el porten ells i que nosaltres, dintre del que podem fer, doncs fem, fem. Què poder podríem tenir més relació més sovint? Clar, això seria lo perfecte, lo ideal. O fins i tot el mateix vetllador, que és el que hi està totes les hores, pogués de tan en tan també poder parlar amb ells...</p>		
--	--	--	--

	<p>Jo, em sembla que és la millor solució, per mi és la millor solució perquè si cada una li pot aportar el millor que pot fer, tots aquests passos, tot el que hem dit per aconseguir millorar el llenguatge, comunicar-se amb la gent i aquests hàbits d'asseure's, d'alimentar-se, de rutines, perquè necessites una persona, un treball amb petit, un treball més personalitzat, això ho pots treballar més a l'altre escola.</p> <p>I aquí, evidentment això, que ja t'he dit repetit i repetit, i és això: poder interactuar amb nens de la seva edat, jugar-hi, la part de socialització és bàsica. Jo al principi pensava: "Aquesta nena l'hem de tenir en aquesta escola?", i sí, sí, de seguida vaig anar veient que li era molt beneficiós i que, i tant! No s'ha de perdre mai. Podríem dir que el Divendres al matí, com a màxim, que no vingués, però que les tardes no perdre-les mai perquè així no es per mai el contacte, i poder fer sorties i colònies, i el que calgui. Això no s'ha de perdre mai.</p> <p>Ara, tenir-la com està ara, ara també està molt bé tot un dia sencer aquí perquè també fa un pati amb ells. Però ara, estar tot el dia a una escola normal, com he sentit veus que es demana, jo tal com està amb els recursos que hi ha jo no ho veig gens clar, gens clar, saps el que et vull dir? Necessitaríem més serveis de logopedes, de psicòlegs o d'educació especial o el que sigui, perquè deixar-la només amb el vetllador i la mestra.... La part que li podem oferir ja li donem a la tarda que és el contacte amb els nens, als matins els nens estan per la seva feina, escrivint i fent exercicis de mates, tampoc poden estar per ella, allà.</p>		
--	---	--	--

	<p>És que no sé, jo suposo que seria molt maco, molt idíl·lic, però que haurien de fer una inversió que no sé si tenen els diners per fer-la. Tal i com està no, de cap manera. Jo penso que aquests que ho diuen... Home, estar a la cadira, clar que ho pot fer, però si a més a més, aquesta estona que és tan important de les primeres hores del matí que ella està tranquil·la li pots fer un treballar personalitzat, específic per ella per anar avançant, això no ho pots fer amb una classe de 22 nens i un vetllador, és que no pots, no pots. Perquè el nom ho diu, vetlla. I ho fa molt bé eh, perquè la nena l'estima molt i ell li té tot molt marcat i no li deixa passar ni una perquè segons qui et trobes li pot prendre el pel. Ara, veure quins exercicis específics o com aquesta formació no la tenen i tu, en aquests moments estàs pels altres. I sí que pots anar allà, però no t'hi pots entretenir. I tu penses: "Jo ho faria d'una altre manera eh", però ja ho fa molt bé ell. Però si tu ets professional de l'ensenyament, sempre veus més coses per treure-li suc, molt més que un monitor de l'esplai, saps?</p> <p>I, per tant, doncs aquesta funció la fan, i super bé, l'altre escola. Ens complementem diguéssim, els que ells no li poden oferir gens nosaltres li donem. És això, és que no té preu. Les mestres que no la coneixen quan veuen que com se'n cuiden, com... Ara, perquè els nens facin això també una mica la mestra ha d'estar conscienciada de que ha de fer-ho i hem vist uns vídeos de valorar de diferència. Ja se l'estimaven molt abans de tenir-la eh, jo no em poso medalles, però sí que has d'estar a l'aguait de dir... Això sí que ho faig i això sí que sé fer-ho.</p> <p>I al principi semblava que m'exigien molt en aquest aspecte, jo pensava: "Com ho puc fer? 21 nens de primer, que m'acaben</p>		
--	--	--	--

	d'arribar, que hem de llegir i escriure”, perquè una cosa és quan estan a parvulari, no a P5 (perquè deu nido), però sí que a P3 i P4, com que és més qüestió d'hàbits i no tan els continguts, és més secundari. Doncs clar, et relaxes, estàs amb ella, t'enfiles, puges i baixes, però quan estàs amb una classe de nens que ja tots treballen amb silenci, jo deia: “Com ho faré? Com ho faré?”.		
EAP	Ah.. així ja saps una mica quin és el paper de l'EAP, així és més fàcil. Avera, tu saps que quan nosaltres anem a les escoles fem un seguiment de... diguéssim, de totes les necessitats educatives especials que hi ha a l'escola, què són múltiples, eh.. no ens les acabem ni tenim possibilitat d'accedir a totes les dificultats que hi ha, sobretot quan parlem d'una escola una mica gran. La nena va a una escola de dues línies, no són dues línies molt plenes, però parlem de dues línies i parlem d'una escola gran més o menys amb una mitjana d'una vintena d'alumnes a dins cada classe. Doncs nosaltres intentem fer un seguiment de tots els alumnes que tenen necessitats educatives especials, anem un cop a la setmana i per tant allà parlem molt, molt, a través dels mestres d'aula ordinària o dels mestres d'educació especial o del cap d'estudis, això és una mica el nostre treball. De tant en tant, observem, valorem uns nanos de manera directa per veure d'alguna manera com estan i per veure com aquestes necessitats educatives van canviant al llarg del temps. Jo, en aquesta escola no fa molts anys que hi vaig, que hi anava, em sembla que era el quart any que hi anava, per tant quan jo vaig començar la nena ja era a l'escola, al ser dintre de l'escola doncs nosaltres anem fent el seguiment periòdicament, al menys cada trimestre o parlava amb el tutor o parlava amb la mestre d'educació especial i anem parlant amb els pares. Aquest seguiment	<p>1.1.a. La inclusió és extraordinària, la inclusió és perfecta sempre quan el nano estigui ben integrat, estigui ben acceptat, estigui ben relacionat amb el seu entorn i que aprengui, ha de millorar en totes les àrees possibles.</p> <p>1.1.b. Durant infantil vas veient l'evolució i els canvis que fan.</p> <p>1.1.c. Vas veient la dificultat que comporta planificar i estructurar situacions d'aprenentatge que siguin útils per ella en funció dels recursos que té l'escola, en funció de l'actitud del professorat, en funció de les expectatives del professorat.</p> <p>1.2.a. Arriba un moment que veus que l'estructura que hi ha a l'escola, que tal i com la nena va</p>	<p>1. Presa de decisió</p> <p>1.1.Evolució prèvia</p> <p>1.2.Condicionants per la proposta</p> <p>1.3. Proposta</p> <p>1.4. Vivència de la família</p> <p>2. Pla d'actuació i plantejament de recursos.</p> <p>2.1. Objectius de l'escola ordinària</p> <p>2.2. Objectius de l'escola especial</p>

	<p>en què consisteix? Anar veient quin és el rendiment que dóna la nena, saber el què està fent, què treballa, a través de la mestra d'educació especial que treballa amb ella vas parlant de manera continuada, "estic intentant fer això" "allò no m'acaba de sortir", doncs acabes intentant assessorar i orientar una mica, doncs "tira una mica més per aquí, tira una mica més per allà" "intentem tal cosa, intentem tal altre". Vull dir que, d'alguna manera anem gestionant i assessorant sobretot d'ensenyament i aprenentatge i d'integració social i emocional i en tots els sentits del nano a l'escola.</p> <p>Clar, a les escoles, malgrat nosaltres per definició sempre que podem fer que un nano estigui a l'escola ordinària som partidaris que estigui a l'escola ordinària perquè tenim un sentit de la inclusió molt clara, també tenim un sentit de la realitat de com estan les coses, no de com diuen que estan, sinó de com estan les coses. Llavors, la inclusió és extraordinària, la inclusió és perfecta sempre quan el nano estigui ben integrat, estigui ben acceptat, estigui ben relacionat amb el seu entorn i que aprengui, ha de millorar en totes les àrees possibles. Què passa? Que quan fa un temps que la vas veient, la vas veient, P3, P4, P5,... Vas veient l'evolució i els canvis que fan. Vas veient també la dificultat que comporta planificar i estructurar situacions d'aprenentatge que siguin útils per ella en funció dels recursos que té l'escola, en funció de l'actitud del professorat, en funció de les expectatives del professorat, aquí entren tots els elements. Llavors és clar, arriba un moment que veus que l'estructura que hi ha a l'escola, que tal i com la nena va desenvolupant tots els seus processos, que tal com va millorant, t'adones que pot ser, el fet d'estar a l'escola li pot anar molt bé per tot el tema interpersonal i relacional amb els altres, sobretot els</p>	<p>desenvolupant tots els seus processos, que tal com va millorant, t'adones que pot ser, el fet d'estar a l'escola li pot anar molt bé per tot el tema interpersonal i relacional amb els altres, però que pot ser faltaria una millora en aquestes situacions d'ensenyament i aprenentatge, amb una necessitat de suports molt més alta.</p> <p>1.2.b. Llavors obtenim de l'escola especial tota la necessitat de suports i tota l'especialització de l'escola, tot això al costat de mantenir un nivell d'interacció social.</p> <p>1.2.c. No va mai en funció d'un diagnòstic.</p> <p>1.2.d. Sempre va en funció de les necessitats de l'alumne: de com aprèn, com es desenvolupa, com es relaciona...</p> <p>1.3.a. L'EAP, nosaltres som normalment els qui ho proposem,</p>	<p>2.4. Aportacions</p> <p>2.5. Horari</p> <p>3. Suports i adaptacions</p> <p>3.1. Adaptacions</p> <p>3.2. Gestió del PI</p> <p>3.3. Vetllador</p> <p>4. Recursos</p> <p>4.1. Recursos humans</p> <p>4.2. Recursos materials</p> <p>4.3. Recursos funcionals</p> <p>5. Opinió</p>
--	--	---	---

	<p>altres cap a ella més que ella cap als altres, que també, però sobretot dels altres cap a ella. Que tot això està molt bé, però que pot ser faltaria una millora en aquestes situacions d'ensenyament i aprenentatge, amb una necessitat de suports molt més alta. I quan t'adones que pot ser l'escola ordinària no té aquesta intensitat de suports i que, per tant, algunes estones no s'està aconseguint el que voldries que s'aconguís és quan et plantejes una altre situació compartida pot ser beneficiosa per la nena, perquè llavors obtenim de l'escola especial tota la necessitat de suports i tota l'especialització de l'escola, tot això al costat de mantenir un nivell d'interacció social, perquè la nena hi va a les tardes... Per tant, podríem dir que anem a buscar els guanys de tots dos models d'escolarització. I llavors, quan això es fa evident, parlem amb l'escola, parlem amb els pares, ho expliquem tan bé com podem als pares, que aquests pares va costar, va costar, però... Amb la mare també ens coneixem molt perquè és mestra, fa anys que ens coneixem, per tant penso que també hi ha una confiança mútua i bueno, llavors, ho van tirar endavant.</p> <p>La decisió d'escolarització especial sempre ha de ser nostra, o sigui, l'EAP és qui decideix l'escolarització especial dels alumnes. Els pares poden proposar-ho diguéssim, els pares poden dir (cosa que no sol passar): "Jo ja estic fart d'aquesta escola ordinària, veig que no sé què, vull que el meu nano vagi a escola especial". Això ha passat alguna vegada, però gairebé mai. Podrien dir-ho, però nosaltres som els que hem de dir: "Endavant, nosaltres veiem que l'escola especial és adequada". Per tant, nosaltres hem de fer el</p>	<p>encara se li dona dret als pares (encara que no sigui sobre papers).</p> <p>1.3.b. Es parla amb l'escola i amb els pares (tan bé com es pot).</p> <p>1.3.c. Al finalitzar P5 es va fer la proposta.</p> <p>1.4.a. Als pares els hi va costar, però al final es va tirar endavant.</p> <p>2.1.a. Els objectius fonamentals de l'ordinària és de socialització, d'interacció personal i social.</p> <p>2.1.b. Quan es socialitza també treballa el llenguatge perquè sent als altres parlar.</p> <p>2.1.c. També té objectius d'hàbits i motricitat.</p> <p>2.2.a. A l'escola especial té un treball personalitzat per a l'aprenentatge de les àrees d'ensenyament i aprenentatge.</p>	<p>5.1. Millores</p> <p>5.2.Plantejament positiu</p>
--	--	---	--

	<p>dictamen, què se'n diu, nosaltres emetem aquest dictamen on diem: "Donades les característiques d'aquesta alumna i donades les característiques del sistema escolar de la comarca, nosaltres creiem que la millor decisió d'escolarització on hi ha els suports necessaris és tal". L'escola pot proposar-ho, però l'escola pot dir missa, si nosaltres no ho veiem, aquest nano es manté a l'escola. O sigui, la decisió diguéssim, o la proposta per dir-ho millor, per anar a escola especial ha de ser nostra. La decisió... aquí també hi pot passat alguna cosa. Fins fa molt poc, quan nosaltres ho proposàvem això anava molt a missa, però en aquests moments si nosaltres fem una proposta d'escolarització especial i, diguéssim que, els pares... Els pares tenen el dret, pot ser no amb papers i amb tot plegat, però d'alguna manera sí que a la pràctica ara sí els pares si s'oposen el nano es queda a l'escola ordinària. Cosa que abans no passava, abans fins i tot, el departament havia anat a algun judici. Alguns pares s'hi havia oposat però si el departament deia que era per escola especial era per escola especial. Ara no, ara ja fa uns anys que es dona molt més rellevància als pares, que aquesta també és una... Clar, és complicat tot això. Hi ha pares amb molt bon criteri i hi ha pares amb no tan bon criteri i poden estar perjudicant al nen.</p> <p>Des de l'escola, és a dir, a partir del dictamen nosaltres diem una mica què és el que necessita aquell alumne, en aquest cas aquesta nena. I en aquell dictamen nosaltres assenyalàvem que aquella alumna necessita d'unes hores d'atenció específica per part d'un vetllador eh... Això quedava especificat. Un vetllador et permet garantir una mica més que aquella alumna participi en les situacions d'ensenyament i aprenentatge amb més èxit, diguéssim. I descarrega una mica al professorat, perquè el professor no pot estar</p>	<p>2.4.a. L'ordinària li dona hores de normalitat.</p> <p>2.4.b. L'ordinària li dona interacció, la qual cosa fa que millori el llenguatge i, a la vegada, el pensament.</p> <p>2.4.c. L'escola especial li aporta grups reduïts, mestres especialitzats, programes específics, experiència,...</p> <p>2.4.d. L'escola ordinària li aporta una integració amb el poble.</p> <p>2.5.a. Lo habitual és fer tots els matins a l'escola especial i tots els matins a l'escola ordinària.</p> <p>2.5.b. La mare va considerar que tot el Divendres havia d'estar a l'escola ordinària i així es va decidir.</p> <p>3.1.a. A l'escola especial està tot adaptat i té logopeda.</p> <p>3.1.b. A l'escola ordinària es fan adaptacions perquè hi pugui</p>	
--	---	--	--

	<p>perdent de tots vint de manera continuada. No vol dir que quan hi ha un vetllador el professor ja se'n desentén, no, no, ell continua sent el professor d'aquell alumne, però clar, té un ajut que garanteix que aquell alumne amb unes necessitats i unes dificultats (siguin les que siguin) pugui participar en les situacions d'ensenyament i aprenentatge. Nosaltres vam pensar que era necessari un vetllador i el departament donava hores de vetllador, que no donava les hores que serien necessàries, això també és veritat. En aquella escola hi ha una colla de nanos amb necessitats educatives especials, en aquest moment amb una confluència de forces, de nanos. I les hores que s'haurien de donar són bastantes i el departament donava menys, el departament sempre dóna menys del que nosaltres demanem. Per tant, l'ajut del vetllador és important, llavors l'escola ha de fer el que es diu un PI, un programa individualitzat, on s'especifica en cada àrea quins són els aspectes que es vol treballar. I, llavors, entre el vetllador, la tutora, la mestra d'educació especial que dóna el suport de manera prioritària als alumnes amb necessitats educatives especials que són més greus, doncs entre tot plegat al final es va intentar portar a terme el treball proposat.</p> <p>Clar, en comparació a això amb l'escola especial les ràtios són de tres o quatre alumnes per classe, la nena està amb quatre nanos, i en determinats moments amb dues mestres i, a més a més, hi ha una logopeda que la pot agafar i treballar-la, eh... Vull dir, té tota una colla de recursos que acosten més al nano a tots els suports que necessita.</p>	<p>participar en la mesura que es pot i la responsable és la tutora, però la mestra d'educació especial treballa al seu costat.</p> <p>3.1.c. L'escola com a institució té la responsabilitat de que tots els alumnes accedeixin al currículum.</p> <p>3.2.a. El PI ens dóna facilitats per a què assoleixi els objectius.</p> <p>3.2.b. El PI més important és el de l'escola especial, però ens trobem dos cops a l'any per casar ambdós PI.</p> <p>3.2.c. Els objectius no solen ser els mateixos en ambdós PI.</p> <p>4.a. Jo crec que està rebent el que necessita.</p> <p>4.b. Sempre en demanàriem més de recursos.</p> <p>4.c. El món dels nanos amb necessitats educatives especials quan es van fent grans és molt</p>	
--	---	--	--

	<p>En el moment que canviem i diem: “Ara ja no ho veiem tan que sigui una nena per estar al 100% a l’escola sinó que veiem que és una nena per estar a tan per cent quatre matins a l’escola especial i a les tardes i un matí a l’escola ordinària”. Que normalment fem als matins escola d’educació especial i a les tardes escola ordinària, però la mare va proposar, va demanar, tenia molt... I bueno, llavors és clar, es tracta de dir: “Bueno, si els pares...”.El que passa és que, a vegades, per organització és més fàcil matins a un cantó i tardes a l’altre, així també aprofitem els serveis una mica més de l’escola d’educació especial.</p> <p>Nosaltres parlem sempre de necessitats educatives, parlar de necessitats educatives vol dir que no fas les decisions, que no prens les decisions en funció del diagnòstic, i això és fonamental. És a dir, podem dir que aquesta nena té un trastorn de l’espectre autista “Molt bé, què vol dir que tots els nens amb un trastorn de l’espectre autista les portem a una escola d’educació especial? No!”. És a dir, aquesta nena té un trastorn de l’espectre autista, molt bé, d’acord, però: Què? Què fa? Com es desenvolupa? Com es relaciona? Com aprèn? Què aprèn?. Mirem totes aquestes coses perquè això és el que ens dirà quins recursos necessita. És a dir, si mirem les necessitats que té l’alumne, sigui un trastorn de l’espectre autista, sigui un retard mental, sigui un Síndrome de Down, sigui una deficiència auditiva molt greu, sigui una deficiència visual... Molt bé, tot això ho tenim i ho hem de saber però: Quina és la seva necessitat educativa? És a dir, com es manifesta? Com aprèn? I, a partir d’aquí veurem el que li haurem de proporcionar. Per tant, la decisió d’anar</p>	<p>més complex. És molt complex, és molt difícil i aquí les respostes no són sempre lo més adequades que caldria, tot lo suficients que caldria. Les que es donen a vegades són adequades, però són poques, hi ha pocs recursos.</p> <p>4.d. Penso que entre la intensitat de suports que hi ha a l’escola especial, que és una molt bona escola d’educació especial i la possibilitat d’interactuar que té a l’escola ordinària amb el grup classe que té, que és un grup molt maco, que se l’estimen molt, etcètera, etcètera, jo penso que hi ha els recursos adequats, tot i que si n’hi haguessin més, sempre estaria bé.</p> <p>5.1.a. No és lo desitjable a nivell educatiu, però és un recurs positiu dintre del que tenim.</p> <p>5.2.a. Entenem que l’escola compartida és molt més inclusiva</p>	
--	--	---	--

	<p>a una escola especial no és mai perquè hi ha un trastorn de l'espectre autista, sinó perquè dintre d'aquest espectre i de les característiques personals d'aquest espectre autista se'n deriva tota una colla de necessitats que no poden ser ateses de manera adequada en el marc de l'escola ordinària, només, sinó que necessitem una escola compartida per poder atendre'ls adequadament, més adequadament.</p> <p>Sempre va en funció de les necessitats.</p> <p>Normalment, quan fem una escolarització compartida, i això, des d'un punt de vista més pràctic i beneficiista també, és a dir, el que diem és: Totes les àrees d'ensenyament i aprenentatge sigui quin sigui el nivell del nano: la llengua, les matemàtiques quan es poden fer, les naturals, les socials, totes les àrees, tots els continguts aquests es deixen més de ma de l'escola d'educació especial. És a dir, els nanos, que són nanos amb necessitats educatives importants, doncs segueixin el currículum, que també és individualitzat que dona l'escola especial. I, fonamentalment, com que a l'escola ordinària hi va a les tardes els objectius fonamentals són els de socialització, d'interacció personal i social, aquest és l'objectiu fonamental. N'hi ha d'altres també, hi ha objectius de llenguatge. Clar, el llenguatge que la nena rep amb el qual té interacció en el marc ordinari diguéssim, és molt superior en el de l'escola d'educació especial. Jo ara aquest curs, no sé, però dels nens que té a la seva classe alomillor no hi ha cap que parli gaire. I en canvi, clar, se'n va a la classe de l'escola ordinària i tots els nens li diuen coses: coses, frases estructuralment ben fetes,</p>	<p>que l'escola d'educació especial al 100%.</p> <p>5.2.b. Permet mantenir un cert grau d'inclusió i aprofitar-te de tota l'especificitat de l'altre centre.</p> <p>5.2.c. Molt bon nivell d'escoles a Osona i bona acceptació de les NEE.</p> <p>5.2.d. Bona feina des de l'EAP B-10 d'Osona.</p>	
--	---	--	--

	<p> morfosintàcticament ben construïdes, prosòdicament ben adequades, és a dir, amb tots els elements del llenguatge. Per tant, la comunicació i el llenguatge que rep, que està immersa l'escola ordinària és extraordinària. Per tant, l'estimulació aquesta és fonamental. Una hora i mitja cada tarda i el Divendres tot el dia d'estimulació de llenguatge, de socialització, d'habilitats, de tot el que pugui tenir, diguem més normalitzades, no? I això és molt important. En el PI considerem, sobretot: hàbits, relacions interpersonal i social, i totes les altres coses les rep de manera més passiva. És a dir, en l'escola ordinària no creem un entorn específic, expressament de llenguatge perquè la nena... No, això no es fa, però és una estimulació de l'entorn que és molt beneficiós. I, per tant, podem dir que els objectius que va assolint a l'escola ordinària són de socialització, són de sociabilitat, són de llenguatge, són de motricitat, són també una mica de totes les àrees. </p> <p> No, allà depèn una mica... Clar, allà hi ha nanos que interaccionen molt eh, sobretot si tenen una mica de llenguatge. A la que no tens llenguatge és que és molt difícil, perquè a més a més quan no tens llenguatge, per les causes que siguin, cada cas és un món. Però en el cas de la nena, clar, tot el seu pensament, el pensament també l'estructuren a partir del llenguatge. Si has estudiat Vygotsky, tot això, clar, pensament i llenguatge doncs van molt junts. Clar, si no hi ha llenguatge, quin és el pensament? És una cosa més abstracte, per tant, tot el que és la gestió de la pròpia conducta, tot el que és plantejar-se petits objectius, petits reptes, "vull fer això, vull fer allò", </p>		
--	--	--	--

	<p>totes aquestes petites coses si no hi ha llenguatge és molt més complicat.</p> <p>A més a més, quan estem parlant d'un cas amb trastorn de l'espectre autista, que aquells que el tenen en principi no tenen una gran necessitat d'interactuar, volen estar al seu món, amb la seva autoestimulació a vegades i van fent. De tota manera, a l'escola ordinària la nena interactua amb els altres, és capaç d'acostar-se a una nena, acariciar-la, les carícies li agraden molt, les abraçades, la mirada, ella mira als altres nanos,... És a dir, s'estableix aquesta comunicació, aquest contacte. I al pati, com que sempre hi alguna nena o algun nen (s'ho reparteixen) que la van a buscar i juguen amb ella, doncs aquesta interacció hi és. Potser no tant per iniciativa seva, però ella es deixa portar, a ella li agrada molt, li agrada molt aquesta estimulació.</p> <p>Ja et dic, el centre d'educació especial li aporta: grups reduïts, mestres especialitzats, programes específics,... És a dir, molta més especialització i, per tant, molta més focalització del que la nena necessita treballar eh. Experiència amb nanos amb aquestes característiques, especialistes de llenguatge, de fisios, de tot el que necessita, és a dir, de totes aquestes coses.</p> <p>L'escola ordinària què li aporta? Un entorn normalitzat, ric en tot: en llenguatge, en relació interpersonal, en joc, en vida diguéssim, això és el que li aporta l'escola ordinària. La interacció amb una bona quantitat de professorat, una integració al poble (si la nena ha d'anar a l'escola d'educació especial només, íntegrament, s'aparta</p>		
--	--	--	--

	<p>totalment, deixa de conèixer i d'estar socialitzada amb tots els nanos del poble). D'aquesta manera està mantenint una relació amb els nanos de la seva edat: si es veuen al carrer, si es veuen al pati, a festes, a no sé què, no sé que cuantos,... Doncs hi ha un apropament amb na nena que, de l'altra manera no hi seria, sobretot hem de tenir en compte que se'n va a una escola d'una altre ciutat, llavors clar, és desarrelar-la, llavors d'aquesta manera es manté un arrelament al poble i una certa integració en el seu entorn.</p> <p>Nosaltres ho fem en principi en funció de cada nano. Tenim un estàndard, que diguéssim, com t'he comentat abans, però el que nosaltres ens agrada fer és... Perquè quan fas aquestes coses, què estàs dient? Estàs dient a uns pares que al matí portin a la seva filla a un centre, que la portin o que hi vagi amb autobús, i que a la tarda la vagin a buscar ells i la portin a un altre centre perquè no hi ha un transport escolar. Per tant, en cada cas personalitzem i intentem veure què és lo millor.</p> <p>L'estàndard que tenim, per no crear també molts embolics i molta dificultat també a l'escola especial... Que, és clar, si fem moltes varietats (tot i que n'hi ha moltes de varietats) però si ja de per si en féssim moltes, ells no sabrien mai quants nens tenen "ara se'n van, ara se'n tornen, ara en tinc tres, ara en tinc un, avui Dilluns". Seria un show! Llavors, l'estàndard que intentem fer és de matins a l'escola d'educació especial i tardes a l'escola ordinària. Ens sembla que és una cosa ordenada, ens sembla que és una cosa apropiada perquè la intensitat del currículum de l'escola especial de totes les àrees es poden treballar de manera tranquil·la i bé a l'escola</p>		
--	---	--	--

	<p>d'educació especial i a la tarda intentem que l'escola ordinària posi activitats que la nena hi pugui participar més fàcilment. Això, a vegades, és més o menys difícil, depèn de moltes coses, però l'intent, la intenció és que a la tarda hi hagi la plàstica, la gimnàstica, la música, alguns tallers,... Coses que permeti més la participació d'aquella alumna. Aquest és l'estàndard. A partir d'aquí, si són de molt lluny el que s'ha hagut de fer és tres dies aquí i tres dies allà, sencers, cosa que a mi, personalment, no m'agrada gens, però alguna vegada s'ha de fer. També és compartida, però jo trobo... A mi no m'agrada aquesta manera.</p> <p>Llavors en aquest cas en concret de la nena jo vaig insistir de que al matí fes escola especial i a les tardes escola ordinària, però donada la insistència (que puc entendre molt bé) per part de la mare i tot plegat doncs no hi vam posar problema i ho vam fer d'aquesta manera i ja està.</p> <p>A l'escola especial està tot adaptat i ajustat a les necessitats de la nena i té suports específics com la logopeda. A l'escola ordinària té un vetllador totes les hores que hi és present i també li fan adaptacions a les activitats perquè hi pugui participar, en la mesura en la qual es pot.</p> <p>Qui pertoca fer les adaptacions a l'escola ordinària és la tutora, és la responsable d'adaptar el treball de cada nano el que necessita. La mestra tutora té un programa marc, un programa general per aquell grup d'alumnes que té eh. És a dir, l'escola d'alguna manera ha de complir un currículum que va des de P3 fins a 6è, i l'escola</p>		
--	---	--	--

	<p>d'alguna manera, amb un acord... decideix... “nosaltres farem aquesta part del currículum, després a segon farem aquesta part”, i parcel·la aquest currículum que va des d'aquí fins aquí, el parcel·la per cursos. I hi pot haver-hi diferències entre les escoles, una escola pot dir: “Mira, això nosaltres ho fem a segon” i una altra: “Nosaltres ho fem a tercer”, i si és llengua: “Això ho farem a tal lloc, a tal curs”. Vull dir que parcel·la d'alguna manera dóna compliment a tot el que ha d'ensenyar i tot el que el nen ha d'aprendre.</p> <p>Clar, per tant aquell mestre té vint nanos i en aquest curs en diguem primer, en diguem segon, en diguem el que sigui. I, d'aquest parcel·lament del currículum, sap que ha d'estructurar situacions d'aprenentatge perquè els nens i nenes de la classe aprenguin a llegir, a sumar, els números fins al cent, a no sé què, no sé que cuantos. I ell és el responsable de que aquell currículum s'apliqui. Però clar, si té un o dos nanos que no estan al mateix nivell que els altres a nivell d'aprenentatges i pels quals aquell conjunt d'objectius no són adequats, hem de procurar fer un PI, un pla individualitzat. És a dir: Per aquests nanos quin és el contingut, els objectius que hem de treballar? I fem el que diem PI. Així és com es proporciona activitats d'ensenyament i aprenentatge a tot el grup, perquè assoleixen la seva part del currículum, ha de proporcionar activitats d'ensenyament i aprenentatge adequades a aquell nen, o aquell parell de nens o tres que tens a la classe perquè aconseguixin els objectius proposats.</p> <p>Per tant, el mestre tutor és el responsable. Quan són nanos amb necessitats educatives especials molt importants, la mestra d'educació especial està molt al costat de la mestra tutora i l'ajuda a</p>		
--	--	--	--

	<p>fer els programes i les adaptacions. Nosaltres, com a EAP, seria impossible posar-nos a fer programes i adaptacions. Nosaltres com a EAP el nostre paper és d'assessorament, posem més coses per aquí, posem més coses per allà, mirem de donar pautes i assessorament en el que sigui necessari, però diguéssim que la responsabilitat de fer això és de l'escola, però l'escola la diposita en la mestra tutora. Aquesta, de fet, és una altre eh, perquè quan són nanos amb necessitats educatives especials importants, jo també sempre dic a l'escola que han de pensar que la responsabilitat no és tota només del mestre tutor, sinó que la responsabilitat és de l'escola. És l'escola i, per tant, l'equip directiu de l'escola qui ha d'assegurar que cada nano té la seva resposta i és l'escola qui ha d'organitzar els seus recursos perquè cada nano tingui la seva resposta. L'escola podria decidir que en aquella classe on hi ha nanos que tenen moltes dificultats, posar dos mestres (si pogués per muntatge d'horaris), però pot decidir, o que hi vagi una mestre que hi vagi puntualment a fer unes quantes coses. És a dir, qui té la responsabilitat és l'escola com a institució, per tant l'equip directiu, el que passa és que la deposita en principi en el tutor, que sap que tindrà l'ajuda de la mestra d'educació especial. I a la pràctica, el tutor i la mestra d'educació especial són els que fan les adaptacions, en general. A no ser que tinguem algun recurs específic que en podríem tenir algun (en el cas de la nena això no ho teníem) perquè ajudi en aquests procés d'adaptacions.</p> <p>Amb l'escola especial ens veiem un parell de vegades al llarg del curs, o sigui, fem coordinacions amb l'escola d'educació especial i</p>		
--	---	--	--

	<p>l'escola ordinària. En aquesta coordinació el que intentem és casar PI's, és a dir, que no diguem coses contradictòries. El PI mare diguéssim, el més potent és el de l'escola especial en aquests moments. El de l'escola ordinària és més de col·laboració i és, ja t'ho he dit, sobretot aspectes de rutines, d'hàbits, de socialització, de llenguatge comprensiu o d'estructurar situacions de llenguatge, sobretot en aquestes coses, no? En principi quan ho fem, que la idea és fer-ho a principi de curs: no al setembre al acabar de començar, sinó a l'octubre quan ja portem un mes o un mes i mig, perquè a vegades pot tocar un mestre nou que encara no conegui prou la nena tan a una escola com a l'altra. Llavors, a vera, tampoc hi ha una urgència de dir "És que si no ens trobem no sabrem que fer", tothom sap perfectament què fer, què treballar i saben perfectament com està la nena i com va treballant.</p> <p>Llavors, a l'octubre (que em sembla que aquest any ho vam fer més tard, vàrem trigar molt) es fa una reunió, ens posem d'acord, ens parlem (sempre hi ha l'EAP en aquesta reunió), parlem una mica dels punts principals del currículum i podem dir que d'alguna manera casem els dos PI's, com si fos un sol PI. Això és més institucional que res, a la pràctica cadascú tira amb el seu i s'ha acabat. Llavors, com que trimestralment es dona informació als pares, es fa un informe als pares, es va fent una certa revisió del PI. Una certa revisió, tampoc pretenem fer una revisió molt... A vera, els avenços són molt lents i sobretot en les àrees que es treballa a l'escola. O sigui, com valoren els canvis en les rutines, en els hàbits, en la socialització? Costa molt eh, però si, d'alguna manera representa que es fa aquesta revisió i es van apuntant les millores, sí.</p>		
--	--	--	--

Hi ha tota una colla d'objectius que s'assoliran o es pretén que s'assoleixin molt més bé, que es treballin més a un centre que a un altre. Tot el que són objectius de treballar socials, treballar naturals, (perquè aquestes àrees les fa la nena també a l'escola). I matemàtiques d'alguna manera, i treballar colors, grandàries, conceptes d'espai, totes aquestes coses que pugui treballar a l'escola especial, tot això és un objectiu fonamental de l'escola d'educació especial. I, per tant, qui té atribuït el fet d'avaluar i valorar el fet de si s'estan aconseguint o no i de proposar activitats d'ensenyament i aprenentatge específiques per tal d'aconseguir que domini els colors, que domini les formes, que domini no sé què, que domini no sé cuantos, és de l'escola d'educació especial. És a dir, sí que hi ha un acord de dir: "Això és més cosa vostra i ho treballareu més vosaltres i dissenyareu programes específics per a treballar-ho més vosaltres" i l'escola ordinària es queda més amb aquest treball més general: de socialització, de llenguatge, d'interacció, de totes aquestes coses que costa molt més de concretar també a través d'objectius i de veure el progrés que va fent.

És a dir, més que tot, jo penso que a l'escola ordinària es tracta de crear aquest entorn que faciliti tots els desenvolupaments de tot aquest treball diguéssim, més que fer un currículum molt específic social de: "Ara aconseguirem que la nena demani tal cosa, ara que s'acosti i endreci una cosa molt concreta amb un programa específic", això no es fa a l'escola ordinària. Hi va una hora i mitja a la tarda, entre que arriba, que s'adapta, que no sé què, tot plegat en un ritme de treball molt diferent de la seva classe, perquè clar, a mesura que anem pujant cursos els ritmes van canviant molt. Els ritmes dels nens de la seva classe, bueno, estan fent coses

	<p>llunyíssimes del que la nena està treballant, per tant... Sobretot, si no aconseguim que a les tardes facin sobretot totes aquestes coses més interactives diguéssim. Perquè em sembla que alguna vegada fa alguna classe d'angles. Clar, és que a vegades hi ha dificultats també a l'hora de fer les coses més o menys enteses per un cantó o per l'altre, suposo que t'ho devia explicar la mare.</p> <p>Costa molt perquè l'escola té les seves idees de... A educació física volen fer activitats concretes amb diversos cursos i, llavors, això no permet a les tardes... Clar, les raons de cadascú i, a vegades, no és fàcil eh, no és fàcil. Jo, bueno, crec que... Diguem que hi ha llocs que s'aconsegueix més i llocs on s'aconsegueix menys. Seria desitjable que els llocs on hi ha alumnes que fan compartida a les tardes tinguessin fonamentalment totes aquestes àrees, és molt desitjable i no sempre s'aconsegueix.</p> <p>Des de que va entrar a l'escola la nena ja tenia un PI. Els nanos amb necessitats educatives especials tan importants ja se'ls fa PI. Els PI a vegades es fan per cicles, a vegades més amplis, això cada escola té el seu estil, a vegades es fan per un cicle i a vegades es fan per un any.</p> <p>Si, i tant! Les hores que està a l'escola ordinària segueix amb l'atenció de la vetlladora, sí.</p> <p>Bueno, com que allà tenim... tenim... és que això de les vetlladores és tot molt complex. A començament de curs ens van donar unes hores, i al llarg del curs fins ara han anat afegint cinc hores més, cinc</p>		
--	---	--	--

	<p>hores més, tres vegades em sembla en aquesta escola, a partir de la insistència nostra i de l'escola de dir: "És que no n'hi ha prou, és que no n'hi ha prou, és que ens doneu molt poc, tenim molts nanos que ho necessiten". Llavors, amb comptagotes van donant cinc horetes més, cinc horetes més. A més, l'escola ha fet com un conveni amb una empresa i tenim tres o quatre hores que paga una empresa allà. Per tant, ara en aquests moments l'escola té un nombre d'hores i hi ha tres o quatre nanos que ho necessiten molt. Allà on no arriba el vetllador, hi ha d'acabar arribant també amb hores d'atenció de la mestra d'educació especial, amb hores la mestra de suport, fins i tot aquest any la directora ha hagut de fer hores de suport amb algun nen perquè no arribaven les hores. És a dir, la idea és que les hores que té la nena, jo diria que pràcticament totes deuen estar cobertes amb algú que ajuda: amb les hores de vetllador, amb les hores d'algun altre mestra... És que jo ara, precisar això, ara no me'n recordo, però vull dir que en principi s'intenta que sempre hi hagi algú que doni aquest suport a la mestra també i, per tant, a la nena.</p> <p>Constantment. No es pas el que convindria encara. No té cap sentit que la directora faci hores de vetllador. Els ho diem al departament, els hi surten molt cares les hores, a preu de directora paguen hores de vetllador, clar. La figura del vetllador és una figura, clar, el vetllador l'única cosa que ha de fer és permetre que l'alumne participi en les diferents situacions d'aprenentatge. El que passa és que la majoria de les vegades, si el vetllador és una persona que val la pena i que ens podem confiar i tot això, li demanem molt més i, generalment, el vetllador té ganes de fer molt més. I fa molt més del que li pertoca pel sou que cobra, perquè el sou de cobra és per tenir</p>		
--	--	--	--

	<p>la nena allà i que no s'escapi, no sé què, no sé que cuantos, i si ha d'anar a fer pipi la portem a fer pipi, no sé què més, però no fer un treball pedagògic, no la paguen per fer un treball pedagògic. Doncs ens el fa, la majoria de vetlladors ho fan. I sort en tenim, i sort en tenen els nanos, i sort en té el departament perquè sinó no estaria ben cobert.</p> <p>Jo crec que en aquests moments la nena està rebent el que necessita, què és el que et deia abans. Clar, si a l'escola ordinària tingués, pot ser, més hores de vetllador, si a l'escola ordinària tinguessin més hores d'educació especial, de mestra d'educació especial, si etcètera, etcètera, doncs què passaria? Doncs que es podria estar una mica més per ella, es podrien crear pot ser més situacions específiques i controlades des de fora, és a dir, podríem intensificar i millorar fins i tot algunes situacions d'ensenyament i aprenentatge, sempre es pot millorar això, si es tingués més recursos de l'escola ordinària.</p> <p>Des de l'escola especial? Jo crec que la ratio que tenen ara a l'escola és força bona, a més a més l'any passat van millorar bastant, per tant jo crec que estan bastant satisfets de tal i com ho tenen. És evident que si tinguéssim més hores de logopèdia, que això sí que em sembla que van una mica escassos, pues podria pot ser atendre-la més. Petites millores sempre hi poden ser, però en aquests moments podríem dir que la nena té l'atenció que necessita.</p> <p>Clar, també va a un servei privat, va a la piscina, totes aquestes coses, clar, això està subvencionat amb una beca. No sé si la beca</p>		
--	--	--	--

	<p>dóna per tot, bueno, en moments determinats més endavant es poden necessitar més ajudes de cara a la integració al món social, diguéssim. Llavors, a mesura que la nena es va fent gran hi poden haver més necessitats de cara a l'oci. Tota una colla de coses que, és clar, com més recursos tens millor. Ja hi ha moltes coses en aquest sentit, des de l'associació de l'escola especial ja té recursos en aquest sentit, però segur que si tinguéssim més ajudes i més recursos, segur que tot això podria estar força més bé perquè el món dels nanos amb necessitats educatives especials quan es van fent grans és molt més complex. És molt complex, és molt difícil i aquí les respostes no són sempre lo més adequades que caldria, tot lo suficients que caldria. Les que es donen a vegades són adequades, però són poques, hi ha pocs recursos.</p> <p>Bueno, jo penso que en aquests moments, clar, sempre de recursos sempre en voldríem més, sempre en voldríem més, això és evident. I si en comptes, ara no sé a l'escola especial quantes hores té de logopèdia, crec que hi va una o dues sessions a la setmana. Clar, si tinguéssim més recursos, potser anant-hi mitja horeta cada dia això seria fabulós. Vull dir que, d'alguna manera, sobretot de cara als pares mai no n'hi ha prou, sempre voldríem més coses eh. Però bueno, jo penso que entre la intensitat de suports que hi ha a l'escola especial, que és una molt bona escola d'educació especial i la possibilitat d'interactuar que té a l'escola ordinària amb el grup classe que té, que és un grup molt maco, que se l'estimen molt, etcètera, etcètera, jo penso que hi ha uns bons suports adequats, tot i que si n'hi haguessin més, sempre estaria bé.</p>		
--	--	--	--

	<p>Una opinió molt positiva, jo crec que és un... És a dir, nosaltres tenim com una... Com ho podríem dir... Com un ventall de recursos per atendre la diversitat. Tenim com un espectre molt ampli, llavors des de l'escola ordinària amb les recursos de l'escola ordinària fins a l'escola d'educació especial amb els recursos propis i exclusius de l'escola d'educació especial. Llavors anem situant en aquest contínuum de suports, d'escolarització, anem situant les diferents modalitats que tenim.</p> <p>L'escola compartida, amb ordinària i especial, és podríem dir molt més inclusiva que l'escola d'educació especial al 100%, per què? Perquè el nano o la nena en aquest ca s'enriqueix de les bones pràctiques i dels objectius possibles i de tot allò de bo que té cadascun dels centres, d'aquells aspectes específics que té cada centre. Per tant, pels nanos que tenen aquestes característiques, jo penso que és una situació òptima perquè permet mantenir un cert grau d'inclusió i aprofitar-te de tota l'especificitat de l'altre centre, sense que això sigui lo desitjable eh. Però, tal i com ho tenim al repertori, aquest contínuum d'atenció, doncs jo ho valoro molt positivament.</p> <p>A més a més, tenim una escola especial molt potent, tenim unes escoles ordinàries en general molt potents, tenim molt bon nivell d'atenció a l'alumne. No sé si a tot Catalunya això es podria dir, però a la comarca d'Osona tenim un nivell d'escola molt bo, tan pública com concertada eh, amb molta acceptació de les necessitats educatives dels nanos. Bueno, en general sempre hi pot haver algun mestre que costi més eh, però en general amb molt bon nivell d'acceptació de les necessitats educatives especials, amb moltes</p>		
--	--	--	--

	<p>ganes de treballar i d'innovar i d'atendre totes les nostres recomanacions com a EAP. Fa molts anys que, com EAP, hi som, que hi hem fet un paper, que hi hem fet un forat en totes aquestes escoles, amb alguna excepció que de tan en tan sempre hi és, però podem dir que tenim un nivell d'escola ordinària molt bona aquí a la comarca d'Osona i d'educació especial també.</p>		
Família	<p>Bueno, al finalitzar l'etapa d'infantil, a P5, pues la nena no tenia llenguatge, llavors clar, tenia unes necessitats que l'escola no les podrien cobrir i el psicopedagog de l'EAP ens va recomanar aquesta modificació. Però, també la tutora que tenia a l'escola creia que diguéssim per la línia de l'escola, per les possibilitats, per les necessitats de la Laura van creure convenient, bueno això, una atenció més personalitzada, amb més especialització, perquè allà no, l'Aina, és un cas però clar no havien tingut mai nens amb autisme. Tot i que la mestra de P4 i P5 s'hi va fer molt, va fer moltes coses per ella, per tot el grup classe, està molt acollida, a nivell social pues la Laura és una més, però clar, a nivell cognitiu estava desaproveitada diguéssim, no l'acabaven de potenciar tot el que ella necessitava. I llavors, ens va dir que això no ho tindrien mai a l'escola, a l'ordinària, pel mal que em feien ami també perquè clar jo dic home hi ha especialistes que poden, però tal i com van les coses amb el departament, el personal, les hores de vetllador que et donen i tot plegat pues van pensar que per l'Aina aniria molt millor venir a una escola d'educació especial i que l'ensenyessin a poder desenvolupar-se i..</p>	<p>1.1.a. Als dos cursos anteriors hi havia molt bon clima d'aula, estava molt acollida.</p> <p>1.1.b. No li feien treure tot el potencial que tenia.</p> <p>1.1.c. Allà només hi havia poques hores de vetllador i d'educació especial.</p> <p>1.1.d. Les hores solien estar cobertes.</p> <p>1.1.e. La mestra li adaptava tot i feien activitats compartides, el seu treball va ser molt bo: va conscienciar als nens de la diversitat.</p> <p>1.1.f. La mestra de P3 no se'n va ensortir gaire bé, la nena era el "mostruito" que crida i dona voltes.</p>	<p>1. Presa de decisions</p> <p>1.1.Evolució prèvia</p> <p>1.2. Condicionants per la proposta</p> <p>1.3. Proposta</p> <p>1.4. Vivència de la família</p> <p>2. Pla d'actuació i plantejament de recursos.</p> <p>2.1. Objectius de l'escola ordinària</p>

	<p>No, en Pere, el psicopedagog, va creure que amb la personalitat de la Laura i com estava acollida a la classe ell sempre va dir compartida eh, i és compartida però, tot i així, la Laura els divendres fa escola ordinària tot el dia. Vaig dir que bueno, que vindria els matins, que les tardes faria ordinària i tot el divendres ordinària perquè en aquesta escola sí que fan una cosa que és que a cicle inicial fan com una mena de roda jocs, són com uns tallers que van saltant, bueno, rodant, són activitats més lúdiques, més bueno, de tallers, de psicomotricitat, de teatre, coses de... I vam dir que bueno, que dins de l'horari encara es podia adaptar una mica la... I que la Laura estigues més amb el grup classe, perquè clar, també passava hores fora, a l'educació especial. Que s'ha fet molt bé la feina aquí, però també quan la veus allà a l'escola fent el que fa a l'escola també dius, home aquí models no en té i allà... I és que és això, és que té un grup d'amics molt consolidat i la Laura els busca i ells l'estimen molt, és que allà està molt estimada i clar, nosaltres això no ho volíem perdre de cap de les maneres. A més, és un poble petit, es coneixen, van pel carrer, la saluden, la busquen,... Ella els reconeix eh, clar, hi ha nens amb com tothom té més afinitat amb uns que altres, però molt bé.</p> <p>No, és això, jo ja li vaig dir a.. Bueno, a mi quan m'ho van dir, m'ho vaig agafar fatal eh, que hagués de fer compartida, però, bueno, llavors veus lo bo i penses que també és bo per ella, pels moments de tranquil·litat, aquí està més tranquil·la pot ser, està més atesa no? Bueno, més compresa crec jo. I allà potser hi ha moments que es traspals més, hi ha més nens, més moviment, però ella s'ha adaptat al grup i el grup s'ha adaptat a ella, però molt eh. Bueno, si tens l'oportunitat d'anar a veure-la a l'escola és increïble, llavors jo</p>	<p>1.1.g. Si totes fóssim Clàudies segurament no s'hagués fet la proposta d'escolarització compartida.</p> <p>1.2.a. La nena no tenia llenguatge i unes necessitats que l'escola no podia cobrir.</p> <p>1.2.b. Mai havien tingut alumnes amb autisme.</p> <p>1.2.c. Per la línia de l'escola, per les possibilitats i necessitats de la Laura, era convenient una atenció més personalitzada.</p> <p>1.2.d. Em van dir que això mai ho tindrien a l'ordinària.</p> <p>1.2.e. TEA i no té llenguatge.</p> <p>1.3.a. Al finalitzar l'etapa d'infantil.</p> <p>1.3.b. Ens ho va recomanar el psicopedagog de l'EAP, però la mestra d'infantil hi estava d'acord.</p>	<p>2.2. Objectius de l'escola especial</p> <p>2.4. Aportacions</p> <p>2.5. Horari</p> <p>3. Suports i adaptacions</p> <p>3.1. Adaptacions</p> <p>3.2. Gestió del PI</p> <p>3.3. Vetllador</p> <p>4. Recursos</p> <p>4.1. Recursos humans</p> <p>4.2. Recursos materials</p> <p>4.3. Recursos funcionals</p> <p>5. Opinió</p>
--	--	--	--

	<p>dic home això no ho vull perdre, perquè jo se com s'acaba... Amb una tarda no n'hi ha prou, les tardes no n'hi ha prou, s'ha de viure un dia sencer a l'escola. I, bueno.. i ho fa mmm, perquè jo vull eh, realment perquè nosaltres som els pares i nosaltres ho hem decidit, perquè si fos decisió seva ells farien matí aquí i tarda allà (inclòs el divendres). Però jo ja els hi va dir que mentre la Laura pugui aguantar així millor, les activitats es poden adaptar, i penso que bueno, que ja tenen ajudes no? Entre ells poden donar-se pautes perquè la Laura pugui seguir millor</p> <p>El professional de l'EAP i clar, vaig parlar amb la seva tutora de P5 i li vaig dir: Claudia, com ho veus tu? I em va dir: sincerament, Anna, tal i com, pels que som aquí eh, no tindrà el que necessita, no la podem ajudar, i vam dir, clar... Quan t'ho diuen tan clar, el de l'EAP et diuen que no tindrà la logopeda, que no et donaran el que necessita la Laura i tot són... Jo deia: coi, clar que no, si ja comencem a posar pals a les rodes això no tira endavant! I em deien: "Anna, sigues realista, sigues realista i sigues realista,... " Doncs Bueno, un any, mig any per assumir, no?, que jo havia de portar a la nena aquí, en aquest centre (rialles). I elles t'ho poden dir, quan la vaig portar, jo era super reàcia, Bueno, "em pots dir el que vulguis, fantàstic", fins i tot em van fer la broma de que no hi havia plaça, i dic: "Bueno, és igual" (rialles). Clar, si és que, bueno, és que tampoc ho volia jo, no sé... Jo, com a mestra, també, i ara t'ho mires com a mare, però clar, fa mal... I com a mestra veus els recursos que poden tenir a l'escola i bueno, i també, al tipus d'escola on està ella, que és una escola de poble, però bueno, és lo que diem, amb mestres una mica ja veteranes, la majoria, amb poques... no saben el que és tenir un nen autista a l'aula, de cop els hi ve molt</p>	<p>1.3.c. Per la personalitat de la nena i així com estava acollida en classe.</p> <p>1.4.a. M'ho vaig agafar fatal.</p> <p>1.4.b. Llavors veus lo positiu: la nena aquí està més tranquil·la i compresa.</p> <p>1.4.c. No volia que perdés la socialització i relació amb els seus amics.</p> <p>1.4.d. Em deien "Sigues realista".</p> <p>1.4.e. La vaig portar a l'escola especial molt reàcia.</p> <p>1.4.f. Ho veia com a mare i com a mestra (veient els recursos que hi ha a una escola de poble de dues línies).</p> <p>1.4.g. Acabes pensant que si no es fa ara, quan es farà?</p> <p>1.4.h. No podia sentir que em diguessin que no pot fer res.</p>	<p>5.2.Plantejament positiu</p> <p>4.3. Valoració negativa</p>
--	---	---	--

	<p>gros i bueno, llavors, dius: “Pues què? Què farem? Anirem a prendre el temps?”, ella no pot perdre el temps, és ara que ha d’aprendre a fer-ho. I llavors, clar, dius: “si no ho fa ara quan ho farà?”, i llavors és això, dius... I t’ho venen molt bé aquí, jo ja ho sé... Jo ja ho sabia que aquí estaria bé! Ja ho sabia que ho farien bé!... però...</p> <p>És el primer que em va dir en Pere eh... I molts de cops m’ho diuen: “no siguis mestres, sigues mare”. I dic: “mira, jo a l’escola porto”... parlàvem com a mestre, de col·lega a col·lega.. I jo vaig dir: “no, no, no, jo sóc la seva mare. Tot el que m’estàs dient no m’ho diguis com a mestra perquè em va mal, sóc la seva mare, dic no m’ho pots dir això, és que no m’ho pots dir, no m’ho pots dir, no m’ho pots dir que no podrà fer res, clar que no pot fer res com un nen de primer, però pot fer coses per ella, perquè... però coneix-lo primer. Què necessites?”, perquè clar, va venir tot molt gros. Diu bueno, realment, què farà aquesta nena aquí, amb aquesta mestra que no se’n surt? I vaig pensar, bueno, avera com anirà, i bueno, fins el primer trimestre va passar, però veus que li agrada. I llavors el segon ja vam anar millorant i al final ja vam acabar molt bé. I aquest curs molt bé, fantàstic.</p> <p>No, no perquè allà només hi havia hores de vetllador i d’educació especial, però les hores...</p> <p>Si, i més o menys les hores estaven bastant cobertes. La mestra d’infantil només tenia una hora a la setmana que quedava descoberta, amb la Laura sola, una tarda... però la majoria d’hores, bueno, amb això sí que vam lluitar molt eh. Clar, ella tenia unes hores de vetlladora, però clar, allà a l’escola també hi ha altres nens amb necessitats educatives especials que necessiten vetlladora... I</p>	<p>1.4.i. Ara ja està, necessitava temps.</p> <p>1.4.j. En aquesta escola és un problema molt gran els alumnes amb necessitats educatives especials, enlloc de mirar lo positiu.</p> <p>1.4.k. Els alumnes de la mateixa aula reben un aprenentatge molt gran també.</p> <p>1.4.l. Em van dir: “Potser no és el seu lloc aquest”.</p> <p>1.4.m. Té un alumne amb NEE a l’escola ordinària.</p> <p>2.1.a. Seguir fent el que feia.</p> <p>2.2.a. Un treball més especialitzat i treballar més la comunicació.</p> <p>2.4.a. L’escola ordinària li aporta els nens, la imitació, el poder compartir estones de joc, rialles,</p>	
--	--	--	--

	<p>llavors, clar, havien de repartir les hores, són casos semblants als de la Laura, perquè l'altre nen també té trets autistes, i hi havia dos casos més com ella... I clar, les hores s'havien de repartir, però dic, bueno...</p> <p>Tot, la mestra ho feia tot, tot, fins i tot preparava coses per ella. Va preparar uns materials sensorials per treballar amb ella, però no només... és que el treball de la Claudia va ser molt bo, perquè no només treballaven necessitats de la Laura, sinó que les compartien perquè un dia jugaven a seguir al rei i el rei era la Laura, i llavors tots imitaven a la Laura... O quan la Laura feia una cosa els hi deia, va, aneu al seu costat i la imiteu, i la imitaven... I llavors, clar, ella se'n adonava de que l'estaven imitant i feien el mateix que ella.</p> <p>Si, la mestra va intentar bueno, va fer això, un treball de cohesionar el grup perquè a P3 la Laura el monstruito que dic jo, la nena que crida i que dóna voltes i que no fa cas a res, no feia res, ni seia, ni... Més aviat estava, tot i que tenia una vetlladora, però clar, no hi havia un bon... saps? Ja costa amb nens de P3 perquè són molt petits, pues... No se'n va ensortir la mestra diguéssim. Vam passar un P3 caòtic, llavors a P4 i P5 ens van posar a una persona competent (rient), és allò, depèn del mestre que et toqui, si estàs de sort o no... I aquesta mestra de seguida, bueno, hi havia molt feeling amb la Laura, se l'estima molt, encara la veu i Bueno, li fa unes abraçades... molt. I va fer un treball molt maco: va conscienciar als nens de que la Laura no podia fer les mateixes coses que ells per un motiu (no sé si els hi va dir què tenia) però va fer un treball molt maco d'explicar que la Laura no podia fer aquestes coses perquè... I clar, els nens estan molt.. l'entenen molt, és que l'entenen perfectament. "No</p>	<p>abraçades, relació, als altres nens els hi agrada molt estar amb ella.</p> <p>2.4.b. L'escola especial li dóna tranquil·litat perquè està més entesa, hi ha mestres més formats.</p> <p>2.5.a. Matins a l'especial i tardes a l'ordinària.</p> <p>2.5.b. Nosaltres vam considerar que tot el Divendres havia d'estar aquí i la decisió final era nostra.</p> <p>2.5.c. En una reunió es va acordar que a l'ordinària faria les àrees més artístiques i no va ser així.</p> <p>3.1.a. A l'escola ordinària li adapten tot. D'àrea com a tal només fa medi. Lo altre són maneres de treballar hàbits i comunicació.</p> <p>3.1.b. Suposo que fan servir les mateixes imatges de comunicació.</p>	
--	--	---	--

	<p>Laura, això no”, ja saben, “la porta”,... I clar, era això, tot era adaptat, la Laura no seguia res del que feien els altres.</p> <p>Però clar, és un bolet en una escola (rialles). Si totes fóssim Clàudies no hagués calgut fer, pot ser, el replantejament, però quan et diuen, és que a primària hi ha això, és que no se'n sortiran, és que la Laura vindrà i no... Però és clar, amb 20 nens més a l'aula i sol, i un vetllador no és suficient. Hem tingut la sort de que en Carles és un bon vetllador però hi ha vetlladors que només es pensen que vetllar és: “aiiii, vine amb mii” i donar mimitos... I no, s'ha de potenciar, aquesta nena té capacitats. Jo és que li vaig dir a nen Pere, és que la Laura té moltes capacitats, i em mira i em diu, home moltes.. I dic, què m'estas dient? (rialles) I em diu, home, Anna, sincerament, molta... I dic, és que ja me la feu diferent, i ell diu, és que és diferent i acceptar... I dic m'ho està dient un psicopedagog (rient). Accepteu Anna, és diferent. I jo li vaig dir: que tingui unes necessitats diferents no vol dir que sigui diferent, però és diferent. I que vols dir que tots els diferents vindran a l'escola d'educació especial? I clar, llavors em diu, no és això, però ho entens que.... no? Ho veus? I al poble hem tingut la sort de que... ai... és complicat, perquè hi ha persones que no tenen fens d'empatia, ni es posen al lloc de l'altre i no t'entén ningú, i sembla que demanis massa, i bueno, és una escola que costa. Aquest problema de nens amb necessitats educatives especials és com si fos molt gran el problema en comptes de mirar lo bo de tenir un nen amb necessitats educatives especials a l'aula, perquè totes les famílies: Anna, és que és un aprenentatge comú eh, aquests nens sortiran amb un màster. I és veritat. Dic, és que és</p>	<p>3.1.c. Que faci el que fan els altres de forma adaptada a les seves necessitats.</p> <p>3.2.a. No és un PI d'objectius, és un PI socialitzat.</p> <p>3.2.b. Es gestiona a partir de la tutora i el de l'EAP, però pot tenir ajuda de la mestra d'educació especial i l'escola especial.</p> <p>3.2.c. A l'escola ordinària cada any s'afegeixen o es mantenen els objectius, però aquest any encara no l'he vist.</p> <p>3.2.d. A l'escola especial es fa una revisió cada trimestre.</p> <p>3.3.a. Molta comunicació amb el vetllador, fa molt bona feina. No es bada en només vetllar, sinó que potencia les capacitats.</p> <p>4.a. Sempre es demana més, però no es té.</p>	
--	---	--	--

	<p>veritat, estaran super, clar, Bueno, ells no s'estranyen de que la Laura no parli, de que no faci... saps?</p> <p>Però és això, quan et diuen que estarà desaprofitada, de que no podrà aprendre el que ha d'aprendre, clar, o sigui, el que ha d'aprendre és aquí, vale, allà no ho pot aprendre, no t'ho donaran, no vindran, no vindrà ningú a fer-li logopèdia,... Per dir-te una cosa, basta dir-te que no té ni l'horari ben adaptat de l'escola ordinària perquè no li han posat ni les artístiques a la tarda. Aquest any li han posat música, però l'any passat ni música. Una nena amb autisme que la música és lo millor que els hi va, doncs no tenia música. I...ens hi vam barallar eh, doncs si, ni a mi em van escoltar ni al de l'EAP, l'horari era el que era. Per això et dic que moltes vegades et trobes amb aquestes barreres que dius: Jolines, professionals del meu gremi, que saben que jo sé.. A vera, no em diguis tonteries, no em diguis que no es pot adaptar la música a la tarda o que no es pot ficar l'educació física a la tarda, diga'm que no vols i punto, no em vinguis amb mamoneos. "Ah, és que hi ha el projecte del no sé què, que no sé cuantos, que no sé cuantos"... Vale, els projectes de l'escola pels nens que treuen excel·lents, i els que els hi costa i els que d'això doncs apa! Els arraconem? Doncs ja està. I llavors els hi vaig dir: "És que sembla que aquest horari l'hagueu fet amb mala llet", i els ho vaig dir directament. Es parla de que es farà compartida, de que la nena tindrà les assignatures artístiques a la tarda per poder relacionar-se millor amb els seus companys perquè són les que permeten més... i no una classe de coneixement del medi... Doncs... clar, ja vam començar amb l'horari malament i ja això pues..</p>	<p>4.1.a. Manca de tot, manca de logopeda, manca de mestre d'educació especial, manca d'empatia, manca de ganes de fer, manca de posar-se les piles,...</p> <p>4.1.b. També depèn de la que et toca.</p> <p>4.1.c. Et trobes amb persones que són docents, que tenen molt de poder sobre els nens i mira on els tenim i fa ràbia.</p> <p>4.1.d. No hi havia mai res positiu d'aquesta persona, mai, i una persona que pensa així ja hauria d'estar fóra de l'educació.</p> <p>4.1.e <i>"És que si no lluito jo qui lluitarà? El meu home? Que és el meu home, i ja li està bé, però ell no hi creu amb l'ordinària (rient), veu aquella dona que fa aquestes coses per nosaltres (rient). És que a vegades, els pares quan hi ha algun nens amb necessitats educatives especials tenen por de que els altres nens no aprenguin el que han d'aprendre perquè hi ha la Laura. I</i></p>	
--	--	---	--

	<p>Aquest any la música li han posat, els tallers, Bueno ells fan això que et dic dels roda jocs, que van rodant. Ella fa més el de psicomotricitat o el d'expressió corporal, continua sense poder fer l'educació física perquè la fan al matí quan ella està aquí, però Bueno, i potser l'any que ve aconseguirem música i educació física, jo que sé... També li posen anglès, de comodí, ala,... I dic, i que fa a l'anglès? (rient), dic no parla català, començarà parlant en anglès pot ser. Ah, és que li agrada molt escoltar música... Ve a passar l'estona? L'objectiu de fer anglès és escoltar música? Clar... dius, ella ve aquí a aprendre, no a passar l'estona, és el que costa de que entenguin de que... i ho tenen en el seu programa, no sé... de que s'ha de potenciar el nivell de cada nen, no sé que no sé cuantos, i dius Bueno si, això ho diuen els papers, tot això tan maco que diuen els papers, que som escola inclusiva i tot això. I la Laura és la primera nena que fa compartida eh, però l'any que ve hi ha propostes noves d'aquesta escola.</p> <p>A part, ja m'ho van dir, encara me'n recordo: la Laura és l'estrella d'aquesta escola. I vaig dir, què vols dir que és l'estrella? Tot per la Laura (rient) I dic, no, la Laura és una més d'aquesta escola, no és l'estrella, és la que fins ara us porta... clar, és la que en un principi és la que té més necessitats no? Però a darrere en venen més eh, perquè n'hi ha eh, i a la mateixa escola, i ja estan proposats per fer escola compartida perquè allà fins a un punt, llavors perdre el temps... Tot i que és això, la mestre que et toqui i les ganes que tingui d'assumir això. És que clar, a mi em van dir, és que pot ser no és el seu lloc aquest. I vaig dir: què vols dir que no és el seu lloc aquest? Què l'he de portar a l'escola especial tot el dia perquè no sabeu fer-la treballar, mmm, no sé, va ser dur eh, el primer any ja t'ho dic jo que.. el primer trimestre de compartida, tela! I Bueno, això</p>	<p><i>dic: "Què m'estàs contant? Què? Què perquè hi hagi la Laura no aprendran més del que... però si la Laura...", llavors és això, a vegades, no tots eh, però a vegades, sents algun comentari que dius: "Aviam, maco...". I d'altres que t'entenen perfectament, i que t'ajuden, i que et diuen, i que et fan, i que: "Anna, veniu a jugar a casa", tot i que el joc no sigui compartit després, però... n'hi ha que t'ajuden, però n'hi ha d'altres que es pensen que, bueno, que els seus fills aprendran menys perquè hi hagi un alumne així a la classe. Jo dic: ojalà n'hi hagués una de Laura a cada classe!"</i></p> <p>4.3.a. Amb la voluntat moltes vegades es fa molt, però clar, no hi ha formació.</p> <p>5.2.a. El meu home ho tenia clar, pensa que la nena a l'escola ordinària pateix i que la lia.</p>	
--	---	---	--

	<p>és el que et deia la Maria li va venir molt bé venir a la mestra aquí perquè la primera reunió la van fer a l'escola ordinària, després van venir aquí i la realitat d'una escola especial no la.. i dic: és que clar, mira l'aula on està la Laura, clar, llavors... I m'ho va dir: és que t'entenc tan ara Anna! I li vaig dir: Oi que m'entens que saltés com un gos rabiós de dir-me aquelles coses?.. què m'ho va dir en una reunió, que vaig quedar morta. Dic és que l'heu de tractar com una més, no és... "Oh, la Laura no podrà fer la funció de Nadal perquè no feia música", clar, si no feia música el dia del festival de Nadal què farà la meva filla? Si ja no fa música! "Ah Bueno, però als assajos, com que assajarem a hores de la tarda, tal", Bueno, hi havia assajos que assajava, assajos que no li venia de gust, Bueno. Però clar, dic és que ella això ja no ho farà, és com si fan una cantata, jo pot ser vinc pot ser no, i sí, hi podrà anar,... però segurament estarà amb mi, no estarà allà amb tots els.. Jo ja sé, que sóc conscient del que pot fer i el que no... si no canta, però està allà amb el seu grup, bueno, que estigui allà amb el seu grup. Però és allò, és que aquí no és el seu lloc, doncs bueno, quin és el seu lloc? És que és això, sembla que... I llavors va ser, Bueno, quan... Li dic: això no m'ho tornis a dir mai més (rient) que aquest no és el seu lloc... i bueno, complicat noia!</p> <p>Jo a la meva escola, teníem un nen que ara està aquí, perquè a la secundària no ha passat, però hi havia un nen amb Down que ha fet compartida tota l'escolarització eh i amb els pares també n'hem parlat, el vaig tenir un any, jo era la tutora. I quan ells van saber que jo tenia la meva filla, que vindria aquí... "Anna, és que és el millor, per ells és el millor, ja està bé que vinguin a l'escola ordinària, però allà a l'escola especial estaràs molt bé eh, molt bé". I jo: si, si, clar,</p>	<p>5.4.a. A mi em va costar molt acceptar-ho.</p> <p>5.4.b. Te'n adones encara més que no va pel mateix camí que els altres nens.</p>	
--	--	---	--

anava pensant, Bueno, què m'has de dir no? Però clar, tenia al Jordi amb Down, un nen que no parla amb molta fluïdesa que diguéssim, que costa molt d'entendre'l, i jo a les reunions de cicle deia amb professors: a veure, amb el Jordi comteu amb això, això i això, no podem, no podem.. hem d'adaptar.. Vaig dir, què heu ficat la música al dematí? El Jordi ve a la tarda. Vam canviar tot l'horari de cicle superior el vam modificar perquè el Jordi pogués fer música a la tarda, això a la meva escola, a la meva filla, no. I jo això no ho tinc per la meva filla, i llavors es feien comentaris així que dius.. i un dia els hi vaig dir mira, perdoneu eh, però aquests comentaris no els heu de dir, perquè fan molt mal perquè jo em poso a la pell dels pares.. “Ai si Anna, això ens ho has de dir eh”. És que a vegades el fan i no se'n adonen, perquè clar el temari d'història amb un nen que no sap, bueno, el paleolític, el foc, i que vivien en cavernes i que pintaven mamuts, diga-li això, da igual, i passa-li una pel·lícula (rient), però no em diguis que no pot fer res, clar que pot, però és això, d'una altre manera, però ell ve aquí ben content amb els seus companys d'escola, que és això, super carinyós, si jo estic encantada de que... et transmeten tant d'amor, que dius, però sí és un àngel, els altres són els dimonis que et posen a dos-cents, i ell ve i et veu malament i t'agafa i et fa així com dient va.

Però quan ja et diuen, és que no ho tindràs, no ho tindrem, dius Bueno, pues ala, apaga y vamonos, i amén! I ja està, és un problema, però, que no hi ha els professionals que necessitem a l'escola, ni formacions eh, ni estem formats per entendre aquests nens. Jo els ho vaig dir: “Jo puc atendre a la meva filla, i ara puc veure un nen, el puc observar i puc saber si aquell nen té cosetes, que no anem bé, però no tinc educació especial ni res, però dic:

	<p>ostres, n'aprens eh, clar, no ens formen per tenir nens amb necessitats educatives. Jo la psicopedagogia que vaig fer a l'escola, als mestres ens van dir, lo millor és fer-se la amniocentesi per saber que el nen vingui bé, ja està, perquè clar, portar un nen amb necessitats educatives especials és complicat. I dic: si, si, mira, m'ha tocat a mi. Jo els ho he dit que no ho vull a ningú eh i tampoc ho volia per ella eh, perquè no és una cosa que d'allò, però o hi vius o et desvius. I hi ha molts moments, que dius...</p> <p>Per TEA, trets de l'espectre autista i no té llenguatge, és molt important, i com que no té llenguatge encara ho fa més complicat a això.</p> <p>El que t'he dit abans, fer matins aquí i tardes allà, però el divendres tot allà. Però així i tot em van sentir que era més necessitat meva que de la nena, però que sí. I el meu home va dir: "Però ella és la mare no? I els pares decideixen, doncs decidim que els divendres vingui a l'escola", i així es va quedar. Però encara vaig haver de sentir que era una meva necessitat, una necessitat meva eh, no de la nena, meva, més meva que de la nena... i dius, bueno. Es que clar, ells poden proposar però al final la decisió és nostra, llavors va quedar així, de moment sí, ja veurem el curs que ve, quan acabem aquest ja veurem que fem.</p> <p>Des d'allà seguir fent amb el que feia i aquí, bueno, el treball més especialitzat a les seves necessitats, treballar més la comunicació, que allà no...</p> <p>El primer curs de compartida a una reunió es va dir que es faria compartida. A la reunió hi havia la directora, la cap d'estudis, la</p>		
--	--	--	--

	<p>mestra d'educació especial, el psicopedagog de l'EAP, la tutora de P5 i els pares i vam dir que compartida atenent que la Laura hauria de fer les activitats o les àrees més artístiques dins del seu horari. Doncs dins del seu horari, al primer curs no tenia ni música ni educació física, purament dit, i dius home... Ah! I, clar, com diuen, jo sóc gallina vieja, els vaig dir: "Perdoneu, oi que no li posareu anglès dins del seu horari?" "No home, què faria a l'anglès ella? No home, una nena que no parla, fer anglès" I me li posen anglès. Osigui, dos acords que havíem decidit a la reunió, al setembre et trobes que res i que t'ho has de menjar amb patates perquè no t'ho canvien, ni que ho demani el psicopedagog ni perquè... es va quedar amb una reunió amb els pares que... ni amb les mestres de P5, les mestres d'educació especial, i la tutora de primer van demanar que, si més no, una, però és que cap de les dues... i bueno... Aquest any però, fa música, educació física no perquè tenen un horari molt estipulat i clar, tot allò de que et volen vendre la moto i ja està i els ho vaig dir: "Oi que no voleu? Doncs ja està, no insistiré pas més perquè jo faig molt mala sang, doncs ja està, quan hi ha mala llet, hi ha mala llet. És que òstia, no s'entén això. Si t'estigués demanant per molts nens dius.. val... però estem parlant de nens eh, tant els hi fa fer educació física al matí o a la tarda... I excuses de perquè no feia educació física eh, mira, tremendo, apaga y vamonos! No hi ha feeling ja t'ho dic jo, però bueno, la de música està encantada, ja li havia fet música a P3, a P4 i a P5, a primer no, i ara en torna fer. I jo li vaig donar les gràcies eh, jo sóc molt agraïda, li vaig dir: "Sònia gràcies per posar música a l'horari de la Laura, no sabeu pas l'alegria que m'heu donat" i llavors em va dir "La Laura ha canviat molt eh amb un any eh, ostres és que...", i jo li vaig dir "La música és la música i jo li poso molta música a casa, és que li encanta". Ella</p>		
--	---	--	--

	<p>és sons, tant li fa, i hi ha molta música que li... però noia, costa molt fer-li entendre a segons qui.</p> <p>Els nens, els nens, la imitació, els nens, el poder compartir estones amb ells, rialles, abraços, i bueno... Moltes coses, clar, el fet de relacionar-se i que li cridin l'atenció, que ella li cridi l'atenció a ells, compartir estones de joc, d'activitats... als nens també els hi agrada molt fer coses que fa la Laura.</p> <p>I aquí jo veig que està tranquil·la, aquí és diferent, no sé ben bé, no l'he vist mai amb els nens així, quan la vinc a buscar sempre està sola. Aquí segur que està molt més tranquil·la perquè està molt més entesa. Que també diuen que quan hi ha crits aquí hi ha crits eh, que hi ha nens que... No ho sé, suposo que també s'hi ha adaptat. Clar, aquí no hi ha un entorn socialitzador tan bo, hi ha mestres més formats. Si aquests mestres els tinguéssim a les escoles ordinàries seria genial, però com que no ho tenim... I la ràtio de classe de nens.</p> <p>Clar, sempre vols més. Hi hauria d'haver més, però clar, no hi és. No ho se, és que depèn molt de la nena en si, de les ganes que tingui de, hi ha èpoques que ella no està tan esplèndida, que està més, bueno... més passiva, llavors costa més de fer-la treballar, de fer-li fer coses. I hi ha altres èpoques que està super motivada i super d'allò i llavors és diferent. Les primaveres normalment costen, no ho sé. Jo penso que podríem tenir més, però no ho tenim. Hi ha altres països, que nens amb necessitats educatives especials a l'aula tenen més d'un mestre a l'aula amb especialistes, i aquí està la mestra sola amb un vetllador que no té</p>		
--	--	--	--

	<p>ni especialització, o sigui, que hi ha voluntat i prou. Que a vegades amb la voluntat ja es fan moltes coses eh, però clar, no té formació.</p> <p>A l'escola ordinària té un PI, a ella li adapten tot, intenten seguir una mica el temari que fan, però d'àrea àrea només fa medi, com a àrea purament dita, i li adapten diguéssim el que fan els nens, perquè ella pugui treballar. I lo altre són, bueno, maneres, treballar els hàbits i treballar la comunicació així com la treballen aquí, que ella relacioni el que fa a l'escola especial i el que fa a l'escola, de la mateixa manera de fer, fan servir les mateixes imatges suposo. Clar, lo altre no té res a veure, si fan un dibuix bueno ella, i si fan un joc matemàtic, ella fa un joc matemàtic adaptat perquè ho pugui fer, utilitza la tablet. Tot i que la tablet la van censurar una mira perquè es posava molt nerviosa i llavors van dir que aquest any no la farien servir tant. Però clar, li adapten tot perquè ho pugui fer... I llavors, el PI... No és un PI d'objectius de cada àrea amb el què es vol fer, no... Aquí té el PI oficial i allà té el PI socialitzat, i ja està (rient): aprendre a posar-se la bata, aprendre que quan arriba s'ha de llevar la jaqueta, penjar-la al penjador, treure la maleta, agafar l'agenda, portar-la al cistell... Això ja ho fa, són rutines... Ara li estan ensenyant, bueno, com els d'aquí, segueixen molt el que fan ells, però bueno, és un PI més light. No tenen els objectius que tenen aquí, jo crec que ni se'ls han plantejat (rient). Jo els ho vaig dir: "Que vingui contenta, que faci alguna cosa, que vingui feliç", i li vaig dir al Carles signes per treballar perquè els volia saber per treballar amb ella... Perquè al final a mi m'és igual el que aprengui de medi. Clar, jo li vaig dir: "Que faci el mateix que els altres dintre de les seves possibilitats. Adaptar els continguts a les seves necessitats i a la</p>		
--	---	--	--

	<p>seva manera de fer”. Clar, a les matemàtiques els nens faran sumes i restes i ella aparellarà en grups, i farà... però bueno... identificar números... però el treball cognitiu el fan aquí, allà no, ja t’ho dic jo que no.</p> <p>És la tutora i el de l’EAP eh, com a psicopedagog, tot i que bueno, per horaris, en Pere quan anava a l’escola la Laura no hi era, però això sí que ho sé jo, que es fan seguiment, llavors sí que es fan reunions, ja es va fer la reunió escola especial, Pere, escola, però la que d’això és la tutora amb el suport de l’EAP amb les pautes, amb la mestra d’educació, clar, la té des de P3 i li pot donar pautes. Però el pes gran el té la tutora.</p> <p>S’amplia, tenim el PI de P4 que el va fer la mestra d’educació especial, a P5 em van dir que havien afegit alguns objectius, a primer es van afegir objectius al de P5, i ara a segon, que no el tinc al PI, estem a Gener-Febrer i encara no tinc el PI de la nena (rient), tampoc l’he demanat, ja sé lo que és, deuen haver afegit algun objectiu, suposo o consolidar els que té.</p> <p>Si, i a més a més, fins i tot si creuen que han d’aplicar-lo l’amplien, si en canvi ho té molt assolit, en posen un altre, allà no crec. Jo ja sé com funciona això dels PI, és molt complicat, per això no les amargo amb això, bueno, tinc informe, doncs ja està.</p> <p>Cada trimestre, quan acaba el trimestre si veuen que hi ha algun objectiu que creuen que té assolit o que l’hauria de tenir assolit fan els canvis oportuns. És una revisió més continuada, allà no. Allà fas l’informe, veus el que fa la nena, i s’ha acabat.</p>		
--	--	--	--

	<p>Manca de tot, manca de logopeda, manca de mestre d'educació especial, manca d'empatia, manca de ganes de fer, manca de posar-se les piles,... Tot i que, no totes eh, ja et dic jo, segons la mestra que et toca, suposo que és allò, que la primera era novata, era novata a l'escola i no ho va fer pas bé... I encara em vaig haver de sentir que s'havia obsessionat massa amb la Laura i que havia deixat de banda al grup i dic: "Si s'ha obsessionat tant amb la meua filla i ha deixat de banda el grup, no em vull imaginar com ha deixat al grup (rient)". Home, que tothom volia canviar la mestra a P3 eh (rient)... Bueno, jo la meua hi anava contenta eh, i quan la veia... Però quan llavors veus el rendiment, ahí estamos! I el que va passar a fi de curs, això de que la va deixar a dins la classe, li vaig cantar les quaranta, mai havia cridat tant a una persona, li vaig dir: "Ho sento", però em va fer molt de mal, llavors encara... bé.. no parlaré... I quan vaig parlar amb la directora, com que ja era al Juny, em va dir: "Anna, descanseu a l'estiu, passeu-ho bé i ens veiem al setembre, jo ja parlaré amb la persona que hagi de parlar", si són amigues, què punyetes li ha de dir?, dic: "Molt bé, això que m'acaba de dir que ens trobem tal dia ho deixo córrer, no?, i em diu: "Si, si, deixeu". Perquè és que li vaig dir tot: "És que tu no te'n enteres de res, tu em sembla que... ", i li vaig explicar tot el que havia passat aquell any i tot el que havia sentit a dir de la meua filla, que no servia de res, que no li calia, tot era així,... Bueno, lo de sempre, no hi havia mai res positiu d'aquesta persona, mai, i una persona que pensa així ja hauria d'estar fóra de l'educació. Per això, que et trobes amb persones que són docents, que tenen molt de poder sobre els nens i mira on els tenim i fa ràbia eh, i t'estic dient la veritat... Bueno, coses d'aquestes que dic: "Jo ja ho sé" i, llavors jo li demano a la Marta que segueixi el pla del dia d'aquí de l'escola, al principi no el</p>		
--	--	--	--

<p>portaven gaire però també tenen l'agenda que va i ve de l'escola. L'any passat va acabar l'agenda, bueno, excepte de les notes més burocràtiques com "Avui a la tarda ha estat més nerviosa", coses, anotacions personals, o "No ha vingut a l'escola per tal motiu"... Aquest any no, li vaig dir a la Marta: "La llibreta m'està molt bé, però si vols apuntar a l'agenda el pla del dia de com ha anat molt breu, perquè jo ja ho entenc amb vint nens més, o el vetllador ja no ho fa perquè no és la seva feina com aquell que diu, és igual... Però si hi ha algun dia que l'has vist més nerviosa del compte o que ho ha fet molt bé, el contrari, apunta-m'ho, més que res per saber com ha estat la Laura, ens interessa com ha estat la Laura. Si alguna tarda s'ha dormit, perquè alguna tarda ha fet mitja hora de son, apunta-m'ho perquè a mi em va bé saber que la nena ha dormit aquí a l'escola perquè llavors jo al vespre sé la dosis de gotes que li he de donar per dormir, perquè sinó no li faran efecte"... llavors: "Ai sí, això sí eh, això Anna sí que ho farem". I ho fan, aquest any m'ho apunta tot, hi ha comunicació entre nosaltres i això és que és molt. Jo li vaig dir: "Jo també t'ho apuntaré tot, si hi ha coses que no t'apunto és perquè t'ho dic de paraula perquè a vegades és més còmode a les entrades i a les sortides" I diu: "Això molt bé, i ara fa això, i que vol dir que faci això?" I jo li explico el que vol dir: "Si tanca els ulls és que no vol mirar a ningú ni fer res" " I que hem de fer quan fa això" "Doncs girar-la, intentar buscar algo que li motivi molt perquè obri els ulls". I els hi agrada molt a les reunions que nosaltres els hi expliquem coses i ells diuen: "ai mira, ho farem", les ordres senzilles les entén, els nom els sap tots... Clar, però necessita... hi ha d'haver molt treball i molta comunicació i com a pares el que vols és ajudar a la teva filla, és que dic: "Jo no porto a la Laura aquí perquè sí, no és perquè se m'ha posat entre cella i cella que la nena ha de fer</p>		
--	--	--

	<p>escola ordinària, és que veig el potencial quan hi ha tots els nens. No és que us vulgui amargar l'existència de que hagueu d'aguantar tot el matí del divendres, a més a més, no! I ara, Bueno, si més no el que vaig dir és cicle inicial". I l'any vinent ja ha de fer tercer, i el Josep, el meu home em diu: "l'any que ve, què? Què farem? Continuaràs el divendres a l'escola?". I dic: "A veure, que acabi el curs i que em donin un horari, quan vegi l'horari del curs que ve et diré que si sí o si no, però mentre podem...", és que fins i tot el vetllador ho veu eh i em diu: "No Anna, aquí, si hi ets tu, osti...", jo li dic: "Carles això, Carles tal" i ell: "Vale, vale" i dic: "No és que us ho vulgui ensenyar eh, però és una manera de donar, que la tinc dia a dia, aquesta cançó li encanta, aquesta música, que es pot fer servir com a premi per ella o una manera de motivar-la". Clar, ells ja van veient el que li agrada, però si tu la coneixes i saps el que li agrada... Ara li agrada molt això, i clar, a vegades en Josep diu: "La Laura s'està tornant gòtica" (rient) i li dic: "Què vols dir?, i diu: "Però tu has vist quina música escolta? És horrorosa! (rient), i dic: "Com és que t'agrada això? Laura baixa-ho, va! (rient). I ella ho sap quan ho té molt alt i ho baixa o te'l dóna i li dius volum, i ella ho fa si és tàctil, sinó te'l dóna perquè ho facis tu. I llavors se'n va amb l'ipad corrents com dient: jo l'escoltaré. És això, és boníssima, jo li dic al vetllador, i amb això ho he vist reflectit amb les notes que ha portat de l'escola, que tiben del que nosaltres diem també. I penso que això també és agraït, dius: "mira, el que he dit almenys, no?". I de moments dolents la Laura aquest any no n'ha tingut cap eh, l'any passant en va tenir dos o un i jo li vaig dir a la Marta: "No us ofengueu eh, però quan està així que està tan irritable, tan de plorar i tan desesperada de plorar, no intenteu girar-la vosaltres, no val la pena, dic em truqueu (visc a dos min de l'escola) i la vinc a buscar, perquè ho passareu</p>		
--	---	--	--

	<p>malament vosaltres i ho passarà malament ella. I llavors, girar-la o canviar-li el d'allò costa molt perquè bueno... ella de rabietes no n'ha fet moltes, però quan fa una rabieta així de...bf... costa, costava molt girar-la”, i Bueno... I una persona molt important en aquella escola és el conserge (rient), és boníssim, és una persona que és un 10, i amb la Laura bueno. L'altre dia li va fer un petó i tot i es va quedar feliç. Ja ho diu ell, la Laura i els altres dos casos de necessitats educatives especials, són els mestres, són els nostres mestres. I dic: “I tant”. Jo li dic al meu home: “Viu la vida com la viu la Laura en comptes de preocupar-te tant (es preocupa tant...)”.</p> <p>És que si no lluito jo qui lluitarà? El meu home? Que és el meu home, i ja li està bé, però ell no hi creu amb l'ordinària (rient), veu aquella dona que fa aquestes coses per nosaltres (rient). És que a vegades, els pares quan hi ha algun nen amb necessitats educatives especials tenen por de que els altres nens no aprenguin el que han d'aprendre perquè hi ha la Laura. I dic: “Què m'estàs contant? Què? Què perquè hi hagi la Laura no aprendran més del que... però si la Laura...”, llavors és això, a vegades, no tots eh, però a vegades, sents algun comentari que dius: “Aviam, maco...”. I d'altres que t'entenen perfectament, i que t'ajuden, i que et diuen, i que et fan, i que: “Anna, veniu a jugar a casa”, tot i que el joc no sigui compartit després, però... n'hi ha que t'ajuden, però n'hi ha d'altres que es pensen que, bueno, que els seus fills aprendran menys perquè hi hagi un alumne així a la classe. Jo dic: ojalà n'hi hagués una de Laura a cada classe!</p> <p>Ja t'ho he dit clarament. El meu home ho tenia clar, jo no. Jo ja li vaig dir que no m'agradava, però ell ho fa perquè pensa que a</p>		
--	--	--	--

	<p>l'escola ordinària pateix i que per això està més irritable i ell no vol que hi estigui, perquè que pateixi, ui ui, no pot, no pot. Llavors dic: "Què dius? Però si està super feliç a l'escola ordinària. Tu que t'imagines, no?" I ell: "Ja, ja, però segur que la lia", i dic: "No l'ha liat cap dia", però té una mentalitat com dient no, aquí no, aquí estarà feliç. I en canvi, jo li vaig dir: "No". Ell ja ho sap el que penso, a mi em va costar molt acceptar-ho eh, acceptar que pot ser aquest era el seu lloc. Jo els ho vaig dir: "Doncs sí que la veieu malament a la Laura eh?", però el que està realment malament és l'escola ordinària, siguem sincers, però ja està, és lo que hi ha, i com que és així i és lo que tenim i no hi farem pas res, doncs ho hem d'acceptar. Ja ho he acceptat, jo l'altre dia amb el director, amb l'Albert, que hem plorat junts (rient), és un home molt sensible. I li vaig dir un dia, em va demanar: "Com anem Anna?", i li vaig dir: "Bé, anem bé, i que et pugui dir que anem molt bé és genial eh, perquè fins ara", "Bueno, ja està bé". La conversa, saps? T'he de dir que bé, però tu ja ho saps que no. Ara ja és el segon any, ja ho tinc acc... suposo que així com ho vas paint, t'hi vas adaptant. Jo els hi dic sempre als pares, als meus companys: Acceptar costa molt, i acceptar que tornar admetre que la Laura té unes necessitats educatives especials i que aquestes necessitats bueno, que no anem pel mateix camí que els altres nens. Ai, bueno, em posaré a plorar...</p>		
--	--	--	--

Dimensió 2: Característiques de l'alumne

	Transcripció	Idees principals	Categories
Escola especial	<p>Al principi li va costar una miqueta, li va costar separar-se dels pares, va plorar una mica al principi però ara està totalment adaptada i molt contenta, mira molt (què al principi no et mirava), et mira quan arriba, saluda de la seva manera, dóna la mà,... No, no, ella està adaptada. Ella ara està molt bé, vaja, fins i tot li costava molt menjar, ara menja molt bé. Bueno, li va costar una mica, però bueno, d'alguna manera és normal. Ella se n'adona, ella coneix molt bé els seus pares i clar, aquesta separació és normal, vull dir, que quan es dóna, que veus que al nen li costa dius: "Bueno, és lo normal", sempre costa separar-se dels teus i adaptar-te, de l'espai, els companys, la gent. A més a més, allà també va canviar de tutora, hi van haver altres canvis, de la vetlladora també, va ser un canvi molt gros en general per ella de tot.</p> <p>Aquí ella no es relaciona, ella no busca mai els nens, ni per jugar ni per res. Ella està per lo seu, busca les joguines que li agraden, si hi ha música s'acostarà per escoltar-la. Amb l'adult sí que ho fa, si té una necessitat com, per exemple, si vol aigua o alguna cosa, llavors t'estira i ve aquí al plafó i t'ho assenyala.</p>	<p>1.a. Li va costar separar-se dels pares.</p> <p>1.b. Ara està totalment adaptada i contenta.</p> <p>1.c. Va ser un canvi de tot.</p> <p>1.d. Qualsevol cosa nova per ella és un esforç.</p> <p>1.e. Al principi li va costar una mica l'adaptació perquè hi van haver molts canvis alhora.</p> <p>1.f. S'ha d'anar insistint, però penso que fa i ha fet un procés normal.</p> <p>2.a. Millora en l'atenció i comunicació, abans no feia gestos, no assenyala.</p> <p>2.b. Ha après a imitar.</p>	<p>1. Procés d'adaptació i vivència</p> <p>2. Millora</p> <p>3. Expectatives de futur</p> <p>4. Comportament i relació</p> <p>4.1. Diferents ambients</p> <p>4.2. Coherència entre escoles i casa</p>

	<p>A casa encara fa coses que aquí no fa, els hi costa més que obeeixi, aquí li dius alguna cosa i pot tenir ràbia davant d'alguna cosa, veus que no li agrada, però no fa cap rabieta ni... i a casa sí, a cada fa algunes rabietes. O quan ella no vol: "Pues no!". Sí que hi ha una mica de diferència en aquest sentit, però és perquè m'imagino que hi ha més confiança, llavors ella, bueno...</p> <p>Bueno, ja et dic, al principi li va costar una mica perquè hi van haver molts canvis de cop, però ella ara... jo veig que bé, bé. A veure, qualsevol cosa nova per ella, clar, és un esforç i aquest esforç no el vol fer, li costa una mica... I, hem d'insistir, més que obligar-la, és això, anar-ho fent, anar-ho fent, fins que ella ho vegi com una cosa habitual, qualsevol cosa nova, eh, qualsevol rutina diferent també, però bé, bé, jo penso que fa un procés normal.</p> <p>Nosaltres creiem que hi ha una millora. Bàsicament la millora ha estat per l'atenció, per la comunicació, això que et deia abans, que la nena no feia gestos, no senyalava. I clar, per nosaltres és important que sàpiguen assenyalar, que sàpiguen imitar, ha après a imitar. Hi ha hagut moltes millores de coses molt bàsiques, però ja et dic, si aquestes coses tan bàsiques no les tenen... Són molt necessàries, si no les tenen no podem treballar. Si un nen no t'imita és molt difícil que li puguis fer-li... no? Si no t'imita un gest o no</p>	<p>2.c. Hi ha hagut millores de coses molt bàsiques, però són molt necessàries.</p> <p>2.d. Va començar a demanar als adults, mostra interès, mira molt més.</p> <p>2.e. Penso que els objectius s'estan aconseguint.</p> <p>2.f. A la revisió del Febrer, hem vist que en l'àrea d'educació plàstica va més avançada i tot.</p> <p>3.a. Esperem que arribi bé als objectius proposats.</p> <p>3.b. Si continua com fins ara i nosaltres sabem fer-ho bé (buscar programes, objectius i procediments adaptats a la nena) hi ha d'haver millora.</p> <p>3.c. Hi ha hagut millora de menjar que semblava impossible.</p>	
--	---	--	--

	<p>t'imita un so o no t'imita això d'assenyalar (assenyalar el plafó de comunicació de la nena), llavors com t'assenyalarà lo que vol? Són coses molt elementals però això ella no ho tenia. Per a nosaltres va ser una cosa... A més, ella, va començar a demanar, amb els nens no però amb els adults va començar a demanar i ho veiem que està més interessada per les coses, mira molt més. És com si ara anés sortint una mica d'ella mateixa no? Per veure que a fora hi ha altres coses, no està tan tancada, saps?</p> <p>Si, si, perquè ara quan hem fet la revisió al Febrer hi ha alguna àrea, em penso que és la d'educació plàstica que, fins i tot, està més endavant del que.. saps? I els altres estaven just a la meitat, al 50%, saps? Però hem d'esperar, però suposem que si, que arribarà bé a final de curs. Clar, si fas una bona previsió del PI, doncs clar, que estigui ajustat, t'estalvies a final de curs un disgust... D'això que dius: "Ostres, això no ho he assolit perquè no he tingut temps, perquè no sé què...". Bé, bé, penso que està anant molt bé.</p> <p>Si, vaja, si ella continua com fins ara, eh, i si nosaltres, que això crec que ho sabrem fer, de buscar els objectius que ella necessita amb els procediments i els programes per</p>	<p>3.d. Jo crec que anirà millorant.</p> <p>4.1.a. Quan arriba saluda donant la mà.</p> <p>4.1.b. Ella no busca relacionar-se amb els iguals.</p> <p>4.1.c. Va a buscar la mestra quan vol alguna cosa.</p> <p>4.2.a. L'única diferència és que a casa fa més rabietes.</p>	
--	--	---	--

	<p>ella, tal i com treballem nosaltres, jo crec que hi ha d'haver millora. Hi ha hagut millora amb el menjar també, i el menjar semblava impossible eh, era una cosa que semblava que, bueno, que no ho assoliria. Jo crec que sí, que ella anirà millorant.</p>		
Escola ordinària	<p>Jo trobo que sí, molt, molt, si, si. I a vegades fem activitats que dius... El matí, el divendres al matí veiem el canvi... Ja ho veiem al principi de l'any passat: "Això és una altra cosa" "Això ho guardarem pel matí del Divendres que està tranquil·la". Va a música la primera hora del matí, i segons el que fan segueix una mica el ritme, fa alguna coseta. L'any passat la mare deia: "Ella balla". I nosaltres que vam preparar una festa a principi de curs dèiem: "Balla? On balla? Poder a casa, perquè aquí...", aquí no ens ho demostrava, anava una mica al seu rollo però ara una estoneta pot seguir la rotllada. Després de seguida ja es deixa, però l'any passat ni això, ni això...</p> <p>Amb els companys tots li tenen molt afecte i molta paciència. Si, per exemple, jo que sé, si un moment donat ella va a abraçar a algú per darrere, hi ha algú impulsiu que reacciona malament, però quan veuen que és la nena, fins i tot els hi fa gràcia que la nena els hagi escollit per fer-los allò. Si es la nena la paciència que vulguis, com si és un cop. Té els seus més incondicionals, els nens que sempre</p>	<p>1.a. L'any passat quan alguna hora no tenia vetllador es veia que la nena es sentia desatesa.</p> <p>1.b. En general, sempre hi havia algú amb ella.</p> <p>1.c. Al principi li costava.</p> <p>1.d. A les tardes, com que anava a una escola nova que s'hi havia d'adaptar, com que estava tan cansada, pensava que ja era molt que estigues tranquil·la asseguda, que ja vam anar augmentant l'estona d'estar tranquil·la.</p> <p>1.e. La veus tranquil·la i sense partir, llavors és quan va tornar a fer tot allò que feia amb la mestra</p>	<p>1. Procés d'adaptació i vivència</p> <p>2. Millora</p> <p>3. Expectatives de futur</p> <p>4. Comportament i relació</p> <p>4.1. Diferents ambients</p> <p>4.2. Coherència entre escoles i casa</p>

	<p>pensen amb ella i, llavors per tranquil·litzar-la van molt bé aquests nens, els fas servir al pati... I els altres, la gran majoria no els hi suposa res...</p> <p>Tampoc té molta relació amb els professors, però en general sí que és bona. Ella, evidentment com menys canvis millor. Al principi de curs estava una mica desorientada, però tot i així a final de curs ja estava adaptada amb la que venia sempre a la tarda. Però als inicis una mica “durillos” si que van ser. I tot i així no em puc queixar de l'escola perquè dintre de tots els recursos que teníem, amb la nena un o altre, sempre eh, un o altre, sempre eh... Que, en canvi, hi havia nens que també ho necessitaven eh, però clar, com que es prioritzen els casos que... És clar, si no hi ha un vetllador jo no puc fer classe en els nens, és impossible, impossible. No s'escapa ja eh, no és això, però clar, pobreta, ella també quan veu que no rep l'atenció que necessita. Em vaig trobar un dia que vaig dir: “Va aquesta mitja hora...”, em sembla que la seva mare estava embarassada i tenien una prova, i “Com que serà la primera mitja hora, ja me'n cuidaré”, i me'n vaig cuidar, però hi va haver un moment que me'n vaig descuidar, que estava amb els altres i d'això que la vaig veure trista, saps? I jo dic, és clar, necessita, reclama, necessita d'alguna persona. Una estona pots dir als nens: “Distreu-me-la mentre jo...”, però ella després pensa: “Em fa falta alguna cosa a mi” i jo hi anava de tant en tant. Vull dir, que es necessita. I,</p>	<p>que l'havia tingut durant els dos anys que em deia que feia.</p> <p>1.f. Ja no cal una preparació i avançament, ja ha agafat la rutina.</p> <p>2.a. Ha millorat molt de l'any passat.</p> <p>2.b. Ho notem amb la parla, amb lo poc que diu, quant a la reproducció de sons em sembla que comença a donar fruits.</p> <p>2.c. Ha millorat molt amb l'alimentació.</p> <p>2.d. No fa pipi al lavabo, però ha agafat la rutina d'anar al bany i la seiem al vàter per veure si tenim sort.</p> <p>2.e. Jo penso que si, de manera lenta, però si.</p> <p>2.f. Ja sap arrossegar el seu nom i era impensable</p>	
--	---	--	--

	<p>aquesta necessitat sempre, sempre, l'ha tinguda en compte.</p> <p>Penso que era l'any passat, un dia, a principi de curs va fallar el vetllador quan no estava previst i estava sola i vam dir: "Doncs dibuixem, pintem,...", i estava per la nena. I ho vam arreglar així i no va passar res. Però l'escola sabent-ho, sempre, sempre, sempre un o altre... El que passa és que aquest any s'ha pogut arreglar que sempre sigui el mateix vetllador, la mateixa persona. Em sembla que l'any que ve si es pot quedar el mateix, serà ell el que l'anirà tenint, i és un referent aquí, perquè sap el temps, les coses.</p> <p>Tampoc... Saps d'allò que sempre ens falta temps per saber les coses, eh.</p> <p>Al principi suposo que, pobreta, es veia que li costava... Coses d'aquestes tan bàsiques com jugar amb caixes, o que la mestra que l'havia tingut a P4 i P5 ens deia: "Feu això i feu allò", i ens trobàvem el vetllador i jo que ens ho feia el Divendres pel matí. Però a les tardes, com que anava a una escola nova que s'hi havia d'adaptar, com que estava tan cansada, pensava que ja era molt que estigues tranquil·la asseguda, que ja vam anar augmentant l'estona d'estar tranquil·la. "Què fer això o fer allò? Si més no que fes aquells papers, però que pogués anar aprenent a estar asseguda, al principi independentment del que fes. I, després, quan ha fet l'esforç d'estar asseguda una estona</p>	<p>2.g. La seva evolució no és lineal, a vegades està latent, llavors torna aflorar, però sí que millora.</p> <p>2.h. La mare a principi de curs estava molt contenta i van fer una festa amb la família i la nena va dir: "Mama, mama, nena, nena" i clar, tots pensant que era com un miracle, "la nena parla!".</p> <p>2.i. La mare va fer un treball molt maco dels colors i abans només els fèiem el Divendres pel matí i ara ho podem fer a les tardes.</p> <p>3.a. Que els nens la reconguin, i que bueno, no sé que passarà quan sigui més gran eh, perquè clar, ells ja tenen prou feina amb ells mateixos eh.</p> <p>3.b. Jo crec que millorarà, però clar, sempre esperes més.</p>	
--	--	---	--

	<p>la deixem voltar, és el premi d'anar una mica a l'ordinador. Però clar, això ho vam anar aprenent al dia a dia. D'entrada tu dius.... Tens la programació per aquell dia: aquell joc, però llavors se't desmunta tot. La mare deia: "Pot ser els té avorrits en aquests jocs", llavors en vam comprar de nous, vam comprar coses noves,... Ja ho vam veure quan la nena es va adaptar i estava més tranquil·la, llavors la nena ja podia tornar a fer tot allò que feia amb la mestra que l'havia tingut durant els dos anys que em deia que feia. I també una mica més perquè s'havia de notar més aquest treball.</p> <p>També, com si diguéssim que no li hem d'avançar tant aquest treball, la rutina ja... La veus tranquil·la, no pateix, no pateix. Li dius, li dius... Però aquella preparació i aquell avançament ja no cal, no cal. Aquí ja ha agafat la rutina, si no hi ha alguna cosa nova ja no cal, ella aquí està tranquil·la i feliç.</p> <p>Home, jo em sembla que sí eh, però tampoc sóc la primera en dir-te això, vull dir que no sóc la més adequada. La mestra d'educació especial és la que ha viscut tot el procés i la trajectòria i és la que ens deia: "Això ja ho feia".</p> <p>Nosaltres sí que ho notàvem amb la parla, amb la parla, amb lo poc que diu, però com que li fan reproduir, segurament ella no entén res del que diu però... Alguna cosa, reproducció de sons, això em sembla que sí que comença a donar fruits, gràcies a... Gràcies molt a aquest</p>	<p>4.1.a. Participa en les activitats de grup.</p> <p>4.1.b. Molt bona relació i molta estimació.</p> <p>4.1.c. Té un grup d'incondicionals.</p> <p>4.1.d. No té gaire relació amb els professors.</p> <p>4.1.e. Quan fem excursions o estem al pati que li va molt molt bé, mantenir i no trencar mai en lligam amb una escola així.</p> <p>4.1.f. Hi ha dies que està més concentrada que d'altres i dies que no fa res.</p> <p>4.2.a. Ens falta temps per saber això.</p>	
--	--	--	--

	<p>treball que estan fent. La mare estava molt contenta a principi de curs d'aquest any i em sembla que van fer una festa amb la família i la tenia aquí a la vora i em sembla que va dir: "Mama, mama, nena, nena" i clar, tots pensant que era com un miracle, "la nena parla!". El que passa és que amb sentit... Pot ser "mama" sí que ho dirà, però... A vegades quan repetia alguna cosa i a nosaltres ens feia gràcia perquè mai havia dit així amb vocals i consonants i, llavors, el de l'EAP ens va dir: "Home no, reproduir una cosa que ella no sap el ton ni son, home no!", i li va dir: "Bueno, ho van treballar un dia perquè ens va fer tanta il·lusió!". Però ja et dic, ara ja ni hi treballem massa perquè si és amb sentit sí, però si no ens va dir que millor que no. I, també, que li anéssim repetint les coses, perquè ella entén moltes més coses de les que... I és veritat, ella entén moltes més coses del que al principi et penses (com que va al seu aire), però capta més coses.</p> <p>I també, que els nens la reconguin, i que bueno, no sé que passarà quan sigui més gran eh, perquè clar, ells ja tenen prou feina amb ells mateixos eh. I veus que quan fem excursions o estem al pati que li va molt molt bé, mantenir i no trencar mai en lligam amb una escola així. Al principi a l'hora del pati ella estava molt sola i jo a vegades els deia: "Mireu la nena que us busca, va! Aneu a jugar una mica amb ella" i de mica en mica vas veient que ja no ho has de dir i que ells mateixos ja la busquen, que hi van. Però com</p>		
--	---	--	--

	<p>abans ho havia de tenir molt controlat, ara ho vetllo però de lluny perquè ja veig que està amb ells.</p> <p>Sí, jo diria que sí, d'una manera lenta, perquè penso que els objectius s'han d'anar veient a llarg termini, però sí que hi van havent petits avenços. Sí, i tan. Fins i tot el fet de que pogués repassar el seu nom l'any passat era impensable eh, impensable! També ha d'estar concentrada, hi ha dies que no fa res, que ja ho diu el vetllador, depèn de com estigui ella.</p> <p>La mare ens va fer un material molt maco dels colors i ho guardàvem perquè ho fes el Divendres pel matí perquè estava tranquil·la, concentrada i no estava cansada d'haver anat el matí a l'escola especial. I, ara, no ara, ja de l'any passat anem veient que ja a les tardes pot fer coses que abans només podia fer el Divendres al matí.</p> <p>Sí, sí, sí,... Sempre esperes més, és clar. Amb el llenguatge t'esperaves més perquè tot plegat, pensaves: "Ostres". I penses, aquesta progressió s'anirà veient, com els altres nens que un cop ho agafen, ja... I aquí, a vegades torna, s'atura, i suposo que tot plegat l'avenç torna a aflorar, està latent, pujades, baixades... No és una pujada seguida molt marcada que la puguis dir, però que hi és, sí, amb petites coses sí.</p>		
--	--	--	--

	<p>No hem aconseguit que faci el pipi al lavabo, no ho hem pas aconseguit, només una vegada ens ho va fer, però com a mínim sabem que no ho fa al lavabo, però de seguida el fa al bolquer i li traiem el bolquer i ja està. Ens van dir que allà no es feien mai pipi els nens, que espera que la va a buscar la mare o la iaia, que després el fa. I, mira, aquí tenim la sort de que ha agafat aquesta rutina, que no la fa al vàter, però ja de seguida fem el ritual aquest de seure una estona al vàter a veure si tenim sort que el torni fer, però bueno, posem allò i ja està.</p> <p>També ha millorat molt amb l'alimentació, s'ho fa més ella, perquè em sembla que aquí hi ha hagut molt treball. Ella es queda a dinar i aquí hi ha hagut molt treball i ho han notat també molt, eh. Molt, molt. Pensa que jo pensava: "Com li faré menjar?", però ara ja està. Home, és clar, com sempre eh, a vegades li has de dir i l'has d'animar, però ella normalment ho fa.</p>		
EAP	<p>Jo crec que sí, no ho sé ben bé, però jo penso que es treballa cap a una mateixa direcció i això s'ha de veure reflectit.</p> <p>Jo crec que aquests nanos el que volen són rutines, pocs canvis. Per tant, el moment de fer els canvis sempre costen i aquesta nena tenia unes rutines d'estar sempre a l'escola ordinària. Llavors, tot plegat, anar a una escola diferent, amb nanos diferents, entorns diferents, situacions diferents,</p>	<p>1.a. Aquest nanos el que volen són rutines, pocs canvis. Per tant, el moment de fer els canvis sempre costen.</p> <p>1.b. L'ansietat que no poden controlar els fa exagerar conductes inadequades i els hi fa estar malament i angoixats</p>	<p>1. Procés d'adaptació i vivència</p> <p>2. Millora</p> <p>3. Expectatives de futur</p>

	<p>funcionaments i horaris diferents. Això al matí, llavors dinar a l'escola i marxar i anar a una altra escola, recuperar el que tenia abans. Hi va haver un procés d'adaptació de tot plegat en el qual aquest procés li va ser més o menys difícil suposo, eh. Però jo crec que va fer una adaptació força bona i força ràpida. En el moment que s'adapta a totes aquestes situacions, aquesta entra dins una nova rutina, aquest és ja el seu món i llavors aquests nanos ja tenen la tranquil·litat perquè van repetint eh. Dintre del trastorn de l'espectre autista les repeticions de situacions els genera menys ansietat i fa que, per tant, puguin estar més tranquils. I jo crec que la nena ara està tranquil·la i està bé. Hi va haver aquest procés d'adaptació, però clar, ara... I això es nota a casa a l'hora de dormir, a l'hora de menjar, a l'hora de relacionar-se. Clar, l'ansietat per aquests nanos és lo pitjor que hi pot haver. Generar ansietat que ells no poden controlar i aquesta ansietat els hi fa fer i exagerar moltes determinades conductes inadequades. I els fa estar malament, hi ha un patiment, llavors hi ha un patiment que el nano en aquestes situacions... Així com altres nanos poden atribuir el pensar "Estic patint perquè m'ha passat no sé què, perquè aquella nena m'ha dit, perquè aquell professor m'ha fet tal cosa,...", li donen una causa. Llavors aquests nanos els hi costa més donar una causa al seu patiment, simplement hi ha un patiment i ells no sabem que els hi passa, però es troben malament, estan angoixats.</p>	<p>perquè no poden fer atribucions a aquest patiment.</p> <p>1.c. Adaptació força bona i força ràpida.</p> <p>1.d. En el moment que s'adapta a totes aquestes situacions, aquesta entra dins una nova rutina, aquest és ja el seu món i llavors aquests nanos ja tenen la tranquil·litat i menys ansietat.</p> <p>1.e. La nena està tranquil·la i bé ara.</p> <p>2.a. Estic convençut que hi ha hagut una millora.</p> <p>2.b. És molt difícil saber el percentatge que se li pot atribuir a l'escolartització compartida perquè la nena ha crescut.</p> <p>2.c. Ha millorat la comunicació, la socialització i la relació més personal amb el seu entorn.</p>	<p>4. Comportament i relació</p> <p>4.1. Diferents ambients</p> <p>4.2. Coherència entre escoles i casa</p>
--	--	--	---

	<p>Jo crec i estic convençut que hi ha hagut millora. En quin percentatge i què és el que hem d'atribuir a l'escolarització compartida? Això és molt difícil. La nena ha crescut, hi ha tota una colla de factors diguéssim, però és evident que la nena ara en aquests moments està molt més tranquil·la, està molt més sociable, la relació més o menys bé amb tots els nanos. L'any passat la nena a la pròpia tutora de l'escola ordinària li costava molt i aquest any està encantada de la vida, és molt més dòcil amb la nena, ha entrat molt més en totes les dinàmiques i, per tant, és una millora important.</p> <p>Ha millorat la comunicació, ha millorat una mica la socialització, ha millorat diguéssim la relació més personal de la nena amb tot el seu entorn,... Jo crec que si que hi ha hagut millora en tots aquests aspectes.</p> <p>Un altre factor que va millorar moltíssim, només quatre dies al ser a l'escola d'educació especial és tot el tema de l'alimentació. No sé si amb un o dos mesos va fer un canvi la nena molt gros amb tot el tema de l'alimentació. Per què? Perquè també amb aquest aspecte allà s'hi van posar més, van ajustar molt més la resposta a la nena i ara la nena no sé si menja de tot, però pràcticament de tot, i menja, i bé. Vull dir que també ha millorat amb moltes aspectes.</p> <p>Jo crec que sí que s'estan aconseguint, sense que això vulgui dir una postura reduccionista de dir "Ja estem", eh. Això s'ha de seguir, s'ha d'anar veient en cada moment,</p>	<p>2.d. Amb un o dos mesos va fer un canvi molt gran en l'alimentació.</p> <p>2.e. Penso que sí que s'estan aconseguint els objectius que ens proposàvem, sense tenir una postura reduccionista de dir: "ja estem".</p> <p>2.f. S'ha d'anar fent un seguiment i replantejant la situació constantment.</p> <p>3.a. L'any passat a la tutora de l'escola ordinària li costava molt i aquest any està encantada i ha entrar més en totes les dinàmiques.</p> <p>3.b. No sóc partidari de ter pronòstics.</p> <p>3.c. Si no surt res que ens faci prendre decisions molt diferents, es probable que aquesta nena pugui estar fent escolarització</p>	
--	---	---	--

	<p>mirar el què estem fent i ho estem fent prou bé, què s'ha de canviat, què més ens proposem i sempre hi ha d'haver aquest seguiment i aquest replantejament constant de la feina.</p> <p>Jo penso que s'estan aconseguint els objectius que ens proposàvem.</p> <p>Jo sóc poc partidari de pronòstics, diguéssim eh, perquè sempre és molt difícil, sempre és difícil. La intenció de quan fem aquests processos, la intenció de dir "Ara estem a primària i a primària hem fet aquest dictamen i hem fet aquesta opció d'escolarització compartida perquè hem cregut que era la millor situació per a proporcionar-li a la nena", si no hi ha res que ens faci pensar el contrari, perquè això clar, si en algun moment no valorem pel que sigui que això va malament, ara al matí a un lloc, a la tarda a un altre, la relació amb els companys de la classe hi ha un treball totalment distant, que no té res a veure. La nena no pot participar amb res, amb segons quines classes pot participar amb gimnàstica, pot participar una mica amb música, molt parcialment però pot participar-hi. I en aquest sentit pot fer coses, però cada vegada la discrepància és més gran, però això no hauria de ser mai un problema insalvable diguéssim. Vull dir que si no surt res que ens faci prendre decisions molt diferents, es probable que aquesta</p>	<p>compartida al llarg de tota la primària.</p> <p>3.d. El matí ja es veurà, és un factor que pot variar.</p> <p>3.e. Quant a la secundària, tal i com està en el nostre país, està difícil que ho valorem convenient, però no es sap, encara queden 4 anys i les escoles d'educació secundària cada cop van millorant més en relació amb la inclusió.</p> <p>3.f. El meu desig a nivell educatiu és que ja no haurien d'existir les escoles especials, això requereix molt d'esforç, però penso que hem d'anar per aquí.</p> <p>4.1.a. Està molt més tranquil·la, més sociable amb els companys</p> <p>4.2.a. Es treballa cap a una mateixa direcció, suposo que sí.</p>	
--	--	---	--

	<p>nena pugui estar fent escolarització compartida al llarg de tota la primària.</p> <p>El Divendres al matí ja es veurà, la mare ja té mig coll avall que tot plegat un moment li diran “Per què no fem al matí escola d’educació especial? I fem només tardes?”. La mare ja té mig coll avall, jo no sé si això es proposarà a final de curs, o a final del curs vinent o no es proposarà perquè ja semblarà, no ho sé. Però això, aquest sí que és un factor que pot variar, però si no hi ha res que ens faci pensar el contrari a l’EAP, als pares i a tothom, jo crec que això serà la situació escolar i personal seva fins acabar l’escolaritat de primària.</p> <p>Una altra cosa és la secundària, la secundària de moment, en aquests moments, al nostre país, tal com està la secundària i tal com està tot es fa molt difícil, molt difícil que una nena amb les característiques de la nena valorem convenient de poder-hi participar. Entre altres coses, als instituts ja no hi van a les tardes, són matins només, però quan arribem a aquestes edats és molt complicat i jo no estic segur que el benefici que se’n pugui derivar d’estar aquests nanos a l’institut un parell d’hores, encara que fos les dues últimes hores del matí, que seria d’una a quarts de tres, sense haver dinat, no ho veig. En aquests moments no ho veig gaire factible, factible. No hi veig gaire fàcil de que es pugui fer que diguéssim, i de que realment els nanos s’hi trobin bé, bé, bé, bé com s’hi poden trobar a l’escola de primària.</p>		
--	---	--	--

	<p>El que passa és que és clar, estem parlant... Ens queden uns quants anys i, per tant, no sabem què passarà, no sabem... Les escoles de secundària han anat millorant en molts d'aspectes, cada vegada estan més predisposats i cada vegada més s'entén la necessitat de tenir nanos amb necessitats educatives especials en el seu centre. Al començament això va costar molt. Els mestres que venien eren mestres de PUB, que miraven i deien: "Què hi fa aquesta nena si ni parla? Si no sap escriure?", va costar moltíssim. Per això, hi ha hagut tot un procés i s'ha guanyat moltíssim. Ara, clar, nanos de determinades característiques com pot ser la nena, la interacció amb les companys doncs és difícil, sobretot amb nens de 13, 14, 15, 16,... No dic que no seria lo desitjable eh, però en aquests moments ho veiem complicat eh, ho veiem complicat.</p> <p>El meu desig, nivell d'educació, és que les escoles especials ha no haurien ni d'existir, que tot fos dintre de la mateixa escola, que tots els nanos estiguessin dintre de les mateixes escoles. Clar, això vol dir un canvi en la intensitat de recursos. I no només de recursos, de posar tres persones més, sinó de gestionar aquests recursos, de proporcionar programes específics i d'orientació, de treball, de planificació, molt especialitzat. És a dir, aquesta especialització que té l'escola d'educació especial que hi ha un equip directiu, que hi ha una sèrie de persones que hi estan treballant fa molts anys i que són especialistes. Aquest nivell d'especialització s'hauria de poder traslladar d'alguna manera també a l'escola ordinària, a totes les</p>		
--	---	--	--

	<p>escoles ordinàries i poder a cada escola ordinària proporcionar als nanos la mateixa riquesa d'estimulació i de treball que haurien tingut a l'escola d'educació especial amb els mateixos recursos humans, però també amb els mateixos recursos de programació i d'especialització. Això és difícil, això vol dir que el nen que és de Perafita ho ha de rebre a Perafita, que són vint nanos a la classe, a l'escola, no només els que són de Vic, que són una escola gran, no, no.</p> <p>Llavors clar, tot això és complicat, però bueno, hem d'anar cap aquí. Hem d'anar cap aquí, s'ha millorat moltíssim amb aquests trenta anys. Quan jo vaig començar a l'EAP hi havia escoles de cecs, hi havia escoles de sords, hi havia escoles de nanos amb dificultats, hi havien escoles de nens amb retard mentals, llavors, clar... Ara ja només queden les escoles d'educació especial per nanos amb retards mentals o trastorn de l'espectre greus, greus. Però a l'escola ordinària hi tenim tipologia de nanos molt extens, amb moltes dificultats.</p>		
Família	<p>Bueno, a casa està molt tranquil·la, feliç, és com un mico... Busca el seu espai eh, també. A vegades li molesta sentir, sobretot, és que la petita, és... bf... no sap estar amb el cul parat. I ella, durant el dia, té com un cupo de dir: "he sentit massa sorolls i necessito tranquil·litat, evadir-me, necessito el meu espai, estar tranquil·la", té un ritual de joguines també, ella té les seves joguines. També li agraden molt els llibres, sobretot els que fan sons... Això, té les seves</p>	<p>1. a. Està tranquil·la i feliç, sobretot busques que sigui feliç.</p> <p>1.b. M'agradaria saber el que pensa, però no ho sé.</p>	<p>1. Procés d'adaptació i vivència</p> <p>2. Millora</p>

	<p>joguines preferides en el seu espai i vol estar sola i que no la molestin i jo li respecto. A vegades el meu home diu: “Es que no vull que estigui sola a dalt”, i dic: “No està sola, està tranquil·la, jo estaria com ella, a dalt, tranquil·la, però la tele és aquí baix (rient) i el sofà també”, ella llavors s’estira i et mira. Ara tenim l’habitació allà on estan elles dues, al costat hi ha l’armari, bueno un traster, un traster que fa tenda de la teulada, i ara aquest any la nova incorporació va ser un congelador, perquè el necessitàvem i li encanta. A més a més, hi ha un banc d’abdominals que el compres per fer-lo servir al principi, i al final si... venga.. (rient), i ella s’ha fet com la seva habitació, s’ha fet el seu recó. S’enfila per sobre del congelador, sinó pel banc d’abdominals i té allà els tractors, els cotxes li agraden molt.</p> <p>La relació amb nosaltres és molt bona, boníssima</p> <p>També, lo únic que, bueno... Bé eh, ella no té problema amb les persones, és que bé, li cauen bé tots i de seguida els abraça. Hi ha persones, sobretot si són morenes de pell i de cabell li encanten. Tinc una amiga que bueno, ja li vaig dir que era la babysiter, me l’emporto de vacances (rient). No, molt bé, li encanta.</p> <p>Si, tots, si... Hi ha coherència.</p> <p>Al principi va costar, com ja t’he dit abans. Jo crec que ella està feliç, jo la veig bé, tranquil·la, que és el que volfem,</p>	<p>1.c. Al moment d’adaptar-se estava més neguitosa perquè no estava bé.</p> <p>1.d. Crec que és molt valenta.</p> <p>2.a. T’he de dir que ha millorat, però també ha crescut.</p> <p>2.b. Ha millorat amb l’alimentació amb l’autonomia, amb els hàbits, amb saber anar, de creure les ordres,...</p> <p>2.c. Penso que estem ben encaminats i que a poc a poc es va fent.</p> <p>3.a. Depen dels horaris de l’altre escola, del tutor que toqui i del què ens proposen.</p> <p>3.b. No vull que la nena perdi el temps, vull que es faci un treball amb ella, no va a passar l’estona.</p>	<p>3. Expectatives de futur</p> <p>4. Comportament i relació</p> <p>4.1. Diferents ambients</p> <p>4.2. Coherència entre escoles i casa</p>
--	---	--	---

	<p>però sobretot busques que sigui feliç. Els moments d'adaptació, ja ho veieu, està més neguitosa perquè algo ha passat, ho percep, i si ella no està bé t'ho transmet eh i t'hi posa a tu eh. Home, jo crec que és molt valenta ella eh, dic no tots ho podríem, clar, jo que sé. Això de dir: Què deu pensar la Laura? Clar, no ho sé. A vegades dic, m'agradaria saber que pensa, però no ho sé. Jo la veig feliç aquí, li la veies que patís, heem, adios! Però jo la veig feliç, contenta, arriba contenta, suposo, perquè la deixa la meva mare, no sé, i surt contenta. Però jo la veig feliç, riallera i contenta, pues ja està.</p> <p>Jo t'he de dir que sí, i realment és així, però té de dir que també és més gran, clar, ha crescut, però sí que ha millorat molt amb moltes coses: amb l'alimentació, amb l'autonomia, amb hàbits, amb saber anar... bueno, si més no, entendre, perquè si li dones una ordre te la fa... I això és nou per nosaltres. Amb el menjar era molt delicada, i ara aquí menja molt bé i a casa també. També és diferent, però molt bé, sí que hi ha hagut molt millora.</p> <p>Si, anem fent! Clar, a poc a poc, ella va a poc a poc eh, a poc a poc. Estem encaminats, anem fent, jo penso que sí.</p>	<p>3.c. Es farà compartida fins acabar la primària, el que els horaris no sé si es modificaran.</p> <p>3.d. Ja m'han dit que el que hi ha a l'escola especial no hi serà a l'escola ordinària.</p> <p>3.e. Sé que a l'escola especial sempre avançarà, però no vull que perdi els "petits nens" com li dic jo, que són importants per ella.</p> <p>4.1.b. Estones necessita tranquil·litat.</p> <p>4.1.c. Té com el seu recó personal.</p> <p>4.1.d. La relació amb la família és boníssima.</p> <p>4.1.e. Sempre abraça a la gent.</p> <p>4.1.f. Li agrada molt la gent de pell morena i cabell.</p>	
--	--	---	--

	<p>Buh, no ho sé. M'ho he plantejat eh, però en principi, depenent de veure els horaris de l'altre escola i què ens proposen, però jo perquè la Laura vagi a l'altre escola i que tampoc estigui... aviam, s'ha de fer un treball amb ella, no ve a passar l'estona, llavors clar, el treball que es fa aquí no es paga amb diners, és el que diem: Ostres, és que és un bé per ella. Jo que vagi a perdre el temps no ho vull, a veure si es posen les piles, mem qui tindrem l'any que ve de tutor, que també és important saber-ho i aviam quina perspectiva hi ha, perquè clar.</p> <p>Si, però ja m'ho han dit que això no hi serà. Que el que hi ha aquí no hi ha allà i com que no es pot fer un mixt, s'ha de fer així, de matins i tardes. No ho sé, a veure, dependrà de moltes coses. Home, que es farà compartida fins que acabi la primària t'ho dic jo que si, si farà tots els matins aquí i tardes allà, això ja ho veurem, però en principi les tardes les faria a l'ordinària eh. I si poguéssim continuar fent Divendres, a veure quins horaris ens ofereixen també, jo penso que hem de lluitar per això, per no perdre-ho eh, però bueno, aviam què em proposen perquè clar, no sé, aviam com anirà... Jo ja ho se que el treball que fan aquí està molt bé i que anirem avançant sempre, però a l'escola ordinària també s'ha d'avançar però allà hi ha els petits nens que dic jo, que són importants per ella i llavors clar, jo això no ho vull perdre. Clar, ella es fixa amb el que fan els altres i a vegades... però no ho sé, jo no la vull perdre a</p>	<p>4.2.a. Hi ha coherència entre el comportament a casa i a les escoles.</p>	
--	--	--	--

	<p>l'escolarització compartida. No crec eh, en principi no m'han dit mai ningú ha dit fins aquí la compartida, però aquesta tossuderia meva dels divendres la veurem si continua.</p>		
--	---	--	--

Dimensió 3: Treball en xarxa

	Transcripció	Idees principals	Categories
Escola especial	<p>Amb els pares hi ha una relació de col·laboració perquè ells venen cada dia perquè clar, la nena a la tarda va allà i venen el migdia a buscar-la i, a part de que ella té el seu pla del dia i de que són una família molt col·laboradora doncs, si hi ha alguna cosa que s'ha de comentar de paraula ho tenim molt fàcil per fer-ho perquè venen cada dia. Ja et dic, ells són molt col·laboradors, qualsevol cosa que necessitem de seguida... mai, mai, mai han posat cap problema per res, hi ha molta col·laboració.</p> <p>Amb les escoles fem una reunió a principi de curs i l'altre al final, i si hi ha alguna cosa entremig ens truquem, eh. I amb la família es fa una a principi, una a mig curs i l'altre a final de curs, però en el cas d'ells, saps? Com que venen cada dia, doncs és molt fàcil no? Si els hi has de dir alguna cosa no has d'esperar a mitjà curs ni al final, ni trucar expressament perquè ja...</p> <p>I la relació entre ambdues escoles és bona, el que ja t'explicava.</p>	<p>1.a. Relació de col·laboració, són una família molt col·laboradora.</p> <p>1.b. Cada dia venen a buscar la nena i hi ha molta comunicació.</p> <p>3.1.a. Amb les escoles fem una coordinació a principi de curs i l'altra al final.</p> <p>3.1.b. Amb la família és més continuat.</p> <p>4. És molt important tan per nosaltres com per ells perquè ens donem informació important.</p> <p>5.a. Jo penso que sí, sinó no hi hauria un avenç.</p> <p>5.b. Al principi va costar una mica amb l'escola però ara ja tot molt bé,</p>	<p>1. Relació famílies-escoles</p> <p>3. Coordinacions</p> <p>3.1. Temporalització</p> <p>4. Importància</p> <p>5. Eficàcia</p>

	<p>I tan! I tan! És molt important! Es que sinó em.. a veure, tan per nosaltres com per ells, però pot ser més per ells perquè és clar, ells, a veure... La manera de ser de la nena, clar, no coincideix amb la manera de ser dels altres nens, llavors, per començar ja no saben ni com l'han de tractar. Per ells és molt necessari, és molt important. I per nosaltres també perquè et dóna molta informació de com va a l'altre escola, però bàsicament per ells, ells ho necessiten molt, ja ho diuen eh.</p> <p>Ah si, això és importantíssim, és clar, perquè si cadascú treballés pel seu compte segur que no hi hauria un avenç tan evident, no? Vaja, per aquests nens és importantíssim que hi hagi aquest treball.</p> <p>Hi ha molt bona relació i molt bona entesa, però al principi va costat perquè era la única nena que tenien a l'escola que venia aquí. I clar, quan és una escola que ja han tingut casos així és més fàcil, en aquest cas era la primera i, llavors, no és que costés més, és que ells anaven molt perduts, no? I, és clar.. Ni tampoc ells mai van rebutjar res eh, això no, però que anaven molt perduts si. Clar, els hi va venir molt de nou i agraïen i agraeixen qualsevol tipus d'ajuda, vaja, qualsevol incís que els hi haguem de donar eh. Bueno, el principi va passar això eh, ja et dic, perquè</p>	<p>accepten i agraeixen les nostres recomanacions.</p>	
--	---	--	--

	anaven molt perduts però no perquè... ells sempre van estar molt disposats a fer el que calgués eh.		
Escola ordinària	<p>Al principi hi havia un mica de desconfiança en la mare. Jo suposo que pensava amb el què suposava en canvi en la seva filla: canvi de mestra, d'equip, el canvi d'escola, anar allà. Devia tenir por de que no entenguéssim la situació o que no l'atenguéssim o que no donéssim les atencions que ella es mereixia... Era tot tan nou! Doncs, la veiem poc receptiva en quan a... Bueno, és que aquí vam fallar, vam fallar molt l'escola amb el tema d'horaris. Però ara ja està establert així com es va acordar.</p> <p>Si, clar, jo és que ho entenc, també ho entenc, entenc les dues bandes, entenc les dues bandes. La mare deia: "Però no m'havíeu dit que no sé què?" i els altres: "No podem pas canviar-ho tot per una nena", i tu allà enmig, i... Els inicis van ser complicats perquè jo també m'hi havia d'adaptar i la mare estava també així a la que saltava i, ostres, jo pensava: "Serà terrible, eh". Entre que estava perduda, que la mestra d'educació especial va estar de baixa gairebé tot el curs l'any passat, va venir una persona nova que en sabia menys que jo de cas de la nena gairebé. I estaves d'allò que... I, després la mare va ajudar molt, hi va haver un canvi, un tomb. La mare ens va portar material i a partir d'aquell material que va dur la mare, nosaltres en vam fabricar... És que és clar, estaves allà... Va coincidir que el vetllador també era nou i tampoc ens coneixíem, i després</p>	<p>1.a. Al principi era de desconfiança.</p> <p>1.b. L'escola va fallar perquè no es va portar a terme el que s'havia acordat amb l'horari.</p> <p>1.c. Ara ja es va implementant l'horari establert.</p> <p>1.d. A mig curs de l'any passat hi va haver un tomb i hi ha molta col·laboració per part de la mare (preparació de material al principi).</p> <p>1.e. Ens fa falta temps per parlar.</p> <p>1.f. La mare prefereix que li expliqui com està la nena, que no pas tant el contingut que ha treballat.</p> <p>2.a. A principi de curs a la primera coordinació em vaig posar a plorar perquè em sentia perduda i la vàrem fer massa tard.</p>	<p>1. Relació famílies-escoles</p> <p>2. Relació ambdues escoles</p> <p>3. Coordinacions</p> <p>3.1. Temporalització</p> <p>4. Importància</p> <p>5. Eficàcia</p> <p>6. Millores</p>

	<p>va estar de baixa una setmana i anava venint gent diferent i jo també m'hi havia d'adaptar. Va ser com si diguéssim un setembre "durillo" per circumstàncies que ningú tenia en concret la culpa, però que es van ajuntar i jo pensava: "Uf, jo que pensava que seria un repte i tot, penso que he fracassat abans de començar", però no, no, eh. Tot es va anar posant i cada vegada una millor relació amb la mare, amb els pares, amb la iaia, millor, si, si. El vetllador també al final molt bé, aquest any el tinc totes les hores, el mateix, que l'any passat algunes tardes em venia una persona diferent. I aquest any, que tots estem més adaptats, tot ens ve de cara: tenim el vetllador totes les hores i sempre el mateix, tenim la mestra d'educació especial experta, la mare ja està més tranquil·la perquè ja va veure que havia anat molt bé l'escola nova i que aquí també la nena doncs li donàvem que a ella la part que li feia falta d'interactuar amb els companys,... I mira...</p> <p>Et podria dir que aquest tomb es va donar a partir de mig curs de l'any passat, ja va ser molt diferent, però aquest any encara millor, que veiem que és molt positiu perquè ells els hi donen les... La compartida, l'escola especial... Li donen més aquest treball de... Tenen logopedes, poden estar més per ella, més individualitzat, amb les activitats per treballar aquesta part de... Jo que sé, introduir els números, treballar el llenguatge, clar, llavors va bé. I ells ens donen les directrius generals per la nena si convé. Que al llarg de l'any no tenim gaire relació, també és veritat. Fem una entrevista a principi de curs i una altra a final de curs, però si hi ha</p>	<p>2.b. Jo sentia com si només em donessin feina. Després vaig veure que era pel bé de la nena.</p> <p>3.1.a. Dues coordinacions per any, però si entremig hi ha alguna cosa ens ho diem</p> <p>3.1.b. A partir de la llibreta ens comuniquen dos o tres cops per setmana, tan amb la família com amb l'escola.</p> <p>4.a. Si treballem per separat no té cap sentit.</p> <p>4.b. A nosaltres ens ajuda molt aquesta part més específica que ens donen des de l'escola especial.</p> <p>5.a. A partir de la llibreta, ens avancem com està la nena.</p> <p>5.b. A partir de la mare, a partir d'unes quantes coses que tu t'has format, de l'escola d'educació</p>	
--	---	---	--

	<p>alguna cosa important o que convingui doncs ells ja ens ho fan saber. I, també, tenim una llibreta que ens comuniquen el que treballen i nosaltres ens hi adaptem. L'últim cop que ens vam trobar ens van explicar els símbols que fan servir per dir: "ens posem a treballar" o "prou", saps? Clar, nosaltres aquestes coses no les sabem i són ells els que ens ho diuen, i nosaltres ho adaptem. Però sí que li podem donar tota aquesta part de relació, d'aquesta, que els nens la volen molt, l'estimen molt i... Els fem jugar amb ells, a vegades ells no volen, però ara ja moltes vegades els hi surt d'ells mateixos. Hi ha un grup d'incondicionals que no me l'abandonen.</p> <p>Ens falta temps. Ells abans de començar el curs vam tenir una xerrada, ens van explicar coses... Ara que anirem de colònies també ens explicarà una sèrie de coses per saber les seves rutines i poder-les mantenir perquè no pateixi i fer-li tot més còmode. Quan hi ha una necessitat d'alguna cosa jo diria que ens ho fem saber, o ella em diu coses, més l'any passat que ens havíem d'adaptar que aquest any que està tot més rodat. L'any passat és que era més complicat saber tantes coses perquè en teníem prou en adaptar-nos.</p> <p>A la mare li interessa, i penso que és millor perquè tampoc hi ha tantes varietats, posat novetats de coses que fa, però si és posar coses que ja fa normalment, és que anar escrivint cada dia el mateix. I la mare ens va dir: "Jo</p>	<p>especial, de l'EAP, de tot plegat anem fent.</p> <p>6.a. És veritat que ens hauríem de veure més sovint.</p>	
--	---	---	--

prefereixo que m'expliqueu una mica d'estat d'ànim, si hi ha hagut alguna cosa per jo tenir-ho en compte" i, evidentment, les novetats: si hem anat a veure alguna obra de teatre... Perquè els altres pares s'enteren, i ella sinó no ho sabia. I li diem: "Al matí ha estat tranquil·la, pot ser a la tarda una estona ha tingut son i s'ha hagut de dormir però després ja ha estat", ella s'estima més que li diem això, que no pas: "Avui hem aparellat" "Avui hem enganxat gomets", que també, a vegades, quan fas això fas una pinzelladeta d'alguna cosa que hem fet, però ja és això.

Normalment fem dues coordinacions per curs. A mi l'any passat a principi de curs, com que jo m'havia d'adaptar molt, que per les circumstàncies, no per res eh, perquè em sentia perduda, elles van venir a fer coordinació i vaig tenir un baixó, que em vaig posar a plorar perquè vaig veure que en comptes d'ajudar-me aquell dia (em semblava) que era de donar-me feina: "Ai, ai, ai, jo ja sé que he de fer moltes coses, jo vull que em doneu solucions, com voleu que ho faci tot això? Adaptar-li el que fan tots els nens?" Jo pensava: "Si estem tot el dia llegint, escrivint, què faig? Com li adapto en això?. Ja vam anar trobant el punt, ja vam veure que aquestes coses de llengua... hem de comunicar-nos, ens hem de comunicar amb això i jo pensava: "Però nosaltres ja tenim com comunicar-nos, és l'agenda no és això", vull dir que aquí pot ser sí, aquí hem fallat, jo la primera. Pots posar que la primera culpable vaig ser jo. Jo

	<p>deia: “Què em faran fer? Venen a girar-m’ho tot i a donar-me més feina”. Que era tot per la nena i si era per la nena, endavant! Jo ja, el que dius, em poso les piles i el que calgui, però jo deia: “Em pensava que això era una altra cosa”, que després ho acaba sent, ho acaba sent, et van dient com... coses, i et diuen: “Escolta, perquè es cordi els cordons si voleu us passarem un model del que tenim perquè ella practiqui”, i jo: “A sí? Gràcies, eh!”. Però al primer moment, van venir com... Es que jo tampoc, mira, jo no sabia com anava, clar, nosaltres no teníem experiència amb escola compartida, jo d’aquí quatre anys em jubilo però fins ara no ho havia tingut. Que, per això, també m’agradava el repte de tenir un nen així i, per tot... Per això jo al principi pensava: “No l’ha encertada pas l’escola ficant-me-la a mi perquè jo no ho faig pas bé, ja em rendeixo”, saps? Vaig tenir una mica de baixó, i quan pensava... Però després ja ho vas veient tot diferent, però ho vaig passar... Com ho va passar la mare, com ho va passar la pobre nena, que nosaltres ens pensàvem que feia molt i després quan va arribar la de l’EAP ens va dir: “Això la nena ja ho feia, el que passa és que ara ja s’ha adaptat, ja és ella, ja actua amb naturalitat, està més tranquil·la”. Però jo pensava que ho havíem aconseguit tot... Bueno, vull dir que.. Nosaltres posem... Això, que ens comuniquem. Sí, sí, allò que dius cada dia cada dia, tampoc hi ha la necessitat, però com a mínim un parell o tres de notes a l’agenda sí que hi són eh, sí que hi són.</p>		
--	---	--	--

	<p>Home, clar, i tan! Perquè si cadascú treballa sol no té cap sentit. A nosaltres sobretot ens aporta molta informació i ajuda tenir aquesta ajuda més específica que ens poden donar de l'escola especial.</p> <p>És que clar, ells també t'ajuden, si un dia ha estat una mica intranquil·la o no ha dormit gaire, ells t'ho expliquen, ja t'ho avancen: "Penseu que avui des de les quatre que no dorm" i, per això a vegades... O al principi jo li deia: "Avui a la tarda ha estat molt bé, però hi ha hagut un moment que s'ha girat, i..." i, llavors la mare em deia: "Això també li has de dir abans". És l'adaptació, tu ja la saps a la teoria, però a la pràctica dius: "Això també?". I si, això la mare sí que m'ho deia. Vaig tenir sort també a principi de curs... Al principi desconfiança però després, sort. Sí, també. Em deia: "L'avises el primer cop, perquè ella ho sàpiga". Vull dir que, a partir de la mare, a partir de unes quantes coses que tu t'has format, de l'escola d'educació especial, de l'EAP, de tot plegat anem fent.</p> <p>A mi m'ho van vendre com si... Bueno, vendre, el que li havia d'ensenyar vull dir eh... Que era lo que jo estava acostumada a fer, a les adaptacions que havia fet sempre... I que va, a anys lluny, a anys lluny. És que no sé, jo penso que a P3 o a P4 poden fer més coses semblants a la resta, però quan van arribar a primer i segon amb el que hi ha...</p>		
--	---	--	--

	<p>si pogués fer medi o educació física, però clar, amb les assignatures... que fèiem anglès... Quan fèiem medi, medi encara, dintre de tot, encara. Un dia fèiem la tardor, un dia les fruites, jugava amb esponges, jugava, manipulava, sempre pots fer algo, però...</p>		
EAP	<p>Avera, jo, abans de ser-hi jo, o sigui, des del moment que va entrar a P3... Jo quan vaig entrar la nena devia estar fent P4 em sembla, per tant, abans de ser-hi jo no sé quan es veien, però suposo que un parell o tres cops a l'any. La relació de l'EAP amb la família és de contribuir a implicar-la en tot el procés educatiu, mantenir-la informada de totes les coses de tal com va i d'anar treballant també amb la família perquè són nanos clar, complicats, són nanos difícils, són nanos que els pares també tenen la necessitat d'anar parlant amb l'escola, amb el psicòleg. Llavors, per tant, a l'escola fonamentalment nosaltres supervisem una miqueta el cas. Clar, la intervenció directa la fan els mestres, això sí, això està claríssim, el que està a la classe és la mestra ordinària, la mestra d'educació especial i el vetllador, independentment de les hores de vetllador que tingui. Per tant, nosaltres hi som a nivell de despatx (diguem-lo així), perquè de tan en tan podem entrar a la classe i podem veure-la allà (que també ho fem i procurem fer-ho, tot i que, de vegades, no hi ha gaire temps), però lo nostre és molt a nivell de reunió: "A veure, com va? i per aquí i per allà, provem això, provem allò altre". Informem d'això, i orientem als pares de fer tal cosa, és a dir, és anar portant una mica la gestió del cas globalment. Nosaltres</p>	<p>1.a. L'EAP contribueix en la implicació de la família en tot el procés educatiu.</p> <p>1.b. La intervenció directa la fan els mestres.</p> <p>3.1.a. Les reunions amb la família es solen fer dues o tres vegades per any de dues hores.</p> <p>3.1.b. Les coordinacions amb les escoles es solen fer un parell a l'any.</p> <p>3.1.c. Una reunió es fa a l'escola especial i l'altre a l'escola ordinària per donar la mateixa importància.</p> <p>4.a. És molt positiu.</p>	<p>1. Relació famílies-escoles</p> <p>3. Coordinacions</p> <p>3.1. Temporalització</p> <p>4. Importància</p> <p>5. Eficàcia</p>

	<p>acostumem, en el cas de la nena ara ho hauria de mirar-ho, però almenys veure'ns un parell o tres de vegades veure'ns amb els pares al llarg del curs, fer entrevistes d'aquestes formals de dues hores, amb la mare ja ho fem, de sortir d'allà... De començar a les 12 i sortir a les 2 de la tarda eh.. Pare i mare sempre, la mestre d'educació especial, la mestra tutora i allà posem, deixem que els pares diguin deixem que els pares s'expliquin, deixem que els pares opinin, els informem de com està el PI, de quins progressos fa la nena, de com treballa, de què fa a l'escola amb les dificultats que hi ha. També, ser realistes i dir les coses com són eh. És una nena (tu ja la coneixes) amb moltes dificultats, estem dintre del trastorn de l'espectre, però estem sense llenguatge, estem... Pot dir alguna petita aproximació a alguna coseta, però molt poc, és a dir, no hi ha llenguatge funcionalment ni molt menys eh.. i amb una capacitat baixa i, per tant, el seu procés d'aprenentatge és molt lent eh. I el seu nivell d'interacció doncs ha millorat en moltes coses perquè és una nena que, sobretot a casa, déu nidó el que interactua, però clar, hi ha moltes, són moltes les dificultats que presenta.</p> <p>En principi com a mínim intentem fer-ho dues vegades a l'any. També, és veritat que en funció de les necessitats que hi pugui haver... En algun cas es podria fer més, però normalment es fa un parell de vegades, tres. Ho fem una vegada a l'escola especial i l'altre a l'escola ordinària,</p>	<p>4.b. A la tutora de l'escola ordinària li va molt bé perquè veu la realitat d'aquestes escoles i veu que no és fàcil tampoc per ells.</p> <p>4.c. A la tutora de l'escola especial li va molt bé per no perdre els referents.</p> <p>4.d. Donen coherència a tot el fet educatiu de la nena.</p> <p>5.a. La relació és de col·laboració total i absoluta.</p>	
--	---	--	--

	<p>intensem fer-ho als dos llocs per, d'alguna manera, donar el mateix nivell d'importància a l'un i a l'altre.</p> <p>En aquestes reunions surten idees, i llavors "Vosaltres en això com ho treballeu?" i ells diuen com treballen i llavors diuen: "Ostres, això també ho podríem fer nosaltres". Vull dir que són molt riques en aquest sentit i és molt ric anar a l'escola d'educació especial perquè l'escola d'educació especial la gent que no hi ha estat mai costa, d'això que dius, costa fer-se la idea de com treballen, dels nanos amb qui comparteixen la classe,... Jo penso que és ric aquesta interacció ordinària-especial és molt rica. La relació és de col·laboració en tot el procés, absoluta.</p> <p>Si, si, jo penso que si, totalment necessari. Jo penso que ajuda molt i ajuda molt a la mestra d'ordinària sobretot a entendre més les característiques d'aquests nanos i el paper que ell hi fa també perquè a vegades també és difícil el paper de la mestra ordinària perquè moltes vegades si és una persona molt responsable pot tenir la sensació de que no està fent prou, de que no ho està fent prou bé, de que no té prou recursos, que no. Clar, llavors aquest contacte amb l'escola especial li fa veure... Primer, guanyen recursos també perquè també aprèn, però també s'adona del que també l'escola especial, malgrat tenir més especialització, més programes, un nombre d'alumnes per classe més reduït, que també es troben amb unes determinades dificultats i que això forma part del dia a dia.</p>		
--	--	--	--

	<p>Vull dir, que no tot són flors i violes, donar-li allò que necessita la nena doncs costa, costa, i que es fa difícil a vegades i que, i que... Moltes vegades pot passar que no et surti, llavors has de pensar com més ho pots fer, quins recursos més li pots donar, per quina altre cantó ho pots abordar, etcètera, etcètera. Vull dir que jo penso que és un bon ajut.</p> <p>I a la mestra d'educació especial també jo penso que li va molt bé perquè quan estàs tan a l'educació especial a vegades perds una mica els referents. Jo hi he estat uns quants anys abans d'estar a l'EAP i arriba un moment que et sembla que tot... No és una normalitat perquè ho saben perfectament, però és bo poder entrar a l'escola ordinària i veure com es fan les coses allà, i com es viuen, i com... Jo penso que es retroalimenten els uns dels altres.</p> <p>Durant molt temps per part nostra de l'EAP i per part de l'escola especial, en temporades més i amb temporades menys, s'ha estat treballant amb que la línia d'escola d'educació especial fos una escola com un centre de recursos també per l'escola ordinària. I, d'alguna manera que aquesta interacció pogués ser-hi més i que l'escola ordinària també pogués aprendre molt més en determinades coses de l'escola d'educació especial i viceversa diguéssim. D'alguna manera integrar més el treball de l'escola d'educació especial més com un centre de recursos per l'educació especial i que d'això se'n pogués beneficiar també els alumnes que estan a l'escola ordinària.</p>		
--	--	--	--

	<p>I hem treballar amb diverses etapes i, també el departament, en determinats moments ha anat cap a aquesta línia, però és una línia que costa encara molt de quallar. Però s'ha d'anar per aquí, jo crec que s'ha d'anar per aquí.</p> <p>Aquestes coordinacions donen coherència a tot el fet educatiu de la nena, que cadascú treballi per la seva banda no té sentit.</p> <p>Jo penso que sí, la mare també sempre s'ha mostrat molt predisposada a col·laborar i que ara, actualment, estan treballant molt a la una, com ja t'he anat dient.</p>		
Família	<p>És bona, aquí és molt bona i, allà, és bona, el que passa és que hi ha un equip directiu una mica, buf, una mica insensible, jo ho trobo insensible i que no s'han parat a pensar realment que no s'han posat en el lloc de les famílies. Elles ho veuen com a mestres i ja està. Tot i així penso que si ho veiessin, si, no sé,... haurien de valorar més les necessitats de l'alumne amb necessitats educatives especials no? Que sembla que... És el tutor, no? El tutor que el té és el que té la responsabilitat i, tot i així, no aconsegueix el que vol eh. Jo trobo aquesta barrera, que l'escola té molt marcades... és molt quadrada, són molt quadrats, i no hi ha manera eh, de canviar la forma de, ells ho creuen així i creuen que està ben fet. Però jo un dia li vaig dir, Pere, l'any passant jo vaig haver d'anar dues</p>	<p>1.a. Amb l'escola especial és molt bona.</p> <p>1.b. Amb l'escola ordinària és bona però hi ha un equip directiu una mica insensible i molt quadrat.</p> <p>1.c. Relació al principi caòtica a causa de l'adaptació i no canvi d'horari de la nena.</p>	<p>1. Relació famílies-escoles</p> <p>3. Coordinacions</p> <p>3.1. Temporalització</p> <p>4. Importància</p> <p>5. Eficàcia</p> <p>6. Millores</p>

	<p>vegades a n'en Pere, el psicopedagog de l'EAP (ara s'ha jubilat eh) és el mateix a les dues escoles i això ens uneix perquè fa 8 anys que treballem junts i li vaig dir: "Pere, sóc jo que m'equivoco? Jo que sé", i em va dir: "No Anna, tu no t'equivoques, s'equivoquen elles però no ho saben que s'equivoquen, elles es pensen que ho fan bé", dic: "Però fa mal que ho facin malament eh, i que no ens escoltin ni a tu ni a mi". Ell perquè feia poc que anava a l'escola, però és que no ho sé, tiren pel dret, sense parar-se a pensar quines són les necessitats de la nena. És que no ho entenc, és que llavors què es queixen que la nena no aguanta tota l'hora i mitja a la classe? Adapta-li l'horari, pebrots! Clar, tu no atens a les seves necessitats, estàs atenent només les teves i les del grup classe. Però a dins aquest grup classe hi ha aquesta alumne, o sigui que...</p> <p>No, amb totes dues eh, però amb la tutora, jo hi tinc... jo hi parlo amb la tutora, el vetllador i professor d'educació especial, i la relació és molt bona eh, molt bona... i ens ho podem dir, bueno... però amb l'equip directiu hi ha distàncies perquè... Tens barreres, i aquestes barreres no s'aixequen, ni anant-hi a parlar eh, perquè hi vam anar, però no... perquè es comencen a queixar, i llavors t'intenten vendre lo altre i dius: "Bueno, és igual". I et veuen que estàs malament i encara et demanen: "I per què?"... "Perquè jo vull el millor per la meva filla i tu no m'ho estàs donant, és això el que em passa (rient)". Però Bueno, la majoria, totes</p>	<p>3.1.a. Sempre estem oberts a reunions.</p> <p>3.1.b. En fem una a principi de curs i l'altre per fer el tancament.</p> <p>3.1.c. Abans en fan una entre les escoles.</p> <p>3.1.d. Si hi ha alguna cosa es fa per correu o pel pla del dia.</p> <p>4.a. Per no estar dins la bombolla d'un poble meravellós amb uns nens molt guapos i que aprenen tots iguals.</p> <p>4.b. Canvi de la tutora de l'escola ordinària quan van fer la coordinació a l'escola d'educació especial.</p> <p>5.a. Hi ha molta col·laboració entre la tutora, la mestra d'educació especial i el vetllador.</p> <p>5.b. Al principi caòtic: l'escola especial no coneixia la nena, l'escola</p>	
--	---	--	--

	<p>són mares, dic... no ho entenc, jo... si es fiquessin a la pell de... no ho sé, no ho sé, és que no ho entenc perquè això a la meua escola no passa i dic, no sé, si és la persona que està dins l'equip directiu, jo... és d'educació especial i no en té ni idea. Aquesta dona va perdre la vocació pel camí, dic d'educació especial res... Dic, i aquest any està fent de vetlladora, perquè clar, li falten hores de vetlladora amb una nena de P5 i moltes hores hi ha d'estar. I jo vaig pensar: "Ay, caray, mira", però amb un comentari o amb una mirada que em va donar, en va donar a entendre que.. I vaig dir: "Mira, aquesta persona després de fer tantes hores de vetllador pot ser el cor se li ha..." I em va mirar i em va dir: "No et pensis"... com dient, aquí les coses segueixen igual. Dic: "Fantàstic doncs, dos més d'aquí, dos nens de la mateixa escola proposats per escola compartida", o sigui que (rient)... així ens van les coses. No sé, és un poble on tots són molt macos, però quan no segueixes, en comptes de demanar ajuda al departament, que jo penso que necessitarien demanar més personal especialitzat o si més no, una altra persona d'educació especial,... doncs, no. La mestra d'educació especial fa anys que demana una altra mestra d'educació especial perquè no dona a l'abast... és un poble, és una escola de doble línia, que hi ha casos amb necessitats educatives especials, però d'altres tenen dificultats d'aprenentatge. Clar, no tots tenen el mateix ritme no? És el que hi ha, n'hi ha que necessiten el reforç, i no es pot atendre a tots com Déu mana. Perquè jo deia: "Com ho feu?", i em deien: "Les cinc hores setmanals d'educació especial per la Laura hi són", i jo ja els mirava com dient...</p>	<p>ordinària no tenia pautes de treball i la nena s'havia d'adaptar.</p> <p>5.c. Amb les dues escoles és de col·laboració.</p> <p>6.a. L'equip directiu de l'escola ordinària té unes creences molt quadrades, es genera una barrera.</p>	
--	---	---	--

	<p>“Ja anem malament eh”. Clar, també s’han trobat de que jo sóc mestra, perquè a molts de pares li venen la moto i punto, no saben fins a quin punt... I jo els perdono moltes coses, perquè encara no m’han donat el PI... és igual, jo dic, mentre se l’estimin... He vist l’àlbum, he vist que ha treballat, sé que la tutora s’ha posat les piles, sé que l’entén i sé que es preocupa per ella, i amb això ja en tinc prou... i que la defensa... perquè hi ha comentaris de desafortunats... i amb això ella ja em té guanyada no? Diguessis... Si la tinc de la meva banda, perquè clar, jo li vaig dir... ens vam posar serios, jo li vaig escriure una carta perquè... jo sóc molt brusca, no? A vegades quan dic les coses, si estic empipada les dic molt malament, bueno, no molt malament,... quan m’ho va dir el psicopedagog em va dir que era molt passional (rient), tot és molt passional... I jo li vaig dir: “Jo estic desquiciada, jo estic desquiciada”, i em va dir: “És que vius les coses molt així”, i Bueno, l’assertivitat de vegades la tinc de vacances, però li vaig escriure. Li vaig dir: “Marta, t’ho escric amb paraules perquè no t’ho sabria dir a la cara”, a més, jo sóc molt sentimental... I li vaig explicar tot: “Estic aquí perquè em necessiteu, hem d’anar a la una, hem de treballar junts pel bé de la Laura, per tant, tot el que necessiteu...” perquè els hi vaig preparar un material, i van dir “Oi mira, la mare de la Laura ens ha preparat això”, “Ah, no, això no ho ha de preparar ella, això ho has de preparar tu”, “És igual, jo et dono un cop de mà, el que em demanis jo ho faré perquè tu estiguis bé i la nena estigui bé a classe, a mi m’és ben igual preparar-li material. I moltes coses són coses que havia fet a casa amb ella i dic</p>		
--	---	--	--

	<p>aprofita'ls". Llavors, ja veig que han comprat material, que han fet coses, que li ha fet coses, i que s'ha adaptat com treballen aquí, que això també és molt bo, que vagin a la una tots. I ella ho ha anat veient a això i dic... Bueno... i el treball. I és això, és el que li vaig dir: "Hem d'anar tots a la una, no hem de fer bandos", clar, hi ha coses que a mi em dolen... A mi que em diguin que la Laura ha estat tota la tarda jugant al gimnàs amb la pilota perquè li agrada molt amb un tercer, amb un quart o amb un cinquè, dic: "No, oi que no li heu posat educació física a l'horari? Haver-li posat educació física a l'horari, però la nena no sortirà de classe per jugar a la pilota amb un grup, que ni és el seu. No, no, això no vull que ho feu, de treure-la de classe ni pensar-ho, ella ha d'estar amb el seu grup, si per qualsevol motiu ja no aguanta, canvia l'activitat, perquè activitats molt seguides no les aguanta... Ella, clar, si fent una rabieta aconsegueix anar a baix al gimnàs, tu què faries? Cada dia fer la rabieta. Dic: "Tonta no és la nena eh". Home clar, se l'ha d'anar marcant: "Aina, no, això no, ara a treballar" i ella ho fa perfectament... però, és allò, entendre-la. I al final, Bueno, ho hem aconseguit, però tela eh, és lluitar molt... Jo no m'ho hagués pensat mai.</p> <p>Es que jo tinc un nen amb unes necessitats educatives especials, Aina, que no t'imagines com. No camina, camina amb el troncomobbel que li diem, si l'aguanta el seu pare per darrere, vale, fantàstic. No hi veu, és 90% cec, no té</p>		
--	--	--	--

	<p>sensibilitat a les mans, als dits, el Braille no li serveix perquè no percep les sensacions, la mà aquesta la té morta... Té un endarreriment perquè va tenir una paràlisi cerebral de petit, però, el tenim allà a l'escola i se li adapta tot, i les excursions li adaptem totes... Ho fem tot perquè ells estiguin bé, primer és ell i després els altres diguéssim, ens adaptem a aquests tres nens amb necessitats educatives especials... Llavors, dius: "Per què no passa això a l'escola de la Laura?", si poguéssim tenir això a totes les escoles, aquests nens no estarien a una escola d'educació especial. Malauradament no ho tenim... tenim un departament, un Govern, que no ho entén... Jo estic així amb l'escola perquè he sentit coses que m'han fet realment molt mal eh, coses molt grosses, què si les portés a l'inspector els hi cauria el pèl eh, tinc testimonis, llavors això fa pupa, i saben que tinc raó, llavors... però, és veritat, has de sentir coses que fan molt mal, però Bueno, suposo que el temps... Clar, quan et ve de nou, buf, costa, a més a més perquè estàs tu malament, perquè jo li vaig dir: "Tu m'estàs dient això i jo encara estic assimilant que tinc una nena amb necessitats educatives especials, que no podrà fer el que fan els nens de la seva classe i a sobre tu la segregues", perquè estava dins l'escola però... estava exclosa a dins del grup, i tu ho veus i fa un mal... Que vegis a tot el grup classe fer una activitat a fóra del carrer i que et diguin: "On anirà la Laura? Anirà al Tris Tras o anirà a l'escola a fer l'activitat?" i dius: "No, no, vindrà a l'escola a fer aquesta activitat" i, llavors, veus que la teva filla no està amb els altres nens, que està a l'escola, sola i dic: " Què punyetes ha passat que la nena</p>		
--	--	--	--

	<p>no està fora fent l'activitat amb els altres? Si ha vingut fantàstica!", doncs encara no m'han donat explicació de què va passar, ni qui va donar l'ordre, perquè la tutora va saltar, però Bueno, però... dic: "No em donis el nom eh, perquè no ja el sé el de la persona que ha decidit que aquesta nena no surti a fer l'activitat, tu no tens tant poder, però tu m'has fallat, perquè ets la seva tutora i havies de vetllar per ella", però clar, si et ve algú de més amunt i et diu: "Fés això", què?... I per això, com que les he tingut tantes, pues ja no... ja no.. sóc jo, ja els hi dic que estic a la llista negra de les mames que... que a mi no em vénen la moto. Home, almenys que ho vegi, que el Dijous jo no anava a treballar per portar a la Laura al Tris Tras i llavors la portava a l'escola. A la meua escola ja s'adapten a l'horari... Un cop li vaig dir a una amiga meua, que ha treballat en aquesta escola i ara treballa amb mi i ho sap tot i dic: "Tant de bo no tinguis un fill amb necessitats educatives especials en aquesta escola, perquè (rient)...". Hi ha escoles i escoles.</p> <p>Quan calgui sempre estem oberts a fer reunions, però en fem una a principi de curs, hem fet una a gener-febrer, i una a final de curs, per fer el tancament.</p> <p>Abans de trobar-se amb les famílies les escoles fan coordinació, ara es van trobar per Nadal i suposo que a final de curs faran el tancament, però entre elles suposo que per</p>		
--	--	--	--

	<p>correu o si hi ha alguna cosa nosaltres amb el pla del dia o... ens ho transmetem i ja està.</p> <p>Si, molt, molt! I més que vinguin aquí, que vegin la realitat. Que no estiguin a dins d'una bombolla a un poble meravellós, amb uns nens molt guapos i que aprenen tots iguals i que no hi ha cap problema. Bueno... molt.</p> <p>Si, si, fins i tot ella mateixa ho va admetre eh. Em va dir: "Ai Anna, ara t'entenc molt eh", i li vaig demanar disculpes per la manera, però em va dir: "No, no, em vas alliçonar eh, em vas alliçonar". Quan parlis amb ella ja ho vendràs eh, a més a més, t'ho diu tot tal cual, t'ho diu tant de cor, és molt bona, però ostres, a vegades dius: "Això no m'ho diguis", a vegades no cal ser tan sincer, però bueno, si que penso que li ha anat molt bé. Fins i tot em va dir: "M'han vingut a demanar si aquest any seguia amb el grup perquè clar, la Laura. Clar que segueixo! Si segueixo amb aquest grup no serà pas pels altres, és per la Laura" (rient). I li van dir: "Aquesta amb la mare que té?", i li vaig dir: "Doncs moltes gràcies Marta", clar, home, que et diguin això.</p> <p>Si, bueno... al principi va ser una mica caòtic perquè no coneixien a l'Aina i no podien anar a l'escola a donar unes pautes de treball si encara no saben com treballa la nena,</p>		
--	---	--	--

	<p>si no la coneixen, si li estaven fent proves, bueno, coses... aviam d'on partim i que ens demanem amb ella. Clar, ella em va dir, em va com retreure de que no havíem fet una reunió i que no li havien ajudat, no?, que ella estava sola, que no havia fet cap reunió amb l'escola especial. I li vaig dir: "Marta, reina, com vols que t'assessorin si no coneixen a la nena? Que ha començat ara a l'escola? Que de veritat, no fan miracles. Espera". Llavors, quan vam parlar ho va entendre, però es va trobar sola, la mestra es va trobar sola en aquesta escola i jo l'entenc eh, que es trobés sola, perquè clar, si hi ha aquesta vocació...</p> <p>Al principi va costar per l'adaptació, l'assimilació, tant de la nena com de les dues escoles, tot i que aquí ella estava més tranquil·la. Però clar, la nena va haver d'adaptar-se a venir aquí, a conèixer aquestes persones, i saber que... clar, li va venir de nou... Però com que poques vegades ens posem a les seves sabates i pensem més amb nosaltres, pues clar,...</p>		
Registres	12-11-14 3.2. Pautes de treball: <ul style="list-style-type: none"> • Reforçar els objectius acadèmics del matí (aparellaments, classificacions, colors, formes,...). • Treballar la motricitat fina, bàsicament el llapis. • Potenciar l'atenció (contes personalitzats, objectes preferents, activitats que sap fer). • Mirar la persona que li parla; aprendre a assenyalar. • Reforçar la comunicació – Plafó de demandes, Pla del dia. • Potenciar la relació amb els iguals. 		3. Coordinacions 3.2. Pautes de treball conjuntes 3.3. Acords 3.4. Informacions transmeses

	<ul style="list-style-type: none"> • Rutines d'entrada, de sortida i de treball. <p>3.3. Acords:</p> <ul style="list-style-type: none"> • El vetllador (en Carles) ha de ser a classe a l'hora. • Utilitzar el Pla del dia. Em faran arribar les fotos de l'horari i a l'escola especial muntarem el Pla de tot el dia. • Iniciar el programa de descordar i cordar botons. • Utilitzar un plafó de demandes amb objectes preferents. <p>3.4. Informació de l'escola d'educació ordinària:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Anirà d'excursió al Palau de la Música. <p>16-06-15</p> <p>3.4. Informació escola d'educació especial:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bona adaptació a la classe, a les mestres i a l'escola en general. • Arriba contenta al matí; quan la saludem, ens mira i dóna la mà en resposta a la mà de la mestra. • És molt bona nena, tranquil·la, simpàtica, obedient. • Es nota la feina que s'ha fet amb la nena fins ara: està receptiva, en bona disposició de treballar, té adquirits uns hàbits mínims de treball (seure, seguir ordres). • Comunicació: identifica alguns objectes d'ús quotidià, escolta les informacions que se li donen, mira i escolta l'horari amb el Pla del dia, utilitza el plafó per fer demandes de manera espontània, assenjala amb el dit les imatges del plafó, imita gestos relacionats amb les activitats, imita moviments amplis del cos, mira contes i escolta les explicacions que se li donen... • Visual Plàstica: fa encaixos de 6 o 8 peces, enfiles peces planes en un cordó de cuir, posa i treu pius grossos, posa gomets sobre d'una línia... 	
--	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • Matemàtiques: iguala i aparella dibuixos sobre paper assenyalant amb el dit, identifica blau i vermell amb material de treball, assenjala d'esquerra a dreta tres objectes mentre la mestra els compta, identifica 1,2,3. • Ha iniciat algun objectiu de Lectura emergent: seguir la lletra escrita d'un conte personalitzat mentre la mestra el llegeix i contestar preguntes sobre el conte, assenyalant una imatge d'entre dues. S'ha fet dos contes amb fotografies de la nena i de la família. • Socialització: ha millorat l'atenció per la feina que fa i mira més als ulls quan se li parla; ha millorat en la rutina d'entrada i els hàbits de treball; s'entreté sola gent alguna tasca apresada. • Menjador: està tranquil·la, seu tota l'estona de l'àpat, utilitza la forquilla per punxar, està més disposada a provar aliments i menja tots els aliments que se li donen. • Piscina: s'ho ha passat molt bé, hi ha hagut molt bona entesa amb el monitor a l'aigua. <p>3.4. Informació escola d'educació ordinària:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Li ha costat l'adaptació, molts canvis. • Hi ha nens que la busquen per jugar. • No han notat millora comunicativa. • Respon al "no". <p>3.2. Pautes de treball:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Reforçar els objectius acadèmics del matí (aparellaments, classificacions, colors, formes,...). • Treballar la motricitat fina, bàsicament el llapis. • Potenciar l'atenció (contes personalitzats, objectes preferents, activitats que sap fer). • Mirar la persona que li parla; aprendre a assenyalar. • Reforçar la comunicació – Plafó de demandes, Pla del dia. • Potenciar la relació amb els iguals. • Rutines d'entrada, de sortida i de treball. 	
--	---	--

	<p>3.3. Acords:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Enviar al setembre l'informe final. <p>13-01-16</p> <p>3.4. Informació de l'escola d'educació ordinària:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Està adaptada al grup i als professionals. Està tranquil·la i contenta. • Interactua més amb els companys. Els nens la cuiden i la respecten. • Seu molt més a la cadira i treballa per un temps de tres quarts d'hora. • L'horari no s'ha pogut arreglar del tot perquè li sigui més profitós. El Divendres al matí fan música. A l'hora d'anglès fan activitats amb la pissarra digital i amb música. De Medi, bàsicament aprofita les sortides que fan pel poble i per l'entorn proper (jardins, fonts, camins...). També treballen el vocabulari bàsic dels temes. • Té un grup de companys amb els que s'hi troba a gust i els busca per jugar. • Va a Colònies els dies 16 i 17 d'Abril a Comarruga. <p>3.2. Pautes de treball:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Reforçar els objectius acadèmics del matí (aparellaments, classificacions, colors, formes,...). • Treballar la motricitat fina, bàsicament el llapis. • Potenciar l'atenció (contes personalitzats, objectes preferents, activitats que sap fer). • Mirar la persona que li parla; aprendre a assenyalar. • Reforçar la comunicació – Plafó de demandes, Pla del dia. • Potenciar la relació amb els iguals. • Rutines d'entrada, de sortida i de treball. 	
--	---	--

	<p>3.3. Acords:</p> <p>Els farem arribar els gestos que sap fer i els pictogrames que s'han anat introduint.</p>	
--	--	--